

Euroopan unionin virallinen lehti

L 350

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta

30. joulukuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1353/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 74/2004 muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1354/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1628/2004 muuttamisesta ja lopullisen polkumyöntitullin käyttöön otosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1629/2004 muuttamisesta 24
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1355/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 35
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1356/2008, annettu 23 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan lentoturvallisuusviraston perimistä maksuista ja palkkioista annetun asetuksen (EY) N:o 593/2007 muuttamisesta ⁽¹⁾ 46

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELTYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1357/2008/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta tehdyn päätöksen N:o 1720/2006/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 56

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1358/2008/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi vuosina 2007–2013 toteutettavasta Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1904/2006/EY muuttamisesta	58
---	----

III *Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset*

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

★ Neuvoston puitepätös 2008/977/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta	60
★ Neuvoston puitepätös 2008/978/YOS, tehty 18 päivänä joulukuuta 2008, eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosasian käsittelyä varten	72

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1353/2008,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2008,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 74/2004 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä loka-kuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ⁽¹⁾, jäljempänä "perusasetus", ja erityisesti sen 15 ja 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Aiempi tutkimus ja voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 74/2004 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodeihin ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 ja ex 6302 32 90 kuuluvien, Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa. Tulli on 4,4–10,4 prosenttia otokseen valittujen yksittäisten yritysten osalta, ja yhteistyössä toimineiden yritysten keskimääräinen tulli on 7,6 prosenttia ja jäännostulli 10,4 prosenttia.

1.2 Omasta aloitteesta vireille pantu osittainen välivaiheen tarkastelu

- (2) Lopullisen tasoitustullin käyttöönoton jälkeen Intian viranomaiset ilmoittivat, että kahta tukijärjestelmää (Duty Entitlement Passbook Scheme ja Income Tax Exemption under Section 80 HHC of the Income Tax Act) koskevat olosuhteet olivat muuttuneet ja että nämä muutokset olivat luonteeltaan pysyviä. Viranomaiset väittivät, että

tuen taso oli tämän vuoksi todennäköisesti laskenut ja että näin ollen osittain näiden järjestelmien perusteella vahvistettuja toimenpiteitä olisi tarkistettava.

- (3) Komissio tutki Intian viranomaisten esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 19 artiklan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa komissio pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ⁽³⁾ omasta aloitteestaan vireille voimassa olevien toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun.

- (4) Tässä osittaista välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa on tarkoitus arvioida, olisiko voimassa olevia toimenpiteitä jatkettava, olisiko ne poistettava tai olisiko niitä muutettava niiden yritysten osalta, jotka hyötyivät toisesta tai molemmista väitetysti muutetuista tukijärjestelmistä, jos esitetään riittävä näyttö menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen asiaankuuluvien vaatimusten mukaisesti. Tutkimuksen tuloksista riippuen siinä arvioidaan myös tarvetta tarkistaa toimenpiteitä, joita sovelletaan muihin yrityksiin, jotka toimivat yhteistyössä aluperäisessä tutkimuksessa, ja/tai kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavia jäännostoimenpiteitä.

1.3 Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso

- (5) Tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2006 ja 30 päivän syyskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä "tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso".

1.4 Tutkimuksen osapuolet

- (6) Komissio ilmoitti virallisesti osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanosta Intian viranomaisille sekä niille intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka tekivät yhteistyötä aiemmassa tutkimuksessa, joiden todettiin saavan etua toisesta tai molemmista väitteen mukaan muutetusta tukijärjestelmästä ja jotka

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 12, 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 230, 2.10.2007, s. 5.

lueteltiin osittaisen välivaiheen tarkastelun aloittamista koskevassa ilmoituksessa, sekä yhteisön tuotannonalan edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.

- (7) Koska tarkastelussa oli nähtävästi osallisena monia osapuolia, tukea koskevaa tutkimusta varten ehdotettiin otantamenetelmän käyttöä perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.
- (8) Jotta komissio voi valita otoksen, viejiä ja niiden edustajia pyydettiin perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittautumaan kolmen menettelyn aloittamista seuraavan viikon kuluessa ja antamaan perustiedot viennin ja kotimaan myynnin liikevaihdostaan, tietyistä erityistukijärjestelmistä sekä niihin etuyhteydessä olevien yritysten nimet ja tiedot niiden toiminnasta. Myös Intian viranomaisille ilmoitettiin asiasta.
- (9) Yli 80 yritystä ilmoittautui ja toimitti otantaa varten pyydetyt tiedot. Kyseiset yritykset edustivat 95:tä prosenttia Intian koko viennistä yhteisöön otosjaksolla.
- (10) Koska yrityksiä oli niin paljon, valittiin yhteisön tuotannonalaa, Intian tekstiilijärjestö Texprocilia ja Intian viranomaisia kuullen otos, johon kuului 11 vientiä harjoittavaa yritystä ja ryhmää, joiden yhteisöön suuntautuvan viennin määrä oli suurin.
- (11) Otos edusti 64:ää prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen koko viennistä Intiasta EU:hun otosjaksolla (1 päivän huhtikuuta 2006 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välinen aika). Valittu otos kattoi perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti suurimman mahdollisen edustavan vientimäärän, jota voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa.
- (12) Neljä otokseen kuulumatonta yritystä esitti pyynnön yksilöllisen tukimarginaalin määrittämisestä perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Pyyntöjen ja otokseen valittujen yritysten suuri määrä johti kuitenkin siihen, että yksilölliset tarkastelut katsottiin perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti kohtuuttoman hankaliksi, ja ne olisivat estäneet tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa. Sen vuoksi neljän otokseen kuulumattoman yrityksen vaatimukset yksilöllisten tukimarginaalien määrittämisestä hylättiin.
- (13) Tutkimuksen aikana todettiin, että kaksi kahteen otokseen kuuluvaan vientiä harjoittavaan yritykseen etuyhteydessä olevaa yritystä ei tuottanut, vienyt eikä myynyt kotimarkkinoilla tarkasteltavana olevaa tuotetta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Ne eivät ilmaiseet aikovansa tehdä niin myöskään tulevaisuudessa. Sen vuoksi on päätetty jättää kyseiset etuyhteydessä olevat

yritykset pois otoksesta ja yksilöllisten tukimarginaalien laskennasta.

- (14) Yrityksille, joita ei valittu otokseen, ilmoitettiin, että niiden viennin osalta tukien vastaiset tullit lasketaan perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti, eli tulli ei saa ylittää otokseen valittujen yritysten osalta määritetyn taositustoimenpiteiden alaisen tuen määrän painotettua keskiarvoa.
- (15) Niitä yrityksiä, jotka eivät ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, ei pidetty asianomaisina osapuolina.
- (16) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset kaikilta otokseen valituilta intialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta.
- (17) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tuen määrittämisen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin:

Intian viranomaiset

— Kauppaministeriö (Ministry of Commerce), New Delhi

Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— Anunay Fab. Limited, Ahmedabad

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai, ja Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai

— Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai

— Intex Exports, Pattex Exports ja Sunny Made-ups, Mumbai

— Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise ja Textcellence Overseas, Ahmedabad ja Mumbai

— Madhu Industries Limited ja Madhu International, Ahmedabad

— Mahalaxmi Exports ja Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai

— Prem Textiles, Indore

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., N W Exports Limited ja Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.

1.5 Toimenpiteistä ilmoittaminen ja menettelyä koskevia huomautuksia

- (18) Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin esittää sovellettavien tullien tason muuttamista ja voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen jatkamista. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomautuksia. Kaikki näkökannat ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon jäljempänä esitetyllä tavalla.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (19) Tarkasteltavana oleva tuote on, sellaisena kuin se on määritelty alkuperäisessä tutkimuksessa, Intiasta peräisin olevat puhtaista puuvillakuiduista tai tekokuitujen tai pellavan kanssa siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu, sekoitetuista puuvillakuiduista valmistetut vuodeliinavaatteet valkaistuina, värjättyinä tai painettuina, jäljempänä "tarkasteltavana oleva tuote", joka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 ja ex 6302 32 90.

3. TUET

3.1 Johdanto

- (20) Komissio tutki käytettävissä olevien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty tukea:

Alkuperäisessä tutkimuksessa tutkitut tukijärjestelmät:

- 1) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB)
- 2) Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (Duty Free Replenishment Certificate, DFRC)/Tullitonta tuontia koskeva lupa (Duty Free Imports Authorisation, DFIA)
- 3) Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCG)
- 4) Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, ALS)/Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorization Scheme, AAS)
- 5) Vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmä (Export Processing Zones, EPZ) ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units, EOU)
- 6) Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

Tukijärjestelmät, joita ei tutkittu alkuperäisessä tutkimuksessa:

- 7) Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

- 8) Teknologian parantamista koskeva järjestelmä (Technology Upgradation Fund Scheme, TUFS)

- 9) Vientiluottojärjestelmä (ennen vientiä ja viennin jälkeen sovellettava) (Export Credit Scheme, ECS)

- (21) Edellä 1–5 alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä "ulkomaankauppalaki". Ulkomaankauppalaille Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskeissa asiakirjoissa (EXIM policy), jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Yksi vienti- ja tuontipolitiikkaa koskeva asiakirja on tarkastelua koskevan tutkimusajan jakson kannalta tärkeä tässä tapauksessa. Kyseessä on 1 päivän syyskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma ("EXIM policy 04–09"). Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I" ("HOP I 04–09"). Myös kyseinen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

- (22) Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä perustuu vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolaille (Finance Act).

- (23) Tullinpalautusjärjestelmä perustuu vuonna 1962 annetun tullilain (Customs Act) 75 §:ään, vuonna 1944 annetun valmisteverolain (Excise Act) 37 §:n 2 momentin xvi kohtaan ja vuonna 1994 annetun varainhoitolain (Finance Act) 93A ja 94 §:ään. Kyseessä on uusi järjestelmä, jota ei ole aiemmin tutkittu.

- (24) Teknologian parantamista koskeva järjestelmä perustuu Intian tekstiiliministeriön päätökseen, joka on julkaistu Intian virallisessa lehdessä (Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I) 31 päivänä maaliskuuta 1999. Kyseessä on uusi järjestelmä, jota ei ole aiemmin tutkittu.

- (25) Vientiluottojärjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A §:ään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata liikepankkien vientiluotto toimintaa.

- (26) Perusasetuksen 11 artiklan 10 kohdan mukaisesti komissio ehdotti Intian viranomaisille lisäneuvottelujen aloittamista muutetuista ja muuttamattomista järjestelmistä sekä aiemmin tutkimattomista järjestelmistä tosiasiallisen tilanteen selvittämiseksi väitteiden kohteena olevien järjestelmien osalta ja molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvotteluissa ei päästy yhteisymmärrykseen kyseisten järjestelmien suhteen, joten komissio sisällytti ne kaikki tukea koskevaan tutkimukseen.

3.2 Erityiset järjestelmät

3.2.1 Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (*Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB*)

3.2.1.1 Oikeusperusta

- (27) DEPB-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM policy 04-09 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 4.

3.2.1.2 Tukikelpoisuus

- (28) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

3.2.1.3 Käytännön toteutus

- (29) Tukikelpoinen viejä voi hakea DEPB-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPB-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output Norms, SION) perusteella, ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tullirippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.
- (30) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille vientihetkellä, että vienti tapahtuu DEPB-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetyksenmenettelyn aikana viennin lähetyssasiakirjan. Asiakirjassa ilmoitetaan kyseistä vientiä varten myönnettävä DEPB-hyvityksen määrä, joten viejä tietää tuolloin saamansa edun.
- (31) Sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyssasiakirjan, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa DEPB-hyvityksen myöntämiseen. Etua lasketaan vienti-ilmoituksen tekohetkellä voimassa olleen DEPB-prosentin mukaan. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tapahtui epätavallinen DEPB-prosentin taannehtiva korotus, mikä lisäsi vientiin saatua DEPB-etua 1 päivän huhtikuuta 2007 ja 12 päivän heinäkuuta 2008 välisenä aikana. Ei kuitenkaan ole mahdollista olettaa, että DEPB-prosentin taannehtiva alennus voitaisiin toteuttaa oikeusvarmuusperiaatteen mukaisesti kielteisenä hallintopäätöksenä. Sen vuoksi voidaan päätellä, että Intian viranomaisten mahdollisuudet muuttaa taannehtivasti edun tasoa ovat rajalliset.
- (32) DEPB-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumat-

tomien tavaroiden myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.

- (33) DEPB-hyvityksiä koskevat hakemukset tehdään sähköisesti, ja ne voivat kattaa rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. DEPB-hyvityksiä koskevien hakemusten jättämiselle ei tosiasiaa ole tiukkoja määräaikoja. DEPB-järjestelmän hallinnointiin käytettävä sähköinen järjestelmä ei sulje automaattisesti pois vientitapahtumia, jotka jäävät HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 4.47 mainittujen hakemusten jättämistä koskevien määräaikojen ulkopuolelle. Kuten HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 9.3 selvästi todetaan, hakemusten jättämistä koskevien määräaikojen umpeuduttua vastaanotetut hakemukset voidaan lisäksi aina ottaa tarkasteltavaksi vähäisellä rangaistusmaksulla (10 % hyvityksestä).
- (34) DEPB-prosenttiluku tarkasteltavana olevan tuotteen viennissä oli alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla 8 prosenttia, kun taas tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla se oli vain 3,7 prosenttia, jota oikaistiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 6,7 prosenttiin (12 päivänä heinäkuuta 2007), joka poikkeuksellisesti koski taannehtivasti vientiä 1 päivän huhtikuuta 2007 jälkeen.

3.2.1.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (35) Intian viranomaiset ja Texprocil väittivät, ettei DEPB-järjestelmän soveltamiseen liittynyt liiallisia palautuksia ja että sen vuoksi järjestelmä ei mahdollistanut taseitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Tämä väite hylätään johdanto-osan 38 kappaleen päätelmän johdosta; sen mukaan tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Näin ollen kantamatta jääneiden tullien koko määrä on taseitustoimenpiteiden alaista.

3.2.1.5 Päätelmät

- (36) DEPB-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPB-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi DEPB-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

- (37) DEPB-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.
- (38) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei veloiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitul-leja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada DEPB-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkäänsä se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpavia tuotteita, voivat saada DEPB-järjestelmän mukaisia etuja.
- 3.2.1.6 Tuen määrän laskeminen
- (39) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Tuolla hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleist, ja luopuminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyssasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPB-hyvitys. Lisäksi yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat kirjasivat DEPB-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin vienti-hetkellä.
- (40) Jotta otettiin huomioon prosenttiosuuk-sien taannehtivan korottamisen vaikutus, 1 päivän huhtikuuta ja 12 päivän heinäkuuta 2007 välisen ajan vientiin varattujen DEPB-hyvitysten arvoa nostettiin tarvittaessa, koska tosiasiallinen etu, johon yrityksillä on oikeus niiden saadessa hyvityksen Intian viranomaisilta, on korkeampi kuin virallisesti ilmoitettiin vienti-hetkellä.
- (41) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (42) Tietyistä DEPB-järjestelmästä saadun edun laskentaan liittyvistä yksityiskohdista esitettiin useita kommentteja. Tämän tuloksena laskelmia oikaistiin, jos se todettiin perustelluksi.
- (43) Toisin kuin jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa DEPB-hyvitystä määritettäessä oli otettava huomioon myös muista vientituotteista kuin tarkasteltavana olevasta tuotteesta saatu DEPB-hyvitys. DEPB-järjestelmässä ei mitenkään veloiteta käyttämään hyvityksiä tiettyyn tuotteeseen liittyvien tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Sen sijaan DEPB-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, niitä voidaan jopa myydä ja käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden tuontiin (tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantopanokset kuuluvat tähän ryhmään) tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi saada etua kaikista annetuista DEPB-hyvityksistä.
- (44) Viisi otokseen kuulunutta yritystä sai etua DEPB-järjestelmästä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, ja tukimarginaalit olivat 0,15–3,96 prosenttia.
- 3.2.2 Tullitonta tuontia koskeva lupa (Duty Free Imports Authorisation, DFIA)/Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (Duty Free Replenishment Certificate, DFRC)
- 3.2.2.1 Oikeusperusta
- (45) DFIA-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM policy 04–09 -asiakirjan luvussa 4 ja HOP I 04–09 -käsi-kirjan luvussa 4. Järjestelmä otettiin käyttöön 1 päivänä toukokuuta 2006, ja se korvasi DFRC-järjestelmän, johon sovellettiin tasoitustoimenpiteitä alkuperäisellä asetuk-sella.
- 3.2.2.2 Tukikelpoisuus
- (46) DFIA myönnetään kaikille kauppiasviejille ja valmistaja-viejille vientitavaroiden valmistuksessa käytettävien tuo-tantopanosten tuontiin ilman perustullia, lisätullia, kou-lutusveroa, polkumyyntitullia ja suojatullia, jos sellaisia on.

3.2.2.3 Käytännön toteutus

- (47) DFIA on ennen vientiä ja viennin jälkeen sovellettava järjestelmä, jossa on mahdollista tuoda SION-vakionormien mukaisesti määriteltyjä tavaroita, joita ei siirrettävissä olevan DFIA:n kyseessä ollessa kuitenkaan tarvitse välttämättä käyttää vientituotteen valmistuksessa.
- (48) DFIA kattaa ainoastaan SION-normeissa kuvattujen tuotantopanosten tuonnin. Tuontihyvitys on rajoitettu SION-normeissa mainittuun määrään ja arvoon, mutta alueviranomaiset voivat pyynnöstä tarkistaa sitä.
- (49) Vientivelvoitetta koskee vaatimus 20 prosentin vähimmäisarvonlisästä. Vienti voidaan toteuttaa DFIA-lupaa odotettaessa, missä tapauksessa tuontihyvitys määritetään suhteessa väliaikaiseen vientiin.
- (50) Kun vientivelvoite on täytetty, viejä voi hakea DFIA-luvan siirrettävyyttä, mikä tarkoittaa käytännössä lupaa myydä tullittoman tuonnin lupa markkinoilla.

3.2.2.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (51) Intian viranomaiset ja Texprocil väittivät, että DFRC on laillinen korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, koska järjestelmässä voidaan täydentää vientituotteessa käytettyjä tuotantopanoksia, ja sen katsottiin olevan tarkoituksenmukainen, tehokas ja Intiassa yleisesti hyväksytyihin kaupallisiin käytäntöihin perustuva. Koska määrä, laatu, tekniset ominaisuudet ja vaatimukset vastaavat vientituotteessa käytettyjä tuotantopanoksia, järjestelmä on Intian viranomaisten ja Texprocilin mielestä tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures, ASCM) mukaisesti sallittu. Intian viranomaiset ja Texprocil väittivät myös, että arvioitaessa sitä, onko korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely laillinen, on tarkasteltava, mitä tuodaan eikä sitä kuka tuo. Lisäksi väitettiin, että viranomaiset eivät myönnä lisäetua. Näin ollen väitettiin, että järjestelmä ei sen vuoksi mahdollistanut tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Näiden väitteiden tueksi ei esitetty mitään uutta näyttöä, ja sen vuoksi nämä väitteet hylätään johdanto-osan 52–55 kappaleessa esitettyjen tulosten perusteella; niiden mukaan kumpaakaan alajärjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Näin ollen edun koko määrä on tasoitustoimenpiteiden alaista.

3.2.2.5 Päätelmät

- (52) Vaikka uuden DFIA-järjestelmän soveltamisessa onkin joi-tain eroja aiempaan tasoitustoimenpiteiden alaiseen DFRC-järjestelmään verrattuna, uutta DFIA-järjestelmää

on pidettävä DFRC-järjestelmän jatkajana, koska se sisältää DFRC-järjestelmän pääosat.

- (53) Sekä DFRC että DFIA ovat perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli avustuksen muodossa annettavaa taloudellista tukea. Niihin sisältyy suoria varojen siirtoja, sillä niitä voidaan joko myydä ja muuttaa käteiseksi rahaksi tai käyttää tuontitullien kuittaamiseen, minkä johdosta Intian viranomaiset joutuvat luopumaan tulosta, jonka ne muuten saisivat. Lisäksi DFRC- ja DFIA-järjestelmistä koituu etua viejälle, koska ne lisäävät tämän maksuvalmiutta.
- (54) Sekä DFRC että DFIA ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.
- (55) Lisäksi kumpaakaan järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Ne eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tiukkojen sääntöjen mukaisia. Erityisesti i) niissä sallitaan tuontimaksujen palauttaminen jälkikäteen sellaisten tuotantopanosten osalta, jotka käytetään muun tuotteen valmistukseen, ii) käytössä ei ole järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, käytetäänkö tuotantopanoksia viedyn tuotteen tuotannossa, ja jos käytetään, mitä niistä, tai onko etua saatu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettuna mukaisesti, ja iii) todistusten/lupien siirrettävyys tarkoittaa, että viejä, jolle on myönnetty DFRC tai DFIA, ei ole velvollinen tosiasiallisesti käyttämään todistusta tuotantopanosten tuontiin.

3.2.2.6 Tuen määrän laskeminen

- (56) Edun määrittämiseksi on katsottu, että toisin kuin DEPB:n kohdalla, DFRC- ja DFIA-lisensseillä ei ole nimelisarvoa eikä hyvitysprosenttia. Lisenssistä käy ilmi tuontiin oikeutettujen tuotantopanosten kokonaismäärä ja kyseisen tuonnin kokonaisarvon enimmäismäärä CIF-arvona. Näin ollen etu ei ole tiedossa vientihetkellä, ja se voidaan määrittää ja kirjata tileihin vasta sitten, kun lisenssi käytetään tuontiin tai myydään.
- (57) Tästä syystä tapauksissa, joissa lisenssit käytettiin tuontiin, yrityksille koitua etu laskettiin kantamatta jääneiden tullien määrän perusteella. Tapauksissa, joissa lisenssit siirrettiin (myytiin), etu laskettiin kyseisestä myynnistä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saatujen tulojen perusteella.

- (58) Tutkimuksessa todettiin, että viisi yritystä, jotka veivät joko DFRC- ja/tai DFIA-järjestelmässä, myivät lupansa/to-
distuksensa kolmansille osapuolille.
- (59) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että se oli käyttänyt yhden DFIA-luvistaan korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyyn eikä sillä ollut liiallisia tuontitullien palautuksia kyseisestä lisenssistä. Tutkimuksessa todettiin, että kyseisen lisenssin mukaisia tuonti- ja vientimääriä ei ollut käytetty loppuun ja että lisenssiä ei ollut vielä suljettu ja tarkastettu EXIM policy -asiakirjassa kuvattujen sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi, ja ottaen huomioon johdanto-osan 55 kappaleessa esitetyt toteamukset, päätelmänä oli, ettei yritys kyennyt todistamaan, ettei liiallisia tullipalautuksia ollut ollut kyseisen lisenssin yhteydessä. Kyseisen lisenssin nojalla tapahtuneessa tuonnissa säästyneiden tullien koko määrää pidetään näin ollen tukena, joten väite hylättiin.
- (60) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä eduista, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajan jakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (61) DFRC-/DFIA-järjestelmästä saadun edun laskentaan liittyvistä tietyistä yksityiskohdista esitettiin useita kommentteja. Tämän tuloksena laskelmia oikaistiin, jos se todettiin perustelluksi.
- (62) Toisin kuin jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa etua määritettäessä oli otettava huomioon myös muista vientituotteista kuin tarkasteltavana olevasta tuotteesta saatu DFRC-/DFIA-hyvitys. DFRC-/DFIA-järjestelmässä ei mitenkään velvoiteta käyttämään hyvityksiä tiettyyn tuotteeseen liittyvien tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Sen sijaan DFRC-/DFIA-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, niitä voidaan jopa myydä ja käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden tuontiin (tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantopanokset kuuluvat tähän ryhmään) tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi saada etua kaikista saaduista DFRC-/DFIA-eduista.
- (63) Todettiin, että neljä otokseen kuulunutta yritystä sai etua näistä järjestelmistä tarkastelua koskevan tutkimusajan jakson aikana, ja tukimarginaalit olivat 0,09–2,03 prosenttia.
- 3.2.3 Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCG)
- 3.2.3.1 Oikeusperusta
- (64) EPCG-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM policy 04–09 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 04–09 -käsi-
kirjan luvussa 5.
- 3.2.3.2 Tukikelpoisuus
- (65) Valmistajaviejät, kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin, ja palveluntarjoajat voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.
- 3.2.3.3 Käytännön toteutus
- (66) Intian viranomaiset myöntävät hakemuksesta ja maksusta EPCG-lisenssin vientivelvoitetta koskevan vaatimuksen mukaisesti. Lisenssin ansiosta yritys voi tuoda (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Maaliskuun 31 päivään 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nollatullia. Huhtikuusta 2000 järjestelmässä sovellettiin kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 5 prosentin tuontitullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tietynä aikana. Intian viranomaiset ilmoittivat 9 päivänä toukokuuta 2008 – eli tarkastelua koskevan tutkimusajan jakson ulkopuolella – että EPCG-järjestelmässä maksettava tuontitulli alennettiin 3 prosenttiin.
- (67) EPCG-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin EPCG-lisenssin haltija hakee EPCG-lisenssinsä mitätöimistä. Mitätöintitodistuksessa täsmennettyjen tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tällöin saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviä etuja, ja kyseisellä valmistajalla on oikeus tällaisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavien aineksien tuontiin tullitta. EPCG-lisenssin haltijan maksettavaksi tuleva valmistevero tuotantohyödykkeen hankkimisesta kotimarkkinoilta voidaan kuitenkin palauttaa tai siitä voidaan vapauttaa. EPCG-lisenssin haltija on edelleen vastuussa vientivelvoitteen täyttämisestä; se määritetään tuotujen tavaroiden FOB-arvosta säästyneiden nimellistullien perusteella.
- 3.2.3.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset
- (68) Intian viranomaiset väittivät, että mitään etua ei koitunut tapauksissa, joissa EPCG-lisenssin haltija haki EPCG-lisenssinsä mitätöintiä ja osti tuotantohyödykkeet kotimaasta, koska mitään vastaavaa viranomaisten säännöstä ei annettu, jolla olisi myönnetty vapautus valmisteveron maksamisesta tällaisista ostoista. Intian viranomaiset vahvistivat kuitenkin myös, että tietyissä olosuhteissa EPCG-lisenssin haltija voi ostaa tuotantohyödykkeitä

maksamatta valmisteveroa, toisin sanoen tapauksissa, joissa kyseistä veroa ei olisi kuitattu Intian CENVAT (Central Value Added Tax) -järjestelmän mukaisesti. Lisäksi tällaisissa tapauksissa tuotantohyödykkeiden kotimainen toimittaja voi saada veroetuja, jotka otetaan huomioon toimitettavien tuotantohyödykkeiden hinnassa. Koska kyseessä on etu, joka voidaan saada vientiehdolla, koska EPCG-lisenssin haltijan vientivelvoite ei muutu mitätöintitapauksessa, on katsottu, että väite on hylättävä ja päätelmät pysyvät muuttumattomina.

3.2.3.5 Päätelmät

- (69) EPCG-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus, tai kotimaisista lähteistä tehtyjen hankintojen kohdalla verojen palautus tai verovapautus, ovat Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion muutoin saamia tuloja.
- (70) Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta. Kun on kyse valmisteveron palautuksesta / valmisteverosta vapauttamisesta, kyseisestä palautuksesta tai vapauttamisesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuotantohyödykkeiden hankinnan yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta.
- (71) Lisäksi EPCG-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.
- (72) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna aikaisemmissa vaiheissa kannettujen kasautuvien välillisten verojen palautusjärjestelmänä tai sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa h ja i kohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa. Kun on kyse aikaisemmissa vaiheissa kannettujen kasautuvien välillisten verojen palautuksesta, on syytä huomata, että viejillä ei olisi oikeutta samaan palautukseen, jos niitä ei sitoisi vientivelvoite.

3.2.3.6 Tuen määrän laskeminen

- (73) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tapauksen mukaan tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien tai kotimarkkinoilta hankittujen hyödykkeiden hankinnassa kantamattomien/palautettujen valmisteverojen perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Intiassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vallinnutta

kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (74) EPCG-järjestelmästä saadun edun laskentaan liittyvistä tietyistä yksityiskohdista esitettiin useita kommentteja. Tämän tuloksena laskelmia oikaistiin, jos se todettiin perustelluksi.
- (75) Toisin kuin jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa etua määritettäessä oli otettava huomioon myös muista vientituotteista kuin tarkasteltavana olevasta tuotteesta saatu EPCG-etu. EPCG-järjestelmässä ei mitenkään velvoiteta käyttämään etua tiettyyn tuotteeseen liittyvien tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi saada etua kaikista annetuista EPCG-eduista.
- (76) Neljä otokseen kuulunutta yritystä sai etua tästä järjestelmästä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, ja tukimarginaalit olivat enimmillään 1,45 prosenttia; yhden yrityksen saama etu todettiin vähäpätöiseksi.

3.2.4 Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, ALS)/Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorization Scheme, AAS)

3.2.4.1 Oikeusperusta

- (77) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM policy 04-09 -asiakirjan kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja HOP I 04-09 -käsikirjan luvuissa 4.1–4.30. Järjestelmää kutsuttiin ennakkolisenssijärjestelmäksi (Advance Licence Scheme) aiemmassa tarkastelua koskevassa tutkimuksessa, jonka johdosta otettiin käyttöön nykyisin voimassa oleva lopullinen tasoitustulli.

3.2.4.2 Tukikelpoisuus

- (78) AAS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin johdanto-osan 79 kappaleessa. Kyseiset alajärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoi-
mituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Pääasialliset tavarantoi-
mittajat, jotka toimittavat tavaraa EXIM policy 04-09 -
asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa
toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautu-
neille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan

toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta (ARO) sekä kotimaisia remburssoja ja vastaremburssoja koskevien alajärjestelmien yhteydessä.

3.2.4.3 Käytännön toteutus

- (79) Ennakkolupien myöntämisperusteita voivat olla seuraavat:

Tosiasiallinen vienti: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tullitta tuotantopanoksia tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.

Vuotuiset tarpeet: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoter ryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja jalosteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoter ryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoter ryhmään kuuluvaa valmistusta tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

Väliuotetoimitukset: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä tuottaa väliuotetta. Se voi tuoda tuotantopanosmateriaaleja tullitta ja saada tähän tarkoitukseen väliuotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

Vientiin rinnastettava toiminta: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM policy 04–09 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, ARO): Ennakkoluvan haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selos-

tetaan EXIM policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, ts. välitoimituksia tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen. ARO-järjestelmässä verot ja tulit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullipalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lupaan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, ts. välitoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen.

- (80) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kaksi yhteistyössä toiminutta viejää sai etuja kahdesta edellä mainitusta alajärjestelmästä, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen; nämä olivat i) tosiasiallisen maastaviennin ALS/AAS-tuki ja ii) väliuotetoimituksia koskeva ALS-järjestelmä. Sen vuoksi ei ollut tarpeen määrittää tasoitustoimenpiteiden soveltamisen mahdollisuutta muiden alajärjestelmien suhteen.

- (81) Sen jälkeen, kun otettiin käyttöön nykyisin voimassa oleva lopullinen tasoitustulli, Intian viranomaiset ovat muuttaneet ALS/AAS-järjestelmään sovellettavaa tarkastusjärjestelmää. Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi ennakkoluvan haltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen tullitta tuotujen / kotimarkkinoilta hankittujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 04–09 -käsikirjan luvut 4.26 ja 4.30 ja lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Tämä rekisteri on tarkastettava ulkopuolisen laillistetun tilintarkastajan / määrä- ja kustannuslaskijan toimesta; tämä antaa todistuksen, jossa todetaan, että määrätty rekisteri ja asiaankuuluva kirjanpito on tutkittu ja että lisäyksen 23 mukaisesti toimitetut tiedot ovat totuudenmukaiset ja paikkansapitävät kaikissa suhteissa. Edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin vain niihin ennakkolupiiin, jotka on myönnetty 13 päivänä toukokuuta 2005 tai sen jälkeen. Kaikkien ennen kyseistä päivää myönnettyjen ennakkolupien tai ennakkolisenssien osalta haltijoita pyydetään noudattamaan aiemmin sovellettuja tarkastussäännöksiä, eli tekemään lisäyksen 18 mukaisen määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 02–07 -käsikirjan luku 4.30 ja lisäys 18).

(82) Niiden alajärjestelmien osalta, joita kaksi otokseen kuuluva vientiä harjoittavaa tuottajaa käytti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana – eli tosiasiallinen maastavienti ja välituotetoimitukset – todettakoon, että Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientiveloitteiden määrästä ja arvosta ja että ne on kirjattu lisensseihin. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lisenssiin. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna, on olemassa SION-vakionormit, ja ne on julkaistu HOP II 04–09 -käsikirjassa.

(83) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientiveloite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrättyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).

3.2.4.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

(84) Intian viranomaiset väittivät, että niillä oli asianmukainen tarkastusjärjestelmä järjestelmää varten HOP I 04–09 -käsikirjan lisäyksen 23 mukaisesti ja ettei ALS-/AAS-järjestelmän soveltamisessa ollut tapahtunut liiallisia palautuksia. Väitettiin, että järjestelmä ei sen vuoksi mahdollistanut tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Näiden väitteiden tueksi ei esitetty mitään uutta näyttöä, ja sen vuoksi tämä perustelu hylätään niiden päätelmien johdosta, joiden mukaan kumpaakaan alajärjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä, koska asianmukaista tarkastusjärjestelmää ei ollut.

(85) Lisäksi perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohdan ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohdan mukaan on niin, että jos on todettu, ettei asianmukaista tarkastusjärjestelmää ole, viejää voi suorittaa uuden tutkimuksen sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Koska tällaista tutkimusta ei suoritettu ennen tarkastuskäyntejä eikä todistettu, ettei liiallisia palautuksia ollut saatu, väitteet hylätään.

3.2.4.5 Päätelmät

(86) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua viejille.

(87) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin ennakkolisenssi-/lupajärjestelmä (ALS/AAS) ja välituotetoimitusten ennakkolisenssijärjestelmä (ALS) ovat selkeästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4

kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityisiä ja tasoitustoimenpiteiden alaisia. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.

(88) Kumpaakaan tässä tapauksessa käytetystä kahdesta alajärjestelmästä (tosiasiallisen maastaviennin ennakkolisenssi-/lupajärjestelmä (ALS/AAS) ja välituotetoimitusten ennakkolisenssijärjestelmä (ALS)) ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Ne eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tiukkojen sääntöjen mukaisia.

(89) AAS-järjestelmää käyttäneen vientiä harjoittavan tuottajan osalta tutkimuksessa todettiin, että Intian viranomaisten määräämiä uusia tarkastusvaatimuksia ei ollut vielä testattu käytännössä, koska lisenssejä ei ollut suljettu tarkastuksen ajankohtaan mennessä, eikä niitä sen vuoksi ollut tarkastettu EXIM policy -asiakirjassa kuvattujen sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi yritys ei kyennyt todistamaan, ettei liiallisia tullinpalautuksia ollut ollut kyseisen lisenssin yhteydessä. Kyseisen lisenssin nojalla tapahtuneessa tuonnissa säästyneiden tullien koko määrä katsotaan näin ollen tueksi.

(90) Intian viranomaiset eivät soveltaneet tarkastusjärjestelmää tai -menettelyä tehokkaasti varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). SION-vakionormeja itsessään ei voida pitää todellisen kulutuksen tarkastusjärjestelmänä, koska erilaisten SION-vakionormien mukaisten lupien/lisenssien nojalla tuodaan tullitta tuotantopanoksia, jotka sekoitetaan samaan vientituotteen tuotantoprosessiin. Tämän tyyppinen prosessi ei anna Intian viranomaisille mahdollisuutta tarkastaa riittävän tarkasti, mikä määrä tuotantopanoksia käytettiin vientituotantoon ja minkä SION-viitearvon mukaisesti niitä olisi verrattava.

(91) Lisäksi Intian viranomaiset eivät joko toteuttaneet asianmukaisesti pidettyyn todellista kulutusta koskevaan rekisteriin perustuvaa tehokasta tarkastusta tai eivät ole vielä saaneet sitä päätökseen. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä silloin, kun tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole käytetty (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta).

(92) Kyseiset kaksi alajärjestelmää mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

3.2.4.6 Tuen määrän laskeminen

- (93) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tuotantopanosten tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tässä suhteessa on huomattava, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i kohdan mukaan ainoastaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton edellyttäen, että perusasetuksen liitteiden II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Jos siis todetaan, ettei asianmukaista valvontamenettelyä ole olemassa, edellä mainittua tullinpalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eivätkä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.
- (94) Tuen määrä laskettiin kahden alajärjestelmän mukaisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta varten tuotujen ainesten tuonnissa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin tuen määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tarkasteltavana olevasta tuotteesta syntyneen viennin liikevaihtoon (nimitäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (95) ALS-/AAS-järjestelmästä saadun edun laskentaan liittyvistä tietyistä yksityiskohdista esitettiin useita kommentteja. Tämän tuloksena laskelmia oikaistiin, jos se todettiin perustelluksi.
- (96) Toisin kuin jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa etua määritettäessä oli otettava huomioon myös muista vientituotteista kuin tarkasteltavana olevasta tuotteesta saatu ALS-/AAS-etu. ALS-/AAS-järjestelmässä ei mitenkään velvoiteta käyttämään etua tiettyyn tuotteeseen liittyvien tuotantopanosten tullittomaan tuontiin. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi saada etua kaikista annetuista ALS-/AAS-etuista.

- (97) Kaksi otokseen kuuluvaa yritystä sai etua ALS- tai AAS-järjestelmästä, ja etu oli 0,17–1,74 prosenttia.

3.2.5 Vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmä (Export Processing Zones, EPZ) ja vientiin suuntautuneiden yksiköiden järjestelmä (Export Oriented Units, EOU)

- (98) Todettiin, että yksikään yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista ei sijainnut erityistalousalueella tai vientiteollisuuden vapaa-alueella eikä ollut vientiin suuntautunut yksikkö. Sen vuoksi ei pidetty tarpeellisenä tutkia järjestelmää sen enempää tämän tutkimuksen puitteissa.

3.2.6 Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

- (99) Tässä järjestelmässä viejät voivat saada osittaisen vapautuksen tuloverosta vientimyyntien voittojen osalta. Tämän vapautuksen oikeusperusta on tuloverolain 80HHC §:ssä.
- (100) Tämä säännös poistettiin verovuodesta 2005–2006 (eli 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisestä tilikaudesta) alkaen, ja näin ollen tuloverolain 80HHC §:n perusteella ei saa etuja 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Yksikään yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut etua tästä järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi ei pidetty tarpeellisenä tutkia järjestelmää sen enempää tämän tutkimuksen puitteissa.

3.2.7 Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)

3.2.7.1 Oikeusperusta

- (101) Järjestelmä perustuu vuonna 1962 annetun tullilain (Customs Act) 75 §:ään, vuonna 1944 annetun valmisteverolain (Excise Act) 37 §:n 2 momentin xvi kohtaan ja vuonna 1994 annetun varainhoitolain (Finance Act) 93A ja 94 §:ään.

3.2.7.2 Tukikelpoisuus

- (102) Kaikki viejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

3.2.7.3 Käytännön toteutus

- (103) Intian viranomaiset vahvistavat kahdentyypisiä tullinpalautustasojä – ”koko toimialaan” sovellettavat tasot, joita sovelletaan kertasuoritusperusteisesti kaikkiin tietyn tuotteen viejiin, ja ”merkkikohtaisesti” sovellettavat tasot, joita sovelletaan yrityskohtaisesti tuotteisiin, joihin ei sovelleta ”koko toimialaan” sovellettavia tasojä. Tarkasteltavana olevaa tuotetta koskee ensimmäinen tyyppi (koko toimialaan sovellettava taso).

- (104) Koko toimialaan sovellettavat tullinpalautustasot laske-
taan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen
tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet
tällaiset koko toimialaan sovellettavat tullinpalautustasot
useille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle.
Ne määritetään oletettujen vientituotteen valmistuspro-
sessissa käytetyistä tavaroista ja palveluista veloitettavien
välillisten verojen ja tuontimaksujen (tuontitullit, valmis-
tevero, palveluvero jne.) perusteella, mukaan luettuna ole-
tetut välilliset verot ja tuontimaksut, jotka veloitetaan
tuotantopanosten valmistukseen käytetyistä tavaroista ja
palveluista, ja riippumatta siitä, onko kyseiset verot tosi-
asiallisesti maksettu vai ei. DDS:n määrälle on asetettu
enimmäisarvo vientituotteen yksikköä kohti. Jos yritys
voi saada osan näistä tulleista takaisin CENVAT-järjestel-
mästä, palautusprosentti on alhaisempi.
- (105) Tarkasteltavana olevan tuotteen tullinpalautustasoja on
tarkistettu useaan kertaan tarkastelua koskevalla tut-
kimusajanjaksolla. Huhtikuun 1 päivään 2007 asti sovel-
lettavat tasot olivat 6,4–6,9 prosenttia tuotetypin mu-
kaan, ja syyskuun 1 päivään 2007 asti ne olivat 9,1–9,8
prosenttia. Joulukuun 13 päivänä 2007 eli tarkastelua
koskevan tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen palau-
tustasoja korotettiin 10,1–10,3 prosenttiin, ja korotusta
sovellettiin taannehtivasti 1 päivän syyskuuta 2007 jäl-
keen tapahtuneeseen tuontiin, joka siis sisältyi tarkastelua
koskevaan tutkimusajanjaksoon.
- (106) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen har-
joitettava vientiä. Viejän on ilmoitettava Intian viranomai-
sille vientihetkellä, että vienti tapahtuu DDS-järjestelmän
mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomai-
set antavat lähetysmenettelyn aikana viennin lähety-
sasiakirjan. Asiakirjasta käy muun muassa ilmi kyseiselle
vientitapahtumalle myönnettävä DDS-hyvitys. Viejä tietää
tuolloin saamansa edun ja kirjaa sen tileihin saamisena.
Sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin
lähetyssasiakirjan, Intian viranomaiset eivät voi enää vai-
kuttaa DDS-hyvityksen myöntämiseen. DDS-prosenteista
sovelletaan etua laskettaessa yleensä sitä, joka oli voi-
massa vienti-ilmoituksen tekohetkellä. Tutkimusajan-
jaksolla tapahtui palautusprosenttien taannehtiva korotus,
joka otettiin huomioon tuen määrän laskennassa.
- (108) Väitettiin, ettei DDS-järjestelmä ollut vientituloksesta riip-
puvainen, koska tämän järjestelmän mukainen etu ei liit-
tynyt viejien suorittaman viennin tasoon. Tämä väite hy-
lätään, koska DDS-järjestelmästä saatavaa etua voidaan
vaatia ainoastaan, jos tavarat viedään, mikä riittää täyttä-
mään perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa
säädetyn vientitulokseen liittyvän ehdon. Tämän päätel-
män johdosta ei ole tarpeen analysoida väitettä, jonka
mukaan DDS-järjestelmä ei ole erityinen perusasetuksen
3 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisessa merkityksessä.
- (109) Intian viranomaiset totesivat, että DDS on perusasetuksen
säännösten mukainen palautusjärjestelmä ja että menet-
tely koko toimialaan sovellettavien palautustasojen vah-
vistamiseksi on tarkoituksenmukainen ja tehokas ja pe-
rustuu viejämaassa yleisesti hyväksyttyihin kaupallisiin
käytäntöihin liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohdan
ja liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohdan mukaisesti.
Kuten edellä johdanto-osan 104 kappaleessa myös tode-
taan, menettelyyn kuului koko toimialaa koskeva arvio
tuotannossa käytetyistä tuotantopanoksista ja aiheutu-
neista tuontitulleista ja välillisistä veroista. Menettely ei
kuitenkaan ollut riittävän täsmällinen edes Intian viran-
omaisten toimittamien tietojen mukaan. Intian viran-
omaiset itse asiassa vahvistivat, että oli kyse keskimäärän
arvioimisesta, mikä merkitsisi, että tosiasiallisesti mak-
settu palautus oli suurempi kuin tosiasiallisesti maksetut
tullit. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosi-
asiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa
uutta tutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä
silloin, kun tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole käytetty
(liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III
olevan II kohdan 3 alakohta); viranomaiset eivät myös-
kään osoittaneet, että liiallisia palautuksia ei olisi tapah-
tunut. Tarkastuksen väitettyä samansuuntaisuutta perus-
asetuksessa säädettyjen otantatekniikoiden kanssa pide-
tään merkityksettömänä, koska niissä selvästi viitataan
tukien vastaisiin tutkimuksiin eivätkä ne ole osa liitteissä
II ja III vahvistettuja kriteerejä. Näin ollen nämä väitteet
hylätään.
- (110) Lisäksi esitettiin, ettei liiallisten palautusten olemassaoloa
voida olettaa sillä perusteella, että DDS-järjestelmässä In-
tian viranomaiset eivät sisällyttäneet kaikkia Intialle mak-
settavia välillisiä veroja DDS-järjestelmään, vaan ainoas-
taan keskitetysti kannetut välilliset verot. Tämä väite hy-
lätään, koska liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohdan ja
liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohdan mukaisesti
liiallisia palautuksia on arvioitava tietyn tukijärjestelmän
puitteissa.

3.2.7.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yh- teydessä esitetyt huomautukset

- (107) Useat osapuolet väittivät, ettei DDS-järjestelmä mahdol-
listanut tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa tässä tutki-
muksessa, koska sitä ei mainittu nimenomaisesti tutki-
muksen alussa toimitetuissa tukien vastaisen menettelyn
kyselylomakkeissa. Tämä väite hylätään seuraavista syistä.
Tämän tarkastelun tarkoituksena on menettelyn aloitta-
mista koskevan ilmoituksen mukaisesti määrittää sen
tuen taso, josta tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä
harjoittavat tuottajat ovat saaneet etua, eli siihen sisälty-
vät kaikki Intian viranomaisten käyttämät tukijärjestel-
mät.

3.2.7.5 P ä ä t e l m ä t

- (111) DDS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1
kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 koh-
dassa tarkoitettuja tukia. Tullinpalautusmäärä vastaa val-
tion tuloa, josta on luovuttu ja joka olisi muutoin kan-
nettu ja maksettu Intian valtiolle. Lisäksi DDS-vientihyvi-
tyksestä koituu etua viejälle.

- (112) DDS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista.
- (113) Useat menettelyn osapuolet väittivät, että DDS on perusasetuksen säännösten mukainen palautusjärjestelmä, eikä sen mukaisesti myönnetty etu saisi johtaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon.
- (114) Tutkimuksessa on todettu, ettei tätä järjestelmää voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna aikaisemmissa vaiheissa kannettujen kasautuvien välillisten verojen palautusjärjestelmänä tai sallittuna tullipalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan h ja i kohdan, liitteen II (tuotantopanosten käyttöä tuotantoprosessissa koskevat ohjeet) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejällä ei ole mitään velvollisuutta i) pitää kirjaa tulleista ja veroista, jotka on maksettu tuoduista/kotimarkkinoilta ostetuista tavaroista tai niihin sisältyvistä palveluista tai ii) tosiasiallisesti käyttää kyseisiä tavaroita ja palveluja tuotantoprosessissa, ja iii) palautuksen määrää ei lasketa suhteessa viejän tosiasiallisesti käyttämiin tuotantopanoksiin ja tosiasiallisesti maksettuihin tulleihin ja veroihin.
- (115) Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko kotimaisia välillisiä veroja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa h kohdassa ja liitteessä II tarkoitettulla tavalla tai tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla.
- (116) Viejä voi lisäksi saada DDS-järjestelmän edut siitä riippumatta, tuoko se maahan tai ostaako se kotimarkkinoilta lainkaan tuotantopanoksia ja onko se maksanut tulleja tai veroja kyseisistä ostoista. Edun saamiseksi riittää, että viejä yksinkertaisesti vie tavaroita ilman että pitäisi osoittaa, että tuotantopanoksia tuotiin maahan tai että tuotantopanoksia tai palveluja ostettiin kotimarkkinoilta ja että tuontitullit tai kotimaiset välilliset verot on maksettu. Näin ollen palautusprosentti ei vaihtelee sen mukaan, omistaako yritys kaikki tuotantopanosten ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantovaiheet vai onko se pelkkä vientiä harjoittava kaupan alan toimija.
- 3.2.7.6 Tuen määrän laskeminen
- (117) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanot-
- tajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Tuosta hetkestä alkaen Intian viranomaisen on siis maksettava palautusmäärä asianomaisille viejille, ja se on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaista taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DDS-hyvitys. Lisäksi yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat kirjasiivat DDS-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin kunkin vientitapahtuman hetkellä.
- (118) Jotta otettiin huomioon prosenttien taannehtivan korottamisen vaikutus, 1 päivän syyskuuta ja 30 päivän syyskuuta 2007 välisen ajan vientiin varattujen DDS-hyvitysten arvoa nostettiin tarvittaessa, koska tosiasiallinen etu, joka yrityksillä on oikeus saada Intian viranomaisilta, on korkeampi kuin virallisesti ilmoitettiin vientihetkellä.
- (119) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (120) Seitsemän otokseen kuuluvaa yritystä esitti väitteen, jonka mukaan ne eivät saaneet liiallisia palautuksia vaikka saivatkin etua DDS-järjestelmästä, koska niille koituneet verot tai tuontitullit ylittivät palautusmäärät. Nämä väitteet on päätetty hylätä. Johdanto-osan 113 ja 115 kapaleessa päätelmänä oli, että Intian viranomaisilla ei ollut perusasetuksen liitteiden I, II ja III mukaista asianmukaista tarkastusjärjestelmää. Tutkimus osoitti myös, että yritykset eivät pitäneet kulutusta koskevia rekistereitä eikä niillä ollut mitään muutakaan sisäistä raportointijärjestelmää, jolla olisi voitu tehdä selkoa mahdollisista liiallisista palautuksista. Yritykset laativat tällaiset raportit tarkastuskäyntien aikana, ja ne sisältävät suureksi osaksi yritysten yleensä maksamat verot.
- (121) Koska sallittuja tullipalautusjärjestelmiä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmiä ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on DDS-järjestelmässä saatujen palautusten koko määrä. Toisin kuin Intian viranomaiset, Texprocil ja jotkin viejät esittävät, perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i kohdan mukaan ainoastaan liiallinen tullipalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton edellyttäen, että perusasetuksen liitteiden II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Jos siis todetaan, ettei asianmukaista tarkastusmenettelyä ole

olemassa, edellä mainittua tullipalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustoimenpiteet määräytyvät palautusten määrän mukaan eivätkä oletetun liiallisen palautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen. Olisi huomattava lisäksi, että jos tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole sovellettu, Intian viranomaisten on tehtävä lisätutkimuksensa ajoissa eli yleensä ennen tasoitustullitutkimukseen kuuluvaa paikalla tehtävää tarkastusta.

- (122) Toisin kuin jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa etua määritettäessä oli otettava huomioon myös muusta kuin tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä saatu DDS-etu. DDS-järjestelmässä ei mitenkään velvoiteta rajaamaan edun käyttöä tiettyyn tuotteeseen. Näin ollen tarkasteltavana oleva tuote voi saada etua kaikista annetuista DDS-eduista.
- (123) Kaikki otokseen kuuluneet yritykset saivat etua DDS-järjestelmästä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, ja tukimarginaalit olivat 1,45–7,57 prosenttia.

3.2.8 Teknologian parantamista koskeva järjestelmä (*Technology Upgradation Fund Scheme, TUFS*)

3.2.8.1 Oikeusperusta

- (124) TUFS otettiin käyttöön Intian tekstiiliministeriön päätöksellä, jäljempänä ”päätös”, joka on julkaistu Intian virallisessa lehdessä (*Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I*) 31 päivänä maaliskuuta 1999. Järjestelmä hyväksyttiin olemaan voimassa 1 päivän huhtikuuta 1999 ja 31 päivän maaliskuuta 2004 välisen ajan. Sen voimassaoloa jatkettiin 31 päivään maaliskuuta 2007 ja myöhemmin uudelleen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun.

3.2.8.2 Tukikelpoisuus

- (125) Puuvillanjalostuksen, tekstiilien ja juuttituotteiden valmistuksen alalla toimivat vanhat ja uudet tuottajat ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

3.2.8.3 Käytännön toteutus

- (126) Järjestelmän tarkoituksena on antaa tukea teknologian uudenaikaistamiseen tekstiilien ja juuttituotteiden valmistuksessa, mukaan luettuna yksiköt, jotka jalostavat kui-

tuja, lankoja, kankaita, vaatteita ja sovitettuja tuotteita. Järjestelmä tarjoaa erilaisia etuja, jotka voivat olla muodoltaan pääomatukea tai korkotukea tai kattaa valuuttalainojen valuuttakurssivaihteluita. Järjestelmään kuuluvissa ohjelmissa tehdään ero tekstiili- ja juuttisektorin välillä ja konekutoma- ja käsinkutoma-alan välillä. TUFS käsittää seuraavat ohjelmat:

- a) 5 prosentin palautus normaalista korosta, jonka luottolaitos veloittaa rupiamääräisestä määräaikaislainasta; tai
 - b) 5 prosentin valuuttakurssivaihtelun kattaminen (korko ja takaisinmaksu) valuuttalainan peruskorosta; tai
 - c) 15 prosenttia luottoon liittyvää pääomatukea tekstiili- ja juuttialalle; tai
 - d) 20 prosenttia luottoon liittyvää pääomatukea konekutoma-alalle; tai
 - e) 5 prosenttia koron palautusta ja 10 prosenttia pääomatukea tietyille jalostuslaitteille ja
 - f) 25 prosenttia pääomatukea uusien koneiden ja laitteiden ostoon käytettäväksi ennen kudontaa ja kudonnan jälkeen tehtäviin toimenpiteisiin, käsinkudontalaitteisiin/käsinkudontalaitteiden parannuksiin ja testaus- ja laadunvalvontalaitteisiin käsinkudontayksiköjä varten.
- (127) Tutkimuksessa todettiin, että kaksi otokseen kuuluvaa yritystä sai etua TUFS-järjestelmästä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytettyjen koneiden hankintaan. Kyseisistä yrityksistä toinen käytti koronpalautuslainoja (järjestelmä a) ja toinen 10 prosentin pääomatukea jalostuslaitteisiin yhdistettynä 5 prosentin koronpalautukseen (järjestelmä e).
- (128) Päätöksessä esitetään luettelo konetyypeistä, joiden hankintaa tuetaan TUFS-järjestelmästä. Saadakseen etua TUFS-järjestelmästä yritykset esittävät hakemuksen liikepankeille tai muille luottolaitoksille, jotka myöntävät lainoja yrityksille lainaajien luottokelpoisuutta koskevan oman riippumattoman arviointinsa perusteella. Jos lainaaja on kelpoinen saamaan korkotukea järjestelmästä, liikepankit siirtävät hakemuksen ”keskuslaitokselle”, joka sen jälkeen luovuttaa tukimäärän asianomaiselle liikepankille. Lopuksi liikepankit hyvittävät näin saadut varat lainaajan tilille. Keskuslaitokset saavat korvauksen Intian tekstiiliministeriöltä. Intian viranomaiset asettavat tarvittavat varat keskuslaitosten käytettäväksi neljännesvuosittain.

3.2.8.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (129) Asianomaisilta osapuolilta ei saatu kommentteja tästä järjestelmästä.

3.2.8.5 Päätelmät

- (130) TUF on 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tukea, koska siinä viranomaiset suorittavat varojen suoran siirron avustuksen muodossa. Tuesta koituu etua, koska se alentaa koneiden ostosta aiheutuvia rahoitus- ja korkokustannuksia.
- (131) Tukea pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska sitä annetaan erityisesti tietyille tuotannonalalle tai tuotannonalojen ryhmälle, mukaan luettuna tarkasteltavana olevan tuotteen valmistus.

3.2.8.6 Tuen määrän laskeminen

- (132) Pääomatuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vastaanottavien yritysten koneiden ostossa säästämisen määrän perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaisista poistoaikaa. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Intiassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vallinnutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana saatuaan tekstiilien kokonaisliiketoimeen (nimittäjä), koska tukea ei ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (133) Korkotuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti sen määrän perusteella, joka tosiasiallisesti maksettiin takaisin tutkimusajanjaksolla asianomaisille yrityksille ja joka liittyi asianomaisten koneiden ostoa varten otetuista kaupallisista lainoista maksettuihin korkoihin. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana saatuaan tekstiilien kokonaisliiketoimeen (nimittäjä), koska tukea ei ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (134) Kaksi otokseen kuulunutta yritystä sai etua tästä järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana, ja tukimarginaalit olivat 0,01–0,31 prosenttia.

3.2.9 Vientiluottojärjestelmä (ennen vientiä ja viennin jälkeen sovellettava) (Export Credit Scheme, ECS)

3.2.9.1 Oikeusperusta

- (135) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) Master Circular IEC -yleiskirjeessä nro 02/04.02.02/2006–07 (valuuttamääräiset vientiluotot ulkomaanvaluuttana), Master Circular IEC -yleiskirjeessä nro 01/04.02.02/2006–07 (rupiamääräiset vientiluotot) ja Master Circular -yleiskirjeessä DBOD.DIR(Exp.)No.01/04.02.02/2007–08 (sekä rupiamääräisiä että ulkomaanvaluuttamääräisiä vientiluottoja koskeva) jotka osoitettiin kaikille Intian liikepankeille tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Yleiskirjeet tarkistetaan ja päivitetään säännöllisesti.

3.2.9.2 Tukikelpoisuus

- (136) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

3.2.9.3 Käytännön toteutus

- (137) RBI asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että ulkomaanvaluuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita liikepankit voivat veloittaa viejiltä. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-Shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle ennen vientiä tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten annetut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-Shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttöpääomalinjoja vientisaamisten rahoittamiseen. RBI myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän niiden nettopankkiluotoista vientirahoitukseen.
- (138) RBI:n yleiskirjeen ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja puhtaasti markkinaehtojen mukaan annettavien tavaramaisten kaupallisten luottojen (käteisluottojen) korkoa edullisemmalla korolla.

3.2.9.4 Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (139) Intian viranomaiset väittivät, että komissio ei tutkinut ECS-järjestelmää tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen liitteessä I olevan k alakohdan määräysten valossa ja että niin Intian rupia- kuin valuuttamääräiset vientiluotot eivät mahdollistaneet tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa erityisesti siksi, että valuuttamääräisten lainojen kyseessä ollessa pankit saivat lainata varoja "kansainvälisesti kilpailukykyisillä koroilla".

- (140) On syytä huomata, että johdanto-osan 135 kappaleessa mainitut vientiluottojärjestelyt eivät kuulu tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen liitteessä I olevan k alakohdan soveltamisalaa, koska ainoastaan vähintään kaksi vuotta kestävää vientirahoitusta voidaan pitää kyseisen säännöksen mukaisena vientiluottona sellaisena kuin se määritellään virallisesti tuettuja vientiluottoja koskeviin suuntaviivoihin liittyvässä OECD:n järjestelyssä. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

3.2.9.5 P ä ä t e l m ä t

- (141) Edellä johdanto-osan 135 kappaleessa mainituissa RBI:n yleiskirjeissä vahvistetut ECS-luottojen edulliset korot voivat vaikuttaa alentavasti viejän korkokustannuksiin verrattuna puhtaasti markkinaolosuhteiden mukaan määräytyviin korkokustannuksiin ja tässä tapauksessa antaa tällaiselle viejälle perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua. Vientirahoitus ei itsessään ole kotimarkkinoille suuntautuvaa rahoitusta varmempaa. Sen riskejä pidetään itse asiassa yleensä suurempina, ja tiettyyn luottoon edellytettävistä vakuuksista päättäminen on rahoituskohteesta riippumatta kunkin liikepankin puhtaassa kaupallisessa harkinnassa. Eri pankkien korkotason erot johtuvat RBI:n politiikasta, jonka mukaan lainojen enimmäiskorot vahvistetaan yksilöllisesti kunkin liikepankin osalta. Lisäksi liikepankeilla ei olisi velvollisuutta myöntää ulkomaanvaluuttamäärisiä vientiluottoja ottaville lainantajille edullisempia korkoja.

- (142) Huolimatta siitä, että ECS-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat liikepankit, kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisten taloudellinen tuki. Tässä yhteydessä huomattakoon, ettei perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa eikä WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevassa sopimuksessa edellytetä, että tuen antamisesta koituisi julkisia menoja eli että Intian valtio maksaisi liikepankeille korvauksen, vaan riittää, että valtio ohjaa perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuja toimintoja. RBI on julkinen elin ja kuuluu siis perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ”julkisiin viranomaisiin”. Se on täysin valtion omistuksessa, se toteuttaa poliittisia tavoitteita eli esimerkiksi rahapolitiikkaa, ja sen johdon nimittää Intian valtio. RBI ohjaa yksityisiä elimiä siten, että liikepankkeja sitovat sen asettamat ehdot, muun muassa RBI:n yleiskirjeessä vahvistetut vientiluottojen enimmäiskorot sekä RBI:n määräykset siitä, että liikepankkien on osoitettava tietty määrä nettopankkiluottoista vientirahoitukseen. RBI:n harjoittama ohjaus velvoittaa liikepankit toteuttamaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimia eli tässä tapauksessa antamaan edullisia vientiluottoja. Tällainen varojen suora siirto tiettyjen ehtojen mukaisten lainojen muodossa on yleensä valtiolle itselleen kuuluva tehtävä, eikä käytäntö tosiasiasa eroa valtioiden yleensä harjoittamasta toiminnasta, siten kuin perusasetuksen

2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetaan.

- (143) Tukea pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena, sillä edullisia korkoja myönnetään ainoastaan vientirahoitukseen, joten ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3.2.9.6 T u e n m ä ä r ä n l a s k e m i n e n

- (144) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten korkojen, jotka olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista, määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimitäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (145) Tietyistä ECS-järjestelmästä saadun edun laskentaan liittyvistä yksityiskohdista esitettiin useita kommentteja. Tämän tuloksena laskelmia oikaistiin, jos se todettiin perustelluksi.

- (146) Kaikki otokseen kuuluneet yritykset ja ryhmät saivat tukea tästä järjestelmästä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, enimmillään 1,05 prosenttia; yhden yrityksen saama etu todettiin vähäpätöiseksi.

3.3 T a s o i t u s t o i m e n p i t e i d e n k ä y t t ö ö n o t o n m a h d o l l i s t a v i e n t u k i e n m ä ä r ä

- (147) Perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvoosuutena ilmaistuna oli tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta 5,2–9,7 prosenttia.
- (148) Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti otokseen kuulumattomien yritysten tukimarginaali, joka laskettiin otoksessa mukana oleville yhteistyössä toimineille yrityksille vahvistetun painotetun keskimääräisen tukimarginaalin perusteella, on 7,7 prosenttia. Koska yhteistyön kokonaistaso Intian osalta oli korkea (95 prosenttia), kaikkien muiden yritysten jäännöstukimarginaali vahvistettiin sen yrityksen tasolle, jolla oli korkein yksilöllinen marginaali, eli 9,7 prosenttiin.

Tukijärjestelmä → Yritys/Ryhmä ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZ/EOU	ITES	ECS	DDS	TUFS	Yht.
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufactu- ring Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd.	3,96 %						vähäi- nen	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd.	0,5 %	0,09 %	vähäi- nen	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. TASOITUSTOIMENPITEET

- (149) Perusasetuksen 19 artiklan säännösten ja menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 3 kohdassa esitettyjen tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun perusteiden mukaisesti vahvistetaan, että tuen taso on muuttunut yhteistyössä toimineiden tuottajien osalta, ja sen vuoksi asetuksella (EY) N:o 74/2004 käyttöön otettu tasoitustulli on muutettava vastaavasti.
- (150) Nykyisin voimassa oleva lopullinen tulli määritettiin tasoitusmarginaalien perusteella, koska vahingon korjaava taso oli korkeampi. Koska tässä tarkastelussa määritetyt tukimarginaalit eivät myöskään ylittäneet vahingon korjaavaa tasoa, perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tullit määritetään tukimarginaalien perusteella.
- (151) Pasupati Fabrics -yrityksen, joka ei ollut osallisena tässä tarkastelussa, tukimarginaali säilytettiin alkuperäisessä tutkimuksessa määritellyllä tasolla, koska kyseisen yrityksen todettiin saavan etua tukijärjestelmästä, jota ei tarkasteltu tässä tutkimuksessa.

- (152) Yrityksiä, joiden todettiin olevan etuyhteydessä, on pidetty yhtenä oikeushenkilönä (ryhmä) tullin kantamista varten, ja niihin on sen vuoksi sovellettu samaa tasoitustullia. Kyseisten ryhmien tarkasteltavana olevan tuotteen vientimääriä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla käytettiin asianmukaisen painotuksen varmistamiseksi.
- (153) Otokseen kuuluva yritys Prem Textiles toimitti tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana tiedot, joista ilmenee, että se oli muuttanut nimensä muotoon "Prem Textiles (International) Pvt. Ltd". Kun nämä tiedot oli tutkittu, ja päätelmänä oli, että nimenmuutos ei millään tavoin vaikuttanut tämän tarkastelun tuloksiin, päätettiin suostua tähän pyyntöön ja viitata yritykseen nimellä "Prem Textiles (International) Pvt. Ltd" tässä asetuksessa.
- (154) Koska yhteistyön kokonaistaso Intian osalta oli korkea (95 prosenttia), kaikkien muiden yritysten jäännöstasoitustulli vahvistettiin sen yrityksen tasolle, jolla oli korkein yksilöllinen marginaali, eli 9,7 prosenttiin.
- (155) Tämän vuoksi sovelletaan seuraavia tulleja:

Yritys/Ryhmä	Tulli (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet yritykset	7,7 %
Kaikki muut yritykset	9,7 %

- (156) Tässä asetuksessa vahvistetut yrityskohtaiset tasoitustullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tullee voidaan siten soveltaa (toisin kuin liitteen I yrityksiin sovellettavaa keskimääräistä tullia ja koko maata koskevaa, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan Intiasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määritettyjen oikeushenkilöiden tuottamien tuotteiden tuontiin. Muiden yritysten, joiden nimeä ja osoitetta ei erikseen mainita tämän asetuksen artiklaosassa, erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset mukaan luettuina, tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa kyseisiä tullee, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.
- (157) Kaikki näiden yrityskohtaisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden perustamisen johdosta tehty) on toimitettava viipymättä komissiolle, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyrityksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan ja vientimyynnin muutoksia. Tarvittaessa komissio muuttaa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 74/2004 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevien puhtaista puuvillakuiduista tai tekokuitujen tai pellavan kanssa siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu, sekoitetuista puuvillakuiduista valmistettujen, valkaistujen, värjättyjen tai painettujen vuodeliinavaatteiden, jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 6302 21 00 (Taric-koodit 6302 21 00 81 ja 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-koodi 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (Taric-koodi 6302 31 00 90) ja ex 6302 32 90 (Taric-koodi 6302 32 90 19), tuonnissa.

2. Seuraavien yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan tullee seuraavasti:

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

3. Liitteessä lueteltujen yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana - nettohintaan sovelletaan 7,7 prosentin tullia (Taric-lisäkoodi A498).

4. Yritysten, joita ei ole määritelty 2 ja 3 kohdassa, tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan 9,7 prosentin tullia (Taric-lisäkoodi A999).

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.”

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 74/2004 liite tämän asetuksen liitteellä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

LIITE

"LIITE

Taric-lisäkoodi: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1354/2008,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2008,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1628/2004 muuttamisesta ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1629/2004 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä loka-kuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15 ja 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

I Aiempi tutkimus ja voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1628/2004 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevien, joko yhdessä tai erikseen tuotujen, CN-koodiin ex 8545 11 00 kuuluvien sähköuneissa käytettävien grafiittielektrodien, joiden näennäistiheys on vähintään 1,65 g/cm³ ja sähkövastus enintään 6,0 µΩ.m, ja kyseisissä elektrodeissa käytettävien, CN-koodiin ex 8545 90 90 kuuluvien jatkonippeleiden tuonnissa. Tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovelletaan 7,0–15,7 prosentin tullia ja muiden viejien tuontiin 15,7 prosentin jäänöstullia.
- (2) Samaan aikaan neuvosto otti käyttöön asetuksella (EY) N:o 1629/2004 ⁽³⁾ lopullisen polkumyyntitullin Intiasta peräisin olevan saman tuotteen tuonnissa.

II Osittaisen välivaiheen tarkastelun käynnistäminen

- (3) Lopullisen tasoitustullin käyttöönoton jälkeen Intian viranomaiset ovat esittäneet näkökantoja, joiden mukaan

molempien tukijärjestelmien (tuontitullien hyvitysjärjestelmän ja tuloverolain 80 HHC pykälän mukaisen tuloverovapautuksen) olosuhteet olisivat muuttuneet ja muutokset olisivat pysyviä. Tällä perusteella on väitetty, että tuen taso olisi laskenut ja että osittain kyseisiin järjestelmiin perustuvia toimenpiteitä olisi tarkistettava.

- (4) Komissio on tutkinut Intian viranomaisten esittämän näytön ja katsonut sen riittäväksi perusteeksi panna vireille tuen vastaisia toimenpiteitä koskevan perusasetuksen 19 artiklan säännösten mukainen selvitys. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ⁽⁴⁾ omasta aloitteestaan vireille voimassa olevien toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun.

- (5) Osittaisen välivaiheen tarkastelun tarkoituksena on arvioida, olisiko voimassa olevia toimenpiteitä jatkettava, olisiko ne poistettava tai olisiko niitä muutettava niiden yhtiöiden osalta, jotka ovat saaneet etua toisesta tai kummastakin muutetusta tukijärjestelmästä, sekä kyseisten yhtiöiden tapauksessa toisten järjestelmien osalta, joista on esitetty riittävää näyttöä vireillepanoilmoituksessa julkais-tujen asiaa koskevien kohtien mukaisesti.

III Tutkimusajanjakso

- (6) Tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2006 ja 30 päivän syyskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso' tai 'tutkimusajanjakso'.

IV Tutkimuksen osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti osittaisen välivaiheen tarkastelun käynnistämisestä virallisesti Intian viranomaisille, kummallekin intialaiselle vientiä harjoittavalle, osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanoilmoituksessa mainitulle tuottajalle sekä yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 295, 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ EUVL L 295, 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ EUVL C 230, 2.10.2007, s. 9.

(8) Komissio lähetti kyselylomakkeet molemmille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille ja Intian viranomaisille. Vastaukset saatiin molemmilta yhteistyössä toimineilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja Intian viranomaisilta.

(9) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tuen määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin:

1. Intian viranomaiset

— Kauppaministeriö (Ministry of Commerce), New Delhi

2. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— Graphite India Limited (GIL), Kalkutta

— Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.

VI Toimenpiteistä ilmoittaminen ja menettelyä koskevat huomautukset

(10) Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella oli tarkoitus esittää molempiin yhteistyössä toimineisiin intialaisiin tuottajiin sovellettavan tullin tarkistamista ja jatkaa voimassa olevien toimenpiteiden soveltamista kaikkiin muihin yhtiöihin, jotka eivät toimineet yhteistyössä tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomionsa. Kaikki näkökannat ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon jäljempänä esitetyllä tavalla.

B. TUOTE

(11) Tarkasteltavana on asetuksen (EY) N:o 1628/2004 kohteena oleva tuote eli Intiasta peräisin olevat, joko yhdessä tai erikseen tuodut, CN-koodiin ex 8545 11 00 kuuluvat sähköuuneissa käytettävät grafiittielektrodit, joiden näennäistiheys on vähintään 1,65 g/cm³ ja sähkövastus enintään 6,0 µΩ.m, ja kyseisissä elektrodeissa käytettävät, CN-koodiin ex 8545 90 90 kuuluvat jatkonipplit.

C. TUET

I Johdanto

(12) Komissio tutki Intian viranomaisten ja yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen sekä komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty vientitukea:

a) ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorization Scheme) (josta käytettiin aiemmin nimitystä ennakkolisenssijärjestelmä, Advance Licence Scheme)

b) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Pass-book Scheme)

c) tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme)

d) tuloverosta vapauttaminen (Income Tax Exemption)

e) Madhya Pradeshin osavaltion sähköverosta vapauttaminen (Electricity Duty Exemption of the state of Madhya Pradesh).

(13) Edellä a–c alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskeissa asiakirjoissa (Export and Import Policy documents), jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tapauksen tarkastelun kannalta olennainen on 1 päivän syyskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välistä aikaa koskeva asiakirja, jäljempänä 'EXIM-policy 04–09'. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I (HOP I 04–09)". Myös kyseinen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(14) Edellä d alakohdassa tarkoitettu tuloverojärjestelmä perustuu vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailalla (Finance Act).

(15) Edellä e alakohdassa tarkoitettu sähköverosta vapauttamisen järjestelmä perustuu Madhya Pradeshin vuoden 1949 sähköverolain 3-B pykälään.

(16) Tuetun tuonnin haittavaikutuksia koskevan perusasetuksen 11 artiklan 10 kohdan mukaisesti komissio kutsui Intian viranomaiset sekä muutettuja että muuttamattomia järjestelmiä koskeviin lisäneuvotteluihin tilanteen selkiyttämiseksi väitettyjen järjestelmien osalta ja molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvotteluissa ei päästy yhteisymmärrykseen kyseisten järjestelmien suhteen, joten komissio sisällytti ne tukea koskevaan tutkimukseen.

II Erityisjärjestelmät

1. Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Oikeusperusta

- (17) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan (EXIM-policy 04–09) kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja sitä täydentävän menetelmäkirjan (HOP I 04–09) luvuissa 4.1–4.30. Nykyisin voimassa olevan lopullisen tasoitustullin käyttöönottoon asetuksella (EY) N:o 1628/2004 johtaneessa edellisessä tutkimusajanjaksossa tätä järjestelmää sanottiin ennakkolisenssijärjestelmäksi.

b) Tukikelpoisuus

- (18) Ennakkolupajärjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin jäljempänä. Alajärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Pääurakoitsijat, jotka toimittavat tavaraa EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusasiakirjoja (Advance Release Order, ARO) sekä kotimaisia remburssseja ja vastaremburssseja koskevista alajärjestelmistä.

c) Käytännön toteutus

- (19) Ennakkolupien myöntämisperusteita voivat olla seuraavat:

- i) Tosiasiallinen vienti: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Luvassa mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.
- ii) Vuotuiset tarpeet: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja jalosteet). Luvanhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

- iii) Välituotetoimitukset: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä tuottaa välituotetta. Se voi tuoda tuotantopanostamateriaaleja tullitta ja saada tähän tarkoitukseen välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

- iv) Vientiin rinnastettava toiminta: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM policy 04–09 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohtissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

- v) Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, ARO): Ennakkoluvan haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimaisista lähteistä, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksia tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen. ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteeseen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullipalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että maahantuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

- vi) Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa luvan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen.

- (20) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana yksi yhteistyöhön osallistunut viejä sai etuja ensimmäisestä alajärjestelmästä, toisin sanoen AAS-järjestelmän tosiasiallisesta viennistä. Näin ollen ei ole tarpeen selvittää, oikeutivatko muut alajärjestelmät tasoitustullin käyttöönottoon vai eivät.
- (21) Nykyisin voimassa olevan lopullisen tasoitustullin tultua otetuksi käyttöön asetuksen (EY) N:o 1628/2004 mukaisesti Intian viranomaiset ovat muuttaneet AAS-järjestelmään sovellettavaa tarkistusjärjestelmää. Käytännössä Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi ennakkoluvan haltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoisen, totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen tullilta tuotujen / kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 04–09 -käsi-kirjan luvut 4.26 ja 4.30 sekä lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Rekisteri on annettava varmennettavaksi ulkopuoliselle laillistetulle tilintarkastajalle, jonka antamassa todistuksessa on osoitettava, että ennalta määrätty rekisterit ja asianmukaiset varastoluettelot on tutkittu ja että lisäyksen 23 mukaisesti annetut tiedot ovat kaikin puolin totuudenmukaiset ja oikein laaditut. Edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin vain 13 päivänä toukokuuta 2005 tai sen jälkeen annettuihin ennakkolupiin. Ennen kyseistä päivämäärää annettujen ennakkolisenssien tai ennakkolupien haltijoita pyydetään noudattamaan aiemmin sovellettua tarkastusjärjestelmää, toisin sanoen laatimaan totuudenmukainen ja asianmukainen selvitys lisenssin mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 02–07 -käsi-kirjan luku 4.30 ja lisäys 18) eli pitämään lisäyksen 18 mukaista rekisteriä.
- (22) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan käyttämän alajärjestelmän (tosiasiallinen vienti) osalta Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrästä ja arvosta, ja ne kirjataan lupaan. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lupaan. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän nk. SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille tarkasteltavana oleva tuote mukaan luetuna, on olemassa SION-vakionormi, ja ne on julkaistu menetelmäkäsikirjassa HOP II 04–09.
- (23) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrättyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).
- (24) Tutkimusajanjakson aikana todettiin, että raaka-aineiden tuontia varten kyseisenä aikana käytetyt ennakkolisenssit oli myönnetty ennen 13 päivää toukokuuta 2005. Tämän vuoksi Intian viranomaisten HOP I 04–09 -asiakirjassa asettamia uusia, edellä kappaleessa 21 selvitettyjä tarkastusvaatimuksia ei vielä ollut testattu käytännössä. Yhtiö ei myöskään ollut voinut osoittaa, että todellista kulutusta ja varastoja koskevaa välttämätöntä rekisteriä olisi pidetty HOP I 02–07 -asiakirjan luvun 4.30 lisäyksessä 18 vaaditussa muodossa kuten ennen 13 päivää toukokuuta 2005 annettujen ennakkolisenssien osalta olisi pitänyt tehdä. Tässä tilanteessa on katsottava, että tutkimuksen kohteena oleva viejä ei ollut pystynyt osoittamaan, että asianmukaiset EXIM-vaatimukset olisi täytetty ajoissa.
- d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset
- (25) Kyseinen AAS-järjestelmää tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona käyttänyt yhteistyössä toiminut viejä väitti antaneensa käytetyt ennakkolisenssit, vaikka ne oli myönnetty ennen 13 päivää toukokuuta 2005, vapaaehtoisesti auktorisoidun tilintarkastajan tarkastettaviksi HOP I 04–09 -menetelmäkäsikirjan vaatimusten mukaisesti ja tämän osoittavan, että nykyisin, uusien HOP-määräysten vallitessa, on olemassa asianmukainen tarkastusjärjestelmä.
- (26) Auktorisoidun tilintarkastajan allekirjoittama ja 1 päivänä helmikuuta 2008 päivätty HOP-käsikirjan liitteen 23 mukainen todistus todellakin luovutettiin komission yksiköille yhtiön toimitiloihin tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä. Koska ennakkolisenssit oli kuitenkin päivätty vuonna 2004 eivätkä uudet HOP-määräykset koskeneet niitä, on todettava, että kyseessä oli yhtiön vapaaehtoinen aloite, joka ei osoita, että Intian viranomaiset olisivat perustaneet todellisen tarkastusjärjestelmän. Ei myöskään ollut osoitettavissa, että auktorisoidun tilintarkastajan laskelmien mukainen liiallinen tullinpalautus olisi todella suoritettu viranomaisille.
- e) P ä ä t e l m ä t
- (27) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua tutkittuille viejille.
- (28) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin ennakkolupajärjestelmä on oikeudellisesti selkeästi sidoksissa vientitulokseen, joten se on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.
- (29) Tässä tapauksessa sovellettua alajärjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Intian viranomaiset eivät soveltaneet mitään tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä tehokkaasti varmistaakseen, onko tuotantopanoksia käytetty vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä

on käytetty (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). SION-vakionormeja ei voida itsessään pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkistusjärjestelmänä, koska Intian viranomaiset eivät voi niiden perusteella arvioida riittävän tarkkaan sitä, millaisia tuotantopanostamääriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään suorittaneet asianmukaisesti pidettyyn todellisen kulutuksen mukaiseen rekisteriin perustuvaa tehokasta valvontaa tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksona. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellaista olisi tavallisesti vaadittava, kun käytössä ei ole tehokasta tarkastusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta).

- (30) Kyseinen alajärjestelmä mahdollistaa siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

f) Tuen määrän laskeminen

- (31) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tässä suhteessa on huomattava, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan ainoastaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton edellyttäen, että perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Jos siis todetaan, ettei asianmukaista valvontamenettelyä ole olemassa, edellä mainittua tullinpalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määrättyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eikä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.
- (32) AAS-järjestelmää käyttäneen viejän tuen määrä laskettiin tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettavan alajärjestelmän mukaisesti tuotujen aineiden tuonnissa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella

(osoittaja). Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin tukien määristä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksona kyseisen tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (33) Tämän järjestelmän mukainen tuki on tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksona kyseiselle yhteistyössä toimineelle tuottajalle 0,3 prosenttia.

2. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) Oikeusperusta

- (34) DEPBS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 4.

b) Tukikelpoisuus

- (35) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

c) DEPBS-järjestelmän käytännön toteutus

- (36) Tukikelpoinen viejä voi hakea DEPBS-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty SION-vakionormien perusteella, ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.
- (37) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPBS-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetyksenmenettelyn aikana viennin lähetyksiäsiakirjan. Asiakirjasta käy ilmi muun muassa kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, kuinka suuren edun se saa. Intian viranomaiset eivät voi enää sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet kyseisen asiakirjan, vaikuttaa DEPBS-hyvityksen myöntämiseen. Etu lasketaan vienti-ilmoituksen tekohetkellä voimassa olleen DEPBS-prosentin mukaan.

(38) DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuuluvien tavaroiden, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta, myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.

(39) DEPBS-hyvitysten hakemukset tehdään sähköisesti, ja ne voivat kattaa rajoittamattoman määrän vientitapahtumia. DEPBS-hyvityksiin ei tosiasiallisesti sovelleta tiukkoja määräaikoja. DEPBS:in hallinnointiin käytettävä sähköinen järjestelmä ei automaattisesti sulje pois vientitapahtumia, jotka ovat tapahtuneet HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 4.47 mainittujen hakumääräaikojen ulkopuolella. HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 9.3 edellytetään niin ikään selvästi, että myös hakuajan umpeutumisen jälkeen saadut hakemukset voidaan ottaa huomioon edellyttäen, että myöhästymissakko maksetaan (10 prosenttia tullihyvityksestä).

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

(40) Toinen yhteistyössä toimineista viejistä väitti, että kaikki yhtiön saamat DEPBS-hyvitykset oli käytetty tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytettyjen aineiden tuontiin, vaikka ne olisi periaatteessa voitu käyttää edellä todetulla tavalla muihin tarkoituksiin. Näin ollen viejä väitti, että se on joutunut käyttämään DEPBS-hyvitykset tosiasiaa normaalia tullinpalautusjärjestelmää vastaavalla tavalla ja että ainoastaan mahdollinen liiallinen palautus oikeuttaisi tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan kuitenkin ainoastaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton vain silloin kun perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset ehdot eivät tässä tapauksessa täyttyneet, kuten jäljempänä kappaleessa 43 selvitetään. Näin ollen sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eikä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan.

e) DEPBS-järjestelmää koskevat päätelmät

(41) DEPBS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPBS-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten myöntämästä taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi DEPBS-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(42) Lisäksi DEPBS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan

a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alasta.

(43) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei veloiteta tosiasiallisesti käyttämään tullilla tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada DEPBS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäväksi kelpaavia tuotteita, voivat saada DEPBS-järjestelmän mukaisia etuja.

f) Tuen määrän laskeminen

(44) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajan oli todettu saaneen tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu kuuluu vastaanottajalle järjestelmän mukaisella vientihetkellä. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja luopuminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen eivätkä tuen määrään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyksiä kirjasta, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Lisäksi yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat kirjasivat DEPBS-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin vientihetkellä.

(45) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaisviennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (46) Järjestelmän mukaiset tuet ovat tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille 6,2 ja 5,7 prosenttia.

3. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (*Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS*)

a) Oikeusperusta

- (47) EPCGS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 5.

b) Tukikelpoisuus

- (48) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

c) Käytännön toteutus

- (49) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennettulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Maaliskuun 31 päivään 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nollatullia. Huhtikuusta 2000 järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 5 prosentin tuontitullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tietynä aikana.

- (50) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimaasta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

d) EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (51) EPCGS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisilta saatavaa taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejille, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää niiden maksuvalmiutta.

- (52) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

- (53) Järjestelmää ei myöskään voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) Tuen määrän laskeminen

- (54) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantomattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan mittaan saavutetun edun koko arvoa. Intiassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vallinnutta pitkäaikaista kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Jos oli esitetty perusteltu pyyntö, tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (55) Järjestelmän mukaiset tuet ovat tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona yhteistyössä toimineille tuottajille 0,7 ja 0,3 prosenttia.

f) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (56) Toinen yhteistyössä toimineista viejistä huomautti EPCGS-etujen laskennassa alkujaan käytetyssä menetelmässä olleesta virheestä erityisesti sovelletun koron määrän osalta. Kyseinen virhe, joka kohdistui molempiin yhteistyössä toimineisiin viejiin, korjattiin.

4. Tuloverosta vapauttaminen (*Income Tax Exemption Scheme, ITES*)

Vuoden 1961 tuloverolain (Income Tax Act 1961, ITA) 80 HHC pykälä.

- (57) Tässä järjestelmässä viejät voivat saada osittaisen vapautuksen tuloverosta vientimyynnin voittojen osalta. Vapautuksen oikeusperusta on tuloverolain 80 HHC pykälässä.

- (58) Tämä säännös poistettiin verotusvuodesta 2005/2006 (eli 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisestä tilikaudesta) alkaen, ja näin ollen tuloverolain 80 HHC pykälän perusteella ei voi saada etuja 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Yhteistyössä toimintu vientiä harjoittava tuottaja ei saanut etua tästä järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Näin ollen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustoimenpiteisiin ei ole aihetta, koska järjestelmä on poistettu.

Tuloverolain 80 I A pykälä

a) Oikeusperusta

- (59) Järjestelmä perustuu tuloverolain 80 I A pykälään. Säännös sisällytettiin tuloverolakiin vuoden 2001 varainhoitolailla (Finance Act).

b) Tukikelpoisuus

- (60) Tuloverolain 80 I A pykälää sovelletaan yhtiöihin, jotka rakentavat uusia infrastruktuureja, sähkön tuotanto ja jakelu mukaan luettuna, minne tahansa Intiaan.

c) Käytännön toteutus

- (61) Tuloverolain 80 I A pykälän säännösten mukaisesti sähkön tuotannosta saatua voittoa vastaava määrä on vapautettu liikevoiton verotuksesta kymmenenä peräkkäisenä vuonna voimalayksikön ensimmäisten 15 toimintavuoden aikana. Yksikön on oltava uusi, ja sen on ollut aloitettava toimintansa aikaisintaan 1 päivänä huhtikuuta 2003 ja viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010.
- (62) Tuloverovähennyslaskelma on osa yhtiön vuotuista veroilmoitusta, ja se tarkastetaan yhdessä yhtiön voittojen ja tappioiden ja muun tilinpäätöksen kanssa. Laskelman on noudatettava tuloverolain säännöksiä etenkin siinä, että tuotetun sähkön laskennallisen arvostamisen on heijastettava sähkön markkina-arvoa. Tuloveroviranomaisten tehtävänä on tarkistaa, että tuloverovähennyslaskelma on tuloverolain ja yhtiöiden tilinpäätösten mukainen. Tutkimuksessa on ilmennyt, että viranomaiset ovat käytännössä tarkistaneet laskelmat ja tehneet niihin tarvittaessa oikaisuja.
- (63) Edelleen tutkimuksessa on ilmennyt, että molemmat tutkimuksen kohteena olevat vientiä harjoittavat tuottajat ovat rakentaneet grafiittituotantoyksikköjensä yhteyteen lisävoimaloita. Niinpä ne ovat tuloverolain säännösten mukaisesti hakeneet tuloveroonsa vastaavaa vähennystä.

d) Tuloverolain 80 I A pykälän mukaista tuloverosta vapauttamista (ITES) koskevat päätelmät

- (64) Vapautus tuloverosta on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan

mukainen tuki eli Intian viranomaisten myöntämää taloudellista tukea, joka tuottaa etua tutkituille viejille.

- (65) Tutkimuksessa on kuitenkin ilmennyt, että mahdollisuus tuloverolain 80 I A pykälän mukaiseen tuloverovapautukseen ei rajoitu koskemaan vain tiettyjä yrityksiä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan tarkoittamalla tavalla. Järjestelmä näyttää olevan kaikkien yhtiöiden käytettävissä objektiivisten perusteiden pohjalta. Ei ole myöskään saatu muuta näyttöä siitä, että järjestelmä olisi erityinen.

- (66) Se on lisäksi sidottu muuhun tuotteeseen (sähköön) kuin siihen, joka on tarkasteltavana, ja järjestelmästä saatavat edut perustuvat näin ollen muuhun toimintaan kuin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai myyntiin. Näin ollen on katsottava, että kyseisille viejille tästä järjestelmästä saatavien etujen ei pitäisi aiheuttaa tasoitus-toimenpiteiden käyttöönottoa.

5. Sähköverosta vapauttaminen (Electricity Duty Exemption, EDE)

- (67) Vuoden 2004 teollisuuden edistämispolitiikan mukaisesti Madhya Pradeshin osavaltio tarjoaa sähköverovapautusta teollisuuslaitoksille, jotka investoivat kytkösmarkkinoita palvelemaan sähköntuotantoon.

a) Oikeusperusta

- (68) Madhya Pradeshin osavaltion viranomaisten soveltama sähköverovapautus on selvitetty vuoden 1949 sähköverolain 3-B pykälässä.

b) Tukikelpoisuus

- (69) Kaikki Madhya Pradeshin viranomaisten toimialueella sijaitsevat teollisuuslaitokset, jotka investoivat omiin kytkösvoimaloihin.

c) Käytännön toteutus

- (70) Madhya Pradeshin viranomaisten 29 päivänä syyskuuta 2004 antaman tiedonannon mukaan yhtiöt tai henkilöt, jotka investoivat uusiin, teholtaan yli 10 KW:n kytkösvoimaloihin, voivat saada Madhya Pradeshin sähkötarvikeskuslaskelmalta todistuksen sähköverovapautuksesta. Vapautus myönnetään ainoastaan omaan kulutukseen tuotetusta sähköstä ja vain, jos uusi kytkösvoimala ei ole en-tisen korvike. Vapautus myönnetään viisivuotiskaudeksi.

- (71) Madhya Pradeshin viranomaisten 5 päivänä huhtikuuta 2005 antamalla tiedonannolla yhden tässä tutkimuksessa yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan rakentama uusi voimala vapautettiin sähköverosta kym-menvuotiskaudeksi.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (72) Sähköverosta vapautettu yhteistyössä toiminut viejä väitti, että EDE-järjestelmä ei ole erityinen ja että sitä sovelletaan erotuksetta kaikkiin tukikelpoisiin yhtiöihin. Kyseisen viejän mukaan Madhya Pradeshin viranomaiset tarkistivat alkuperäistä tukipolitiikkaansa siten, että viiden vuoden verovapaus pidennettiin kymmenvuotiseksi. Yhteistyössä toiminut viejä enempää kuin Intian viranomaisetkaan eivät kuitenkaan toimittaneet vastaustensa yhteydessä kyseistä politiikan muutosta koskevaa julkaistua tiedonantoa.

e) EDE-järjestelmää koskevat päätelmät

- (73) Järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Kyseessä on Madhya Pradeshin osavaltion myöntämä taloudellinen tuki, koska kyseinen kannuste vähentää osavaltion tuloja, jotka se muutoin saisi. Lisäksi siitä koituu etua järjestelmää käyttävälle yritykselle.
- (74) Vaikka vuoden 2004 teollisuuden edistämispolitiikassa ja Madhya Pradeshin viranomaisten 29 päivänä syyskuuta 2004 antamassa tiedonannossa vahvistetaan viiden vuoden verovapauskausi, kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin kymmenen vuoden vapautus. Ei siis näytä siltä, että kyseinen kannustus olisi myönnetty laissa, asetuksessa tai muussa virallisessa asiakirjassa selkeästi asetettujen perusteiden ja ehtojen nojalla.

f) Tuen määrän laskeminen

- (75) Vientiä harjoittavan tuottajan saama etu on laskettu sellaisen sähköveron määrän perusteella, joka normaalisti olisi kertynyt tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana mutta jota ei tämän järjestelmän mukaisesti ole kannettu. Tuen määrä (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaismyynnille (nimittäjä), koska se koskee sekä kotimarkkina- että vientimyyntiä, eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietuihin tai kuljetettuihin määriin.
- (76) Tämän perusteella yhden EDE-järjestelmästä etuja saaneen yrityksen tukimarginaaliksi vahvistettiin 0,7 prosenttia.

III Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- (77) Asetuksessa (EY) N:o 1628/2004 tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määräksi arvo-osuutena ilmaistuna vahvistettiin 15,7 ja 7 prosenttia kahden osittaisessa välivaiheen tarkastelussa yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta.
- (78) Tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun aikana tasoitustullien alaisten tukien määrien todettiin olevan arvo-osuutena ilmaistuna seuraavan luettelon mukaiset:

Yhtiö	ALS	DEPBS	EPCGS	EDE	Yhteensä
Graphite India Ltd	nolla	6,2 %	0,1 %	nolla	6,3 %
HEG Ltd	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV Tasoitustoimenpiteet

- (79) Tuen vastaisia toimenpiteitä koskevan perusasetuksen 19 artiklan säännösten ja tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun aloittamista koskevan ilmoituksen 3 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti vahvistetaan, että yhteistyössä toimineiden tuottajien saaman tuen taso on muuttunut ja että asetuksessa (EY) N:o 1628/2004 säädetyn tasoitustullin määrää on siis muutettava.
- (80) Tarkastelun kohteena oleva tasoitustulli oli tulos samanaikaisista tuen ja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevista tutkimuksista (jäljempänä 'alkuperäiset tutkimukset'). Perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan ja polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetuksessa (EY) N:o 1629/2004 säädetyt polkumyyntitullit oikaistiin vastaamaan saman tilanteen edellyttämiä tukisummia ja polkumyyntimarginaaleja.
- (81) Tässä tarkastelussa tutkitut ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistaviksi todetut tukijärjestelmät olivat EDE-järjestelmää lukuun ottamatta perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vientitukia.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

- (82) Siksi on asianmukaista, että polkumyöntitulli tarkistetaan vastaamaan tässä tarkastelussa määritettyä uutta tukitasoa, kun kyse on vientituesta. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustullit eivät kuitenkaan saisi ylittää alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyä vahingon korjaavaa tasoa. Koska yhteistyötaso oli korkea (100 prosenttia) kuten alkuperäisessäkin tutkimuksessa, jäännöstukimarginaali vahvistettiin korkeimman yksilöllisen marginaalin saaneen yrityksen mukaan.

- (83) Tasoitus- ja polkumyöntitullien tasoa olisi näin ollen tarkistettava seuraavasti:

Yhtiö	Tukimarginaali	Polkumyöntimarginaali	Vahingon korjaava marginaali	Tasoitustulli	Polkumyöntitulli
Graphite India Ltd	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Kaikki muut	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

- (84) Toinen yhteistyössä toimineista viejistä väitti, että koska osittainen välivaiheen tarkastelu rajoittui tuen tasoon, polkumyöntitulleja ei pitäisi muuttaa.

- (85) Näiltä osin ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta todetaan kuitenkin, että ”niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan sekä polkumyönnin vastaisia toimenpiteitä että tasoitustoimenpiteitä, polkumyönnin vastaista toimenpidettä voidaan tarkistaa vastaavasti, jos tasoitustoimenpidettä muutetaan”. Polkumyöntitullien muuttaminen ei johdu polkumyönnin tasoa koskevista uusista tiedoista vaan automaattisesti siitä, että alkuperäisiä polkumyöntimarginaaleja oli tarkistettu vastaamaan tiettyä vientitukitasoa ja että viimeksi mainittua nyt on muutettu.

- (86) Tässä asetuksessa eriteltyt yksilölliset yrityskohtaiset tasoitustullit vastaavat osittaisessa tarkastelussa todettua tilannetta. Näin ollen niitä sovelletaan ainoastaan kyseisten yritysten tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan luettuina erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

- (87) Kaikki näiden yksittäisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehtyt) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimer-

kiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissiolla on täten valtuudet tarvittaessa muuttaa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saatukseen ajan tasalle luettelon niistä yrityksistä, joihin yksilöllisiä tulleja voidaan soveltaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1628/2004 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraavassa mainittujen yritysten tuottamien tuotteiden osalta seuraava:

Yhtiö	Lopullinen tulli	TARIC-lisäkoodi
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Kaikki muut	7,2 %	A999”

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade, Directorate H, Office N-105 4/92, 1049 Brussels, Belgium.

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1629/2004 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäljempänä lueteltujen yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on seuraava:

Yhtiö	Lopullinen tulli	TARIC-lisäkoodi
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Kaikki muut	8,5 %	A999”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1355/2008,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2008,

tietyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen EY N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoantavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

- (1) Komissio ilmoitti Euroopan unionin virallisessa lehdessä 20 päivänä lokakuuta 2007 julkaistulla ilmoituksella ⁽²⁾ tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta. Komissio otti 4 päivänä heinäkuuta 2008 käyttöön tiettyjen Kiinasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnitullin asetuksella (EY) N:o 642/2008 ⁽³⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.
- (2) Menettelyn aloittaminen perustui Espanjan hedelmä- ja vihannesjalostealan järjestöjen kansallisen liiton (FNACV), jäljempänä 'valituksen tekijä', 6 päivänä syyskuuta 2007 sellaisten tuottajien puolesta tekemään valitukseen, joiden tuotanto muodostaa 100 prosenttia tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (kuten mandariinien) kokonaistuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitetty näyttö tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi perusteeksi menettelyn aloittamiseksi.
- (3) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2006 ja 30 päivän syyskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisen kannalta

merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän lokakuuta 2002 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

- (4) Komissio saattoi 9. marraskuuta 2007 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin 5 päivänä marraskuuta 2007 annetun asetuksen (EY) N:o 1295/2007 ⁽⁴⁾ mukaisen kirjaamisvelvoitteen alaiseksi.
- (5) Huomautettakoon, että kyseistä tuotetta koskevat suojatoimenpiteet olivat voimassa 8 päivään marraskuuta 2007 asti. Komissio otti käyttöön väliaikaiset suojatoimenpiteet tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuonnissa 7 päivänä marraskuuta 2003 annetulla asetuksella (EY) N:o 1964/2003 ⁽⁵⁾. Lopulliset suojatoimenpiteet otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 658/2004 ⁽⁶⁾, jäljempänä 'suojatoimenpiteistä annettu asetus'. Sekä väliaikaiset että lopulliset suojatoimenpiteet muodostuivat tariffikiintiöistä, toisin sanoen tullia kannettiin vasta, kun tariffikiintiö oli käytetty loppuun.

B. MYÖHEMPI MENETTELY

- (6) Kiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönoton jälkeen useat intressitahot esittivät kirjallisia huomautuksia. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin myös mahdollisuus tulla kuulluiksi.
- (7) Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä tekoon tarpeellisia pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Erityisesti se saattoi loppuun tutkimuksen yhteisön etuun liittyvistä näkökohdista. Tähän liittyen tehtiin tarkastuskäyntejä seuraavien etuyhteydettömien yhteisön tuojien toimitiloihin:
 - Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hampuri, Saksa
 - Hüpeden & Co (GmbH & Co), Hampuri, Saksa,
 - I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hampuri, Saksa,

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 246, 20.10.2007, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 178, 5.7.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ EUVL L 288, 6.11.2007, s. 22.

⁽⁵⁾ EUVL L 290, 8.11.2003, s. 3.

⁽⁶⁾ EUVL L 104, 8.4.2004, s. 67.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Saksa,

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Tšekin tasavalta.

vien tietojen paikkansapitävyyden, jotka yhteistyössä toimineet kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimittivat ja jotka on suurelta osin vahvistettu lisätutkimusten aikana. Näin ollen väite hylätään.

- (8) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottoa Kiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille asetettiin myös määräaika, jossa ne voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.
- (9) Eräät tuojat ehdottivat kaikkien intressitahojen yhteisen kokouksen järjestämistä perusasetuksen 6 artiklan 6 kohdan nojalla; yksi niistä kuitenkin kieltäytyi.
- (10) Kaikkia intressitahojen toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin ja ne otettiin soveltuvien osien huomioon.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (11) Kaksi etuyhteydetöntä EU:n tuojaa väitti, että tietyntyyppiset mandariinit olisi jätettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle joko niiden makeusasteen tai vientipakkauksen takia. Tältä osin todetaan, että väitteiden tueksi ei esitetty mitään tarkistettavissa olevaa tietoa, joka osoittaisi kyseisten tyyppisillä mandariineilla olevan ominaisuuksia, jotka erottaisivat ne tarkasteltavana olevasta tuotteesta. Pakkauksissa olevia eroja ei myöskään voida pitää ratkaisevana tekijänä määriteltäessä tarkasteltavana olevaa tuotetta erityisesti siksi, että pakkausmuodot on jo otettu huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmässä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 kappaleen mukaisesti. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.

D. OTANTA

1. Kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (12) Kaksi etuyhteydetöntä EU:n tuojaa kiisti, että otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat edustaisivat 60:tä prosenttia yhteisöön suuntautuvasta kokonaisviennistä. Ne eivät kuitenkaan kyenneet toimittamaan varmistettavissa olevaa tietoa, joka epäisi niiden otantaa koske-

- (13) Kolme yhteistyössä toiminutta kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että niihin etuyhteydessä olevat yritykset olivat tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia ja että ne pitäisi siksi sisällyttää yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia koskevaan liitteeseen. Nämä väitteet katsottiin perustelluiksi, ja asianomaista liitettä päätettiin tarkistaa. Yksi etuyhteydetön EU:n tuoja väitti, että EU:hun kauppiaiden kautta kulkevan viennin pitäisi automaattisesti saada hyötyä kiinalaisiin vientiä harjoitaviin tuottajiin sovellettavista toimenpiteistä. Tältä osin huomautetaan, että polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä sovelletaan tuotteisiin, jotka vientiä harjoittavat tuottajat ovat valmistaneet tutkimuksen kohteena olevassa maassa ja jotka viedään EU:hun (kauppaa käyvistä yrityksestä riippumatta) eikä pelkkää kauppaa harjoittaville liiketoimintayksiköille. Tämän vuoksi väite hylättiin.

E. POLKUMYYNTI

1. Markkinatalouskohtelu

- (14) Yhteistyössä toiminut kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ei esittänyt huomautuksia markkinatalouskohtelua koskevista päätelmistä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Koska asiaa koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–33 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

2. Yksilöllinen kohtelu

- (15) Koska asiaa koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34–37 kappaleessa olevat yksilöllistä kohtelua koskevat päätelmät vahvistetaan.

3. Normaaliarvo

- (16) Muistutetaan, että normaaliarvo määritetään yhteisön tuotannonalan toimittamien tietojen perusteella. Kyseiset tiedot on varmistettu yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien toimitiloissa.

(17) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kaikki kolme kiinalaista otokseen valittua yhteistyössä toiminnutta vientiä harjoittavaa tuottajaa ja kaksi etuyhteydetöntä EU:n tuojaa asettivat yhteisön tuotannonalan hintojen käyttämisen normaaliarvon laskemisessa kyseenalaiseksi. Ne esittivät, että normaaliarvo olisi pitänyt laskea Kiinan tuotantokustannusten perusteella ja ottaa huomioon EU:n ja Kiinan markkinoiden eroihin liittyvät mahdolliset aiheelliset mukautukset. Tältä osin huomautetaan, että olisi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan säännösten vastaista käyttää tietoja, jotka on saatu maasta, joka ei ole markkinatalousmaa, ja varsinkin yrityksiltä, joille ei ole myönnetty markkinatalouskohtelua. Näin ollen väite hylätään. Väitettiin myös, että kaikista muista tuojamaista saatujen hintatietojen tai asiaa koskevien julkaistujen tietojen käyttäminen olisi voinut olla vertailumaan yhteistyön puuttuessa järkevä ratkaisu. Toisin kuin komission käyttämien tietojen, tällaisten yleisten tietojen paikkansapitävyyttä ei olisi voitu tutkia ja ristiintarkistaa perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan säännösten mukaisesti. Näin ollen väite hylätään. Ei esitetty muita väitteitä, joiden perusteella olisi voitu kyseenalaistaa se, että komission käyttämät menetelmät ovat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisia ja erityisesti se, että ne muodostavat tässä tapauksessa ainoan mahdollisen järkevän perustan normaaliarvon laskemiselle.

(18) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38–45 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

4. Vientihinta

(19) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eräs kiinalainen otokseen valittu yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja esitti, että sen vientihintaa olisi mukautettava tiettyjen kustannustekijöiden (eritoten merirahdikustannusten) huomioon ottamiseksi. Tältä osin todettiin, että asia oli käsitelty paikan päällä suoritettujen tarkastuksen aikana sekä asianomaisen yrityksen että muiden otoksessa mukana olevien yritysten osalta. Tuolloin kukin yritys toimitti tiedot kyseisistä kustannuksistaan. Yrityksen nyt esittämä määrä on sen alun perin ilmoittamaa huomattavasti suurempi. Todettiin, että tämä uusi väite perustuu pelkästään huolitsijan ilmoitukseen eikä se heijasta todelliseen liiketapahtumaan liittyviä tietoja. Yksikään muista otokseen kuuluvista vientiä harjoittavista tuottajista ei kyseenalaistanut merirahdin osalta käytettyjä lukuja. Väitettä ei edes voida tarkistaa, koska se esitettiin myöhässä. Vaadittu mukautus ei myöskään liity asiakirjoissa jo oleviin tietoihin. Komissio on kuitenkin väitteen johdosta tarkistanut kyseisten kustannusten määrän, koska niiden merkitys yrityksen ilmoittamille EU:hun suuntautuvan viennin liiketapahtumille on suuri. Komissio tuli siihen johtopäätökseen, että on tarkoituksenmukaisempaa käyttää keskimääräistä merirahdikustannusta, joka on tarkistettu paikan päällä kaikkien otokseen kuuluvien kiinalaisyriyten osalta. Näin ollen yrityksen vientihintaa mukautettiin vastaavasti.

(20) Eräs toinen kiinalainen otokseen kuuluva yhteistyötä tehnyt vientiä harjoittava tuottaja huomautti vientihintansa laskelmissa olevan kaksi laskuvirhettä verrattuna sen ilmoittamiin vientitapahtumiin. Väite katsottiin perustelluksi, ja tuottajan vientihinta korjattiin asianmukaisesti.

(21) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

5. Vertailu

(22) Koska tältä osin ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 ja 48 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

6. Polkumyyntimarginaalit

(23) Edellä mainitut seikat huomioon ottaen lopulliset polkumyyntimarginaalit prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuna ovat seuraavat:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang, 139,4 %

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 86,5 %

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang, ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Danyang City, Hubei Province, 136,3 %

— otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, 131 %.

Kaikki muut yritykset 139,4 %.

F. VAHINKO

1. Yhteisön tuotanto ja yhteisön tuotannonala

(24) Koska perusteltuja huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52–54 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

2. Yhteisön kulutus

- (25) Yksi viejistä väitti, että suojatoimenpiteistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 658/2004 ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistetun kulutuksen määrän välillä on ero. On korostettava, että kulutuksen määrän ero johtuu pohjimmiltaan siitä, että nykyisessä tutkimuksessa tuotteen määritelmä on erilainen ja että kyseisten kahden tutkimuksen kohteena oli eri määrä jäsenvaltioita. Asiasta ei kuitenkaan saatu uusia perusteltuja tietoja. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55–57 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan. Tästä seuraa, että myös kulutuksen analyysia koskevat myöhemmät osat vahvistetaan.

3. Tuonti asianomaisesta maasta

a) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (26) Mitä markkinaosuuteen tulee, eräät intressitahot vastustivat 58 kappaleessa olevaa komission toteamusta, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus oli kasvanut. Ne väittivät, että päinvastoin kuin komission päätelmässä, Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli pienentynyt. Kiinan tuonnin määrän ja markkinaosuuden arviot tarkistettiin. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 58 kappaleessa todetaan, Kiinan tuonnin markkinaosuus laski ainoastaan yhtenä vuonna. Koko muun tutkitun ajanjakson Kiinan tuonnin markkinaosuus pysyi jatkuvasti suurena. Tämän vuoksi menettelyn väliaikaisessa vaiheessa tehdyt päätelmät vahvistetaan.
- (27) Eräät osapuolet väittivät, että tutkimusajanjakson jälkeiset määrät olisi myös tutkittava sen määrittämiseksi, onko tuonti Kiinasta kasvussa. On huomattava, että Kiinan tuonnin kehityskulku arvioitiin kaudelta 2002/2003–2006/2007 ja selkeää kasvua havaittiin. Perusasetuksen mukaisesti tietoja tutkimusajanjakson jälkeiseltä ajalta otetaan huomioon vain poikkeustapauksessa. Kuten jäljempänä 48 kappaleessa todetaan, tutkimusajanjakson jälkeinen tuonnin määrä kuitenkin tutkittiin, ja sen havaittiin olevan huomattava.

b) Hintojen alittavuus

- (28) Kolme yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa kiisti hintojen alittavuutta koskevat komission päätelmät. Yksi niistä kiisti hintojen alittavuuden laskemisessa käytetyt menetelmät ja vaati niihin mukautuksia, jotka heijastavat kauppiaille niiden välillisestä myynnistä aiheu-

tuvia kustannuksia. Laskelmia mukautettiin perustelluissa tapauksissa. Tarkistettu vertailu osoitti, että tutkimusajanjaksolla tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin yhteisön markkinoilla hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat 18,4–35,2 prosentilla, kun perustana käytettiin otokseen kuuluvien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (29) Kaksi tuojaa ja tuojia edustava järjestö kiistivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 79 kappaleessa mainitun säilöntäkauden kestoajan. Ne väittivät, että säilöntäkausi kestää Espanjassa vain kolme kuukautta eikä neljästä viiteen, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todetaan. Tämä väite liittyy kuitenkin (luonnostaan vaihtelevaan) satoon ja tuotettuun määrään, eikä sillä missään tapauksessa ole vaikutusta komission yksiköiden analysoimiin vahinkotekijöihin.
- (30) Koska muita perusteltuja tietoja tai väitteitä yhteisön tuotannonalan tilanteesta ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63–86 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

5. Vahinkoa koskeva päätelmä

- (31) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eräät tuojat ja vientiä harjoittavat tuottajat viittasivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83–86 kappaleeseen ja väittivät, että komission vahingon määrää laskiessaan käyttämät tiedot eivät olleet oikeat eivätkä puolueettomasti arvioidut. Ne väittivät, että lähes kaikki vahinkoon liittyvät indikaattorit osoittivat positiivista suuntausta eikä näyttöä vahingosta siis ollut.
- (32) Tältä osin huomautetaan, että vaikka jotkin indikaattorit osoittavat pientä parannusta, yhteisön tuotannonalan tilannetta on arvioitava kokonaisuudessaan ja ottaen huomioon, että suojatoimenpiteet olivat voimassa tutkimusajanjakson loppuun asti. Asiaa selitetään tarkemmin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 51–86 kappaleessa. Syvä rakennemuutosprosessi, jonka nämä toimenpiteet mahdollistivat ja joka johti tuotannon ja kapasiteetin huomattavaan vähenemiseen, olisi normaaleissa oloissa parantanut merkittävästi yhteisön tuottajien yleistä tilannetta, myös tuotantoa, kapasiteetin käyttöä, myyntiä sekä hintojen ja kustannusten välistä eroa. Sen sijaan määräindikaattorit ovat edelleen heikkoja, varastot kasvaneet huomattavasti ja rahoitusindikaattorit pysyneet negatiivisina tai jopa huonontuneet.

- (33) Tämän perusteella katsotaan, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta tehtyjä päätelmiä ei muuteta. Koska asiasta ei esitetty muita perusteltuja tietoja tai väitteitä, päätelmät vahvistetaan lopullisesti.

G. SYY-YHTEYS

1. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

- (34) Eräät osapuolet väittivät, että Kiinasta tulevan tuonnin määrä on pysynyt vakaana vuodesta 1982, eikä tuonti siksi ole voinut aiheuttaa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selostettua vahinkoa (katso johdanto-osan 58 kappale). Kuten edellä 26 kappaleessa todetaan, tuonti Kiinasta on kasvanut tutkitulla ajanjaksolla merkittävästi pienentäen EU:n tuotannonalan markkinaosuutta. Lisäksi väitteessä viitataan paljon kyseistä jaksoa laaja-alaisempaan tuonnin kehitykseen, joten väite hylätään.

- (35) Kuten edellä 28 kappaleessa todetaan, voidaan lopullisesti päätellä, että tutkimusajanjaksolla otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuontihinnat alittivat yhteisön tuotannonalan keskimääräiset hinnat 18,4–35,2 prosentilla. Alittavuusmarginaalin tarkistaminen ei vaikuta päätelmiin, jotka koskevat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia ja jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100–101 kappaleissa.

2. Valuuttakurssien vaihtelu

- (36) Väliaikaisten tullien käyttöönoton jälkeen eräät tuojat väittivät valuuttakurssin vaikuttaneen kielteisesti hintatasoon. Ne väittivät, että valuuttakurssi on suurin syyllinen vahinkoon. Komission arvioinnissa viitataan kuitenkin pelkästään hintatasojen väliseen eroon, eikä edellytetä hintoihin vaikuttavien tekijöiden analysoimista. Tämän seurauksena löydettiin selkeä syy-yhteys polkumyynnin suuren määrän ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välillä, ja siksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95 kappale voidaan vahvistaa.

3. Raaka-aineiden tarjonta ja hinnat

- (37) Eräät intressitahot väittivät, että vahinkoa ei aiheuttanut polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaan pikemminkin tuoreiden hedelmien, toisin sanoen mandariinisäilykkeiden raaka-aineen, niukka tarjonta.

- (38) Espanjan maatalousministeriöltä saadut viralliset tiedot kuitenkin vahvistavat, että säilöntäteollisuuden saatavissa oleva määrä on enemmän kuin riittävä täyttämään espanjalaisten tuottajien koko tuotantokapasiteetin.

- (39) Kyseiset tuottajat kilpailevat tuoreista hedelmistä jossain määrin tuoretuotteiden kuluttajamarkkinoiden kanssa. Tämä kilpailu ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä. Selkeä ja merkittävä syy yhteisön tuotannonalan suhteellisen alhaiselle tuotannolle, myynnille ja markkinaosuudelle on pikemminkin paine, jota aiheuttaa Kiinasta erittäin mataliin hintoihin tuleva valtavan suuri tuonti. Kun markkinahinnan määrää tuonti, joka kattaa yli 70 prosenttia markkinoista, alittaa yhteisön hinnat ja painaa niitä alaspäin, olisi epätaloudellista lisätä tuotantoa ilman kohtuullisia mahdollisuuksia myydä tuotteet tavanomaisen voiton mahdollistavilla hinnoilla. Siksi Espanjan tuotannonala voisi tuottaa huomattavasti suurempia määriä sillä edellytyksellä, että markkinahinta ei pienentäisi sen taloudellista tulosta.

- (40) Toinen tämän analyysin vahvistava tosiasia on yhteisön tuottajien huomattavan suurten varastojen olemassaolo, mikä korostaa sitä, että yhteisön tuotannonalaa vahingoittava tilanne ei ole syntynyt riittämättömän tuotannon takia vaan siksi, että tuotantoa ei ole voitu myydä Kiinasta tulevan tuonnin paineen vuoksi.

- (41) Koska raaka-aine on maataloustuote, sen hinta vaihtelee kausittain. Komissio kuitenkin havaitsi, että analysoidulla viisivuotisjaksolla, joka sisälsi matalampien ja korkeampien hintojen sadonkorjuuta, vahinkoa (taloudellisten menetysten muodossa) aiheutui näistä vaihteluista huolimatta, ja siksi yhteisön tuotannonalan taloudelliset tulokset eivät suoraan korreloi tällaisten kausivaihteluiden kanssa.

4. Laatuerot

- (42) Eräät osapuolet väittivät, että kiinalainen tuote on laadukkaampi kuin yhteisön tuottama. Tästä mahdollisesti johtuvia hintaeroja ei kuitenkaan perusteltu riittävästi, eikä ole näyttöä siitä, että väitetty kuluttajien mieltymys kiinalaisiin tuotteisiin olisi niin suurta, että se olisi synynä yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen. Joka tapauksessa tällainen väitetty hintaero suosisi kiinalaisia tuotteita, mikä lisäisi hintojen alittavuutta ja alihinnoittelua. Koska muita uusia ja perusteltuja tietoja tai väitteitä ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 99 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

5. Kustannusten nousu

- (43) Eräät osapuolet väittivät, että vahinkoon oli syynä eräille tuottajille aiheutunut epätavallisen suuri kustannusten nousu. Näitä väitteitä ei perusteltu riittävästi. Komission analyysissä ei havaittu mitään tällaisia tapahtumia, jotka voisivat muuttaa syy-yhteyden arviointia tai vaikuttaa vahingon korjaavan tason laskemiseen.
- (44) Eräät osapuolet esittivät kommentteja kasvaneista tuotantokustannuksista ja yhteisön tuotannonalan kyvyttömyydestä vähentää niitä. Tietty kustannuserät (kuten energia-kustannukset) ovat kasvaneet, mutta niiden vaikutus ei ole sellainen, että se poistaisi syy-yhteyden tilanteesta, jossa erittäin suuri määrä polkumyynnillä tuotuja kiinalaisia tuotteita laskee yhteisön tuotannonalan myyntiä ja tuotantoa (mikä nostaa yksikkökustannuksia) ja painaa hintoja alaspäin.

6. Tukijärjestelmät

- (45) Väitettiin, että EU:n tukijärjestelmät ovat keinotekoisesti paisuttaneet jalostusta EU:ssa ja siten kannustaneet vähentämään tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-aineen tarjontaa. Tämä väite on yleisluonteinen eikä riittävästi perusteltu. Joka tapauksessa kyseisiä järjestelmiä muutettiin vuonna 1996, kun tukea alettiin antaa tarkasteltavana olevan tuotteen viljelijöille jalostajien sijasta. Komission analyysissä ei havaittu tutkimusajanjaksolla mitään jälkivaikutuksia, jotka poistaisivat syy-yhteyden. Tarjonnan osalta viitataan edellä olevaan 40 ja 41 kappaleeseen.

7. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

- (46) Koska muita uusia ja perusteltuja tietoja tai väitteitä ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87–101 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.
- (47) Edellä esitetyn perusteella yhteisön tuotannonalan kärsimän aineellisen vahingon ja Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä koskevat väliaikaiset päätelmät voidaan vahvistaa.

H. YHTEISÖN ETU

1. Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys

- (48) Tuonti Kiinasta on ollut 9 päivästä marraskuuta 2007 kirjaamisvelvoitteen alaista tiettyjen Kiinan kansantasaval-

lasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 5 päivänä marraskuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1295/2007 nojalla, jäljempänä 'kirjaamisvelvoitetta koskeva asetus' ⁽¹⁾. Tarkoituksena on polkumyynnin vastaisten tullien mahdollinen taannehtiva käyttöön-otto. Siksi myös tutkimusajanjakson jälkeinen kehityskulku on poikkeuksellisesti analysoitu. Eurostatin tiedoista käy ilmi, että tuonti Kiinasta pysyi suurena, minkä vahvistavat myös eräät tuojat. Tutkimusajanjakson jälkeisten viimeisten kymmenen kuukauden aikainen määrä oli 74 000 tonnia, ja hinnat vakaat ja matalat.

2. Yhteisön tuottajien kyky tyydyttää koko yhteisön markkinat

- (49) Eräät osapuolet huomauttivat Espanjan alhaisesta tuotannosta, jonka ne väittivät olevan riittämätön yhteisön markkinoiden kysynnän tyydyttämiseksi. Vaikka onkin totta, että nykytilanteessa yhteisön tuotannonala ei kykene täysin tyydyttämään EU:n koko markkinoita, on huomattava, että tämä liittyy vahinkoa tuottavan tuonnin vaikutuksiin, kuten edellä selostetaan. Joka tapauksessa toimenpiteillä ei pyritä sulkemaan yhteisön markkinoita kiinalaiselta tuonnilta, vaan poistamaan vahingollisen polkumyynnin vaikutukset. Koska kyseisten tuotteiden hankintalähteitä on ainoastaan kaksi, katsotaan, että vaikka lopulliset toimenpiteet otettaisiin käyttöön, kiinalaisten tuotteiden kysyntä yhteisössä olisi edelleen suurta.

3. Yhteisön tuotannonalan ja toimittajien etu

- (50) Eräs tuojia edustava järjestö väitti, että polkumyynninvastaiset toimenpiteet ilman määrärajoituksia eivät auttaisi suojelemaan Espanjan tuotannonalaa, vaan johtaisivat automaattisesti laittomaan kaupankäyntiin. Tämä väite viittaa pikemminkin siihen, että toimielinten on taattava toimenpiteiden täytäntöönpanon asianmukainen seuranta, kuin niihin etuihin, joita toimenpiteistä voi yhteisön tuottajille olla.
- (51) Eräs tuoja väitti, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät parantaisi Espanjan tuottajien tilannetta, koska EU:n tuojat ovat koonneet suuret varastot, joilla voidaan tyydyttää markkinoiden kysyntä lähitulevaisuudessa. Toinen tuoja vahvisti varastojen koon ja kerryttämisen. Nämä huomautukset vahvistavat komission analyysin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja muualla tässä asetuksessa. Muistutettakoon kuitenkin, että toimenpiteillä on tarkoitus saada helpotusta vahinkoa aiheuttavaan polkumyyntiin viiden eikä ainoastaan yhden vuoden ajalta.

⁽¹⁾ EUVL L 288, 6.11.2007, s. 22.

- (52) Koska tältä osin ei esitetty muita uusia perusteltuja tietoja tai väitteitä, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103–106 ja 115 kappaleessa olevat päätelmät, jotka koskevat yhteisön tuotannonalan etua.

4. Yhteisön etuyhteydettömien tuojien ja kauppiaiden etu

- (53) Yhteistyötä tehneet tuojat ilmaisivat olevansa yleisesti ottaen kiinnostuneita säilyttämään tarkasteltavana olevan tuotteen kaksi hankintalähdettä, eli Espanjan ja Kiinan, turvatakseen tarjonnan kilpailukykyisiin hintoihin.
- (54) Jos lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön, suurin osa tuojista pitäisi kuitenkin määrään vaikuttavaa toimenpidettä parempana. Tätä ei katsota riittäväksi, kuten jäljempänä 68 kappaleessa todetaan.

- (55) Otokseen kuuluvilta yhteistyötä tehneiltä tuojilta saadut tarkistettut tiedot vahvistivat, että mandariinisäilykesektori tuottaa alle 6 prosenttia kyseisten tuojien kokonaisliiketoimintavaihdosta ja että ne pääsivät keskimäärin yli 10 prosentin kannattavuuteen sekä tutkimusajanjaksolla että kaudella 2004–2008.
- (56) Edellä todettu korostaa sitä, että toimenpiteiden potentiaalinen vaikutus tuojiin ja kauppiasiin olisi tasapainoisessa suhteessa toimenpiteiden myönteisiin vaikutuksiin.

5. Käyttäjien ja vähittäismyyjien etu

- (57) Eräs käyttäjä, jonka osuus kulutuksesta on alle prosentti, esitti yleisiä kommentteja mandariinien heikentyneestä saatavuudesta EU:ssa ja kiinalaisten tuotteiden paremmasta laadusta. Käyttäjää kehoitettiin jatkamaan yhteistyötä ja toimittamaan yksilöllisiä tietoja, mutta se kieltäytyi eikä perustellut väitteitään. Eräs vähittäismyyjä, joka kuuluu tärkeimpään tuojia edustavaa järjestöön, vastusti yleisesti ottaen hinnannousua. Käyttäjien ja vähittäismyyjien etuja koskevia muita huomautuksia ei toimitettu tutkimuksen aikana. Tässä tilanteessa ja koska käyttäjiltä tai

kauppiailta ei saatu muita perusteltuja huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109–112 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

6. Kuluttajien etu

- (58) Päinvastoin kuin eräs tuoja väittää, kuluttajien etu otettiin huomioon alustavassa vaiheessa. Komission päätelmät on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 ja 114 kappaleessa. Muut osapuolet ehdottivat, että vaikutus kuluttajiin olisi huomattava. Ei kuitenkaan ole toimitettu tietoja, jotka asettaisivat edellä mainituissa johdanto-osan kappaleissa olevat päätelmät kyseenalaisiksi. Vaikka tullit johtaisivat kuluttajahintojen nousuun, yksikään osapuoli ei kiistänyt sitä tosiseikkaa, että kyseinen tuote on hyvin pieni osa kotitalouksien elintarvikemenoista. Koska kuluttajilta ei tullut kommentteja eikä muitakaan uusia perusteltuja tietoja toimitettu, kyseisten johdanto-osan kappaleiden päätelmät vahvistetaan.

7. Yhteisön etua koskeva päätelmä

- (59) Edellä esitetty lisäanalyysi ei ole muuttanut asiaa koskevia alustavia päätelmiä. Otokseen kuuluvilta yhteistyötä tehneiltä tuojilta saadut tarkistettut tiedot vahvistivat, että mandariinisäilykesektori tuottaa alle 6 prosenttia kyseisten tuojien kokonaisliiketoimintavaihdosta ja että ne pääsivät vähintäänkin kohtuulliseen tulokseen sekä tutkimusajanjaksolla että kaudella 2004–2008, joten toimenpiteiden vaikutus tuojiin tulee olemaan vähäinen. On myös varmistettu, että taloudellinen vaikutus loppukuluttajiin on mitätön, koska kuluttajamaissa ostetaan tuotetta erittäin vähäisiä määriä henkeä kohti. Katsotaan, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa olevat yhteisön etua koskevat päätelmät eivät ole muuttuneet. Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa olevat päätelmät voidaan vahvistaa.

I. LOPULLISET TOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

- (60) Eräs tuoja väitti, että alustavassa vaiheessa vertailuarvona käytetty 6,8 prosentin voittomarginaali oli yliarvioitu. Tältä osin on huomattava, että samaa arvoa käytettiin ja se hyväksyttiin suoja-toimenpiteiden osalta tosiasiallisesti voitoksi, jonka yhteisön tuotannonala saavutti kaudella 1998/1999–2001/2002. Se viittaa yhteisön tuottajien voittoon tavanomaisessa kaupankäynnissä ennen tuotannonalan vahinkoon johtanutta tuonnin kasvua. Näin ollen väite hylätään.

(61) Yhteisön tuottajat väittivät, että väliaikaisissa tulleissa ei otettu huomioon mandariinisäilykemarkkinoilla vallinnutta epätavallista tilannetta, jossa tuotanto oli keskittynyt vain yhteen maahan ja suurin osa myynnistä ja tuonnista toiseen EU-maahan. Siksi vaadittiin, että lopullisissa laskelmissa otetaan huomioon kuljetuskustannukset tuotantomasta kuluttajamaahan. Väite oli perusteltu ja oikeutettu, ja laskelmia mukautettiin siten, että ne heijastavat myynnin keskittymistä yhteisön asianomaisille alueille.

(62) Eräs osapuoli esitti huomautuksia hintojen ja viitehintojen alittavuuden laskemisesta. Oikeutetut mukautukset tehtiin lopullisessa vaiheessa.

(63) Tuloksena olevat vahinkomarginaalit, joissa otetaan perustelluissa tapauksissa huomioon intressitahojen vaatimukset ja jotka on ilmaistu prosentteina tuonnin CIF-kokonaisarvosta kunkin otokseen kuuluvan kiinalaisen viejän osalta, ovat pienemmät kuin todetut polkumyymintimarginaalit:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang, 100,1 %

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 48,4 %

— Zhejiang Xinshiji Food Co., Ltd., and related producer Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, 92,0 %

— otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, 90,6 %.

Kaikki muut yritykset, 100,1 %.

2. Taannehtivuus

(64) Kuten 4 kappaleessa täsmennetään, komissio asetti 9 päivänä marraskuuta 2007 yhteisön tuotannonalan pyynnöstä kirjaamisvelvoitteen Kiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnille. Tämä pyyntö on peruttu eikä asiaa ole tutkittu sen enempää.

3. Lopulliset toimenpiteet

(65) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä ja yhteisön edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että pe-

rusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyymintulli alhaisimman havaitun polkumyyminti- ja vahinkomarginaalin suuruusena alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Tässä tapauksessa tulli olisi näin ollen määrättävä todettujen vahinkojen suuruiseksi.

(66) Edellä todetun perusteella ja Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun oikaisun ⁽¹⁾ mukaisesti lopullisten tullien määrien olisi oltava seuraavat:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang, 531,2 euroa/tonni

— Huangyan No.1 Canned Food Factory Huangyan, Zhejiang, 361,4 euroa/tonni

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang, ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province, 490,7 euroa/tonni

— otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, 499,6 euroa/tonni.

Kaikki muut yritykset, 531,2 euroa/tonni.

4. Toimenpiteiden muoto

(67) Eräät osapuolet vaativat hinta- ja laatutekijät yhdistäviä toimenpiteitä, joiden mukaan ensimmäisestä tuontimäärästä ei maksettaisi ollenkaan tullia tai maksettaisiin alennettua tullia. Tietyissä tapauksissa tämä liittyy lupajärjestelmään.

(68) Tätä vaihtoehtoa harkittiin, mutta se hylättiin erityisesti seuraavassa esitetyistä syistä. Polkumyynnin vastaiset tulit otetaan käyttöön, koska vientihinta on matalampi kuin normaaliarvo. Yhteisöön viedyt määrät ovat olennaisia sen analysoimiseksi, aiheuttaako polkumyynnillä tapahtuva tuonti vahinkoa. Nämä määrät eivät kuitenkaan yleensä ole merkityksellisiä käyttöön otettavan tullin suuruuden kannalta. Toisin sanoen jos havaitaan, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa, polkumyynnin vaikutus voidaan tasoiittaa tullilla, jota sovelletaan tullin voimaantumisen jälkeen tuodusta ensimmäisestä toimituksesta alkaen. Jos todettaisiin olevan yhteisön edun mukaista, että tuotteita saa tietyn ajan tuoda ilman polkumyymintullien soveltamista, perusasetuksen 11 artiklan 4 kohta mahdollistaa soveltamatta jättämisen tietyn edellytyksin.

⁽¹⁾ EUVL L 258, 26.9.2008, s. 74.

(69) Eräät osapuolet väittivät, että ilman määrällisiä rajoituksia toteutettavat toimenpiteet johtavat tullien välttämiseen. Kyseiset osapuolet viittasivat jälleen varastojen kerryttämiseen, jota tapahtui Euroopan unionin 1 päivänä toukokuuta 2004 tapahtuneen laajentumisen jälkeen. Komission yksiköiden suorittama analyysi vahvistaa, että se oli selvä yritys välttää tulleja. Kun otetaan huomioon nämä lausunnot ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 123 ja 125 kappaleessa kuvatut tosiasiat, komissio aikoo seurata kehitystä, jotta se voisi ryhtyä tarvittaviin toimiin toimenpiteiden asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

(70) Toiset osapuolet väittivät, että voimassa olevien myyntisopimusten alaiset määrät pitäisi jättää toimenpiteiden ulkopuolelle. Käytännössä tämä merkitsisi vapautusta tulleista ja heikentäisi toimenpiteiden korjaavaa vaikutusta, minkä vuoksi väite hylättiin. Myös edellä olevaan johdanto-osan 51 ja 52 kappaleeseen viitataan.

(71) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa polkumyynnin vastainen tulli otettiin käyttöön kunkin yrityksen paljous-tullina, joka saatiin soveltamalla vahingon korjaavaa marginaalia polkumyynnin laskemisessa käytettyihin vientihintoihin tutkimusajanjaksolla. Tämä menetelmä vahvistetaan lopullisten toimenpiteiden tasolla.

5. Sitoumukset

(72) Tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa moni kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja tarjosi hintasitoumuksia. Niitä ei pidetty hyväksyttävänä tuotteen suuren hintavaihtelun ja tullien välttämisen ja kiertämisriskin takia (katso väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124 ja 125 kappale) ja siksi, että tarjoukset eivät sisältäneet Kiinan viranomaisten takuita siitä, että yrityksiä, joille ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua, voitaisiin valvoa riittävästi.

J. VÄLIAIKAISEN TULLIN LOPULLINEN KANTAMINEN

(73) Koska todetut polkumyynnimarginaalit ovat huomattavat ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi, että väliaikaista tullia koskevalla asetuksella käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyöntullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti väliaikaisesti käyttöön otettujen tullien suuruusena. Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joiden lopullinen tulli on hieman korkeampi kuin väliaikainen tulli, vakuutena olevat alustavat määrät olisi kannettava väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa määritellyllä tasolla perusasetuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien CN-koodeihin 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 (Taric-koodit 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69) kuuluvien valmistettujen tai säilöttyjen lisättyä alkoholia sisältämättömien, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävien mandariinien (mukaan lukien tangeriinit ja satsumat), klementiinien, wilkingien ja niiden kaltaisten sitrushedelmähybridien, sellaisina kuin ne on määritelty CN-nimikkeessä 2008, tuonnissa.

2. Sovellettava lopullisen polkumyöntullin määrä on edellä 1 kohdassa mainittujen seuraavissa yrityksissä valmistettujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Euroa/tonni tuotteen nettopainosta	Taric- lisäkoodi
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat liitteen mukaisesti	499,6	A889
Kaikki muut yritykset	531,2	A999

2 artikla

1. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, ja siitä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (¹) 145 artiklan mukaisesti, edellä olevan 1 artiklan perusteella laskettavaa polkumyöntullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

2. Tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan, jollei toisin säädetä.

(¹) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

3 artikla

1. Asetuksella (EY) N:o 642/2008 käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti väliaikaisesti käyttöön otetun tullin tasoisina.

2. Otokseen kuulumattomiin yhteistyötä tehneisiin tuottajiin sovellettavan väliaikaisen tullin ylittävät vakuutena olevat määrät olisi vapautettava niiden yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka on virheellisesti jätetty merkitse-

mättä asetuksen (EY) N:o 642/2008 liitteessä olevaan yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittavien tuottajien luetteloon ja jotka ovat Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo, Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang ja Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

LIITE

Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, jotka eivät ole mukana otoksessa (Taric-lisäkoodi A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang

Huangyan No. 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1356/2008,**annettu 23 päivänä joulukuuta 2008,****Euroopan lentoturvallisuusviraston perimistä maksuista ja palkkioista annetun asetuksen (EY) N:o 593/2007 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 64 artiklan 1 kohdan,

on kuullut Euroopan lentoturvallisuusviraston hallintoneuvostoa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan lentoturvallisuusviraston perimistä maksuista ja palkkioista 31 päivänä toukokuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 593/2007 ⁽²⁾ säädettyjen maksujen ja palkkioiden laskemista koskevia sääntöjä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen, jotta voidaan varmistaa, että hakijoilta veloittavien maksujen ja palkkioiden määrä vastaa viraston suorittamien tehtävien vaativuustasoa ja tehtävistä aiheutuvaa todellista työmäärää. Kyseisen asetuksen tulevilla muutoksilla tarkennetaan näitä sääntöjä, myös niiden tietojen perusteella, jotka tulevat saataville Euroopan lentoturvallisuusviraston, jäljempänä, 'virasto', sisäisesti, kun sen toiminnanohjausjärjestelmä on otettu käyttöön.

(2) Asetuksen (EY) N:o 216/2008 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten perusteella pitäisi voida arvioida kolmansien maiden tuotteiden hyväksymisestä aiheutuva todellinen työmäärä. Kyseisissä sopimuksissa kuvaillaan periaatteessa prosessi, jonka mukaisesti virasto validoi yhteisön kanssa asianmukaisen sopimuksen tehneen kolmannen maan antamat todistukset. Siitä aiheutuvan työmäärän ei pitäisi olla sama kuin viraston hyväksyntätoiminnan edellyttämän prosessin työmäärä.

(3) Jotta hyväksyntätehtävistä virastolle aiheutuvat kokonaismenot ja viraston perimistä maksuista ja palkkioista muodostuvat kokonaistulot olisivat tasapainossa, maksujen ja palkkioiden laskemista koskevat säännöt on säilytettävä tehokkaina ja kaikkia hakijoita kohtaan oikeudenmukaisina. Tämän on koskettava myös jäsenvaltioiden ulkopuolella matkustamisesta aiheutuvien kustannusten laskentaa. Nykyistä laskentakaavaa olisi täsmennettävä siten, että voidaan varmistaa sen koskevan ainoastaan kyseisistä matkoista aiheutuneita välittömiä kustannuksia.

(4) Asetuksen (EY) N:o 593/2007 soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että on tarpeen selvittää, milloin virasto voi veloittaa maksun, sekä vahvistaa menetelmä palautettavan määrän laskemiseksi siinä tapauksessa, että hyväksyntätehtävä keskeytetään. Vastaavia sääntöjä olisi säädettävä sellaisia tapauksia varten, joissa todistus palautetaan tai sen voimassaolo keskeytetään.

(5) Teknisistä syistä olisi tehtävä asetuksen (EY) N:o 593/2007 liitteeseen muutoksia, joilla tehostetaan eräitä määrittelyjä ja luokitteluja.

(6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 593/2007 olisi muutettava.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 216/2008 65 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 593/2007 seuraavasti:

1) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Jos hyväksyntätehtävä suoritetaan kokonaan tai osittain jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella, jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella toteutuvat matkakustannukset sisällytetään hakijalta veloittavaan maksuun seuraavan kaavan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista:

⁽¹⁾ EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 140, 1.6.2007, s. 3.

$$d = f + v + h - e$$

jossa:

d = perittävä maksu

f = suoritettua tehtävää vastaava maksu liitteen mukaisesti

v = matkakustannukset

h = asiantuntijoiden kulkuvälineessä viettämä aika, josta laskutetaan II osassa ilmoitetun tuntitaksan mukaan

e = keskimääräiset matkakustannukset jäsenvaltioiden alueiden sisällä, mukaan luettuna jäsenvaltioiden alueiden sisällä kulkuvälineessä vietetty keskimääräinen aika, joka kerrotaan II osassa ilmoitetulla tuntitaksalla.”

2) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Todistuksen myöntämisen, voimassa pitämisen tai muuttamisen ehtona on koko siitä perittävän maksun suorittaminen ennakolta, jolleivät virasto ja hakija ole toisin sopineet. Virasto voi veloittaa maksun yhtenä eränä hakemuksen saatuaan taikka vuosi- tai valvontajakson alkaessa. Jos maksua ei suoriteta, virasto voi kieltäytyä antamasta kyseistä todistusta tai peruuttaa sen ilmoitettuaan tästä virallisesti hakijalle.”

b) Poistetaan 3 kohta.

c) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos virasto keskeyttää hyväksyntätehtävän siitä syystä, että hakijan varat ovat riittämättömät, hakija ei noudata hänelle kuuluvia velvollisuuksia tai hakija päättää luopua hakemuksestaan taikka lykätä hankettaan, perittävien maksujen saldo, joka määritetään tuntitaksan mukaan kuluva 12 kuukauden jaksolta mutta joka ei ylitä sovellettavaa kiinteää maksua, erääntyy kokonaisuudessaan hetkellä, jona virasto keskeyttää työnsä, ja samoin erääntyvät kaikki mahdolliset muut kyseisenä ajankohtana perimättä olevat maksut. Tuntimäärästä laskutetaan liitteen II osassa ilmoitetun tuntitaksan mukaan. Kun virasto

hakijan pyynnöstä aloittaa aiemmin keskeytetyn hyväksyntätehtävän uudelleen, tästä tehtävästä veloitetaan samalla tavoin kuin uudesta hankkeesta.”

d) Lisätään 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”8. Jos todistuksenhaltija palauttaa todistuksen tai virasto peruuttaa sen, perittävien maksujen saldo, joka lasketaan tuntitaksan mukaan mutta joka ei ylitä sovellettavaa kiinteää maksua, erääntyy kokonaisuudessaan hetkellä, jona todistus palautetaan tai peruutetaan, ja samoin erääntyvät kaikki mahdolliset muut kyseisenä ajankohtana perimättä olevat maksut. Tuntimäärästä laskutetaan liitteen II osassa ilmoitetun tuntitaksan mukaan.

9. Jos virasto keskeyttää todistuksen voimassaolon, perittävien maksujen saldo, joka määritetään aikasidonnaisesti, erääntyy kokonaisuudessaan hetkellä, jona virasto keskeyttää todistuksen voimassaolon, ja samoin erääntyvät kaikki mahdolliset muut kyseisenä ajankohtana perimättä olevat maksut. Jos todistus tulee myöhemmin uudelleen voimaan, voimassaolon palautuspäivästä alkaa uusi 12 kuukauden jakso.”

3) Poistetaan 12 artiklan viides kohta.

4) Poistetaan 14 artiklan 3 kohta.

5) Muutetaan liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Sitä sovelletaan seuraavasti:

- Liitteessä olevan I osan taulukoissa 1–5 ilmoitettuja maksuja sovelletaan hyväksyntätehtäviä koskeviin hakemuksiin, jotka on otettu vastaan 1 päivän tammikuuta 2009 jälkeen.
- Liitteessä olevan I osan taulukossa 6 ilmoitettuja maksuja sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2009 jälkeen perittäviin vuosimaksuihin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Antonio TAJANI
Varapuheenjohtaja

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 593/2007 liite seuraavasti:

1) Korvataan perustelukohta 7 seuraavasti:

"7) 'Johdannaistuotteella' tarkoitetaan tyyppihyväksyntätodistuksen haltijan määrittelemää ja hakemaa muutettua tyyppihyväksyntätodistusta."

2) Korvataan perustelukohta 9 seuraavasti:

"9) I osan taulukoissa 3 ja 4 tarkoitetaan ilmaisuilla 'yksinkertainen', 'vakio' ja 'vaativa' seuraavaa:

	Yksinkertainen	Vakio	Vaativa
Lisätyyppihyväksyntätodistus (Supplemental Type Certificate, STC) – EASA Suuret suunnittelumuutokset – EASA Suuret korjaukset – EASA	STC, suuri suunnittelumuutos tai korjaus, joka käsittää ainoastaan nykyisiä ja hyväksi havaittuja perustelumenetelmiä; josta voidaan toimittaa hakuajankohtana täydelliset tiedot (kuvaus, vaatimustenmukaisuutta koskeva tarkistuslista ja vaatimustenmukaisuusasiakirjat); josta hakijalla on todistettua kokemusta ja jonka hankkeen hyväksyntäjohtaja voi arvioida yksin tai yhden asiantuntijan kanssa, jonka osallistuminen on kuitenkin vähäistä	Kaikki muut STC:t, suuret suunnittelumuutokset tai korjaukset	Merkittävä (*) STC tai suuri suunnittelumuutos
Kahdenvälisen sopimuksen mukainen validoitu STC	Perusluonteinen (**)	Ei-perusluonteinen (**)	Ei-perusluonteinen STC (**), jos hyväksyvä viranomainen (**) on määritellyt muutoksen 'merkittäväksi' (*)
Kahdenvälisen sopimuksen mukainen validoitu suuri suunnittelumuutos	Tason 2 (**) suuret suunnittelumuutokset, jos niitä ei hyväksytä automaattisesti (***).	Taso 1 (**)	Tason 1 (**) suuri suunnittelumuutos, jos hyväksyvä viranomainen (**) on määritellyt muutoksen 'merkittäväksi' (*)
Kahdenvälisen sopimuksen mukainen validoitu suuri korjaus	Ei sovelleta (automaattinen hyväksyntä)	Kriittisen osan (**) korjaukset	Ei sovelleta

(*) 'Merkittävä' määritellään asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteessä olevan 21A.101 kohdan b alakohdassa.

(**) Määritelmät 'perusluonteinen', 'ei-perusluonteinen', 'taso 1', 'taso 2', 'kriittinen osa' ja 'hyväksyvä viranomainen': ks. sovellettava kahdenvälinen sopimus, johon validointi perustuu.

(***) EASA:n automaattisen hyväksynnän perusteet tason 2 suurille muutoksille määritellään EASA:n pääjohtajan päätöksessä 2004/04/CF tai sovellettavassa kahdenvälisessä sopimuksessa, johon validointi perustuu."

3) Korvataan I osassa olevat taulukot 1–6 seuraavasti:

"Taulukko 1: Tyyppihyväksyntätodistukset ja rajoitetut tyyppihyväksyntätodistukset (asetuksen (EY) N:o 1702/2003⁽¹⁾ liitteen alaluvuissa B ja O tarkoitetut)

(EUR)

	Kiinteä maksu
<i>Kiinteäsiipiset ilma-alukset</i>	
Yli 150 000 kg	2 600 000
Yli 50 000 kg ja enintään 150 000 kg	1 330 000
Yli 22 000 kg ja enintään 50 000 kg	1 060 000
Yli 5 700 kg ja enintään 22 000 kg	410 000
Yli 2 000 kg ja enintään 5 700 kg	227 000
Enintään 2 000 kg	12 000
Erittäin kevyet lentokoneet, moottoripurjelentokoneet, purjelentokoneet	6 000
<i>Pyöriväsiipiset ilma-alukset</i>	
Suuret	525 000
Keskikokoiset	265 000
Pienet	20 000
<i>Muut</i>	
Ilmapallot	6 000
<i>Käyttövoima</i>	
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on yli 25 KN tai lentoonlähtöteho yli 2 000 kW	365 000
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on enintään 25 KN tai lentoonlähtöteho enintään 2 000 kW	185 000
Muut kuin turbiinimoottorit	30 000
Muut kuin turbiinimoottorit CS 22 H, CS VLR App. B	15 000
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on yli 5 700 kg	10 250
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on enintään 5 700 kg	2 925
<i>Osat</i>	
Arvo yli 20 000 EUR	2 000
Arvo 2 000–20 000 EUR	1 000
Arvo alle 2 000 EUR	500

⁽¹⁾ EUVL L 243, 27.9.2003, s. 6.

Taulukko 2: Tyypiphyväksyntätodistusten ja rajoitettujen tyypiphyväksyntätodistusten johdannaistuotteet

(EUR)

	Kiinteä maksu ⁽¹⁾
<i>Kiinteäsiipiset ilma-alukset</i>	
Yli 150 000 kg	1 000 000
Yli 50 000 kg ja enintään 150 000 kg	500 000
Yli 22 000 kg ja enintään 50 000 kg	400 000
Yli 5 700 kg ja enintään 22 000 kg	160 000
Yli 2 000 kg ja enintään 5 700 kg	80 000
Enintään 2 000 kg	2 800
Erittäin kevyet lentokoneet, moottoripurjelentokoneet, purjelentokoneet	2 400
<i>Pyöriväsiipiset ilma-alukset</i>	
Suuret	200 000
Keskikokoiset	100 000
Pienet	6 000
<i>Muut</i>	
Ilmapallot	2 400
<i>Käyttövoima</i>	
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on yli 25 kN tai lentoonlähtöteho yli 2 000 kW	100 000
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on enintään 25 kN tai lentoonlähtöteho enintään 2 000 kW	50 000
Muut kuin turbiinimoottorit	10 000
Muut kuin turbiinimoottorit CS 22 H, CS VLR App. B	5 000
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on yli 5 700 kg	2 500
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on enintään 5 700 kg	770
<i>Osat</i>	
Arvo yli 20 000 EUR	1 000
Arvo 2 000–20 000 EUR	600
Arvo alle 2 000 EUR	350

⁽¹⁾ Jos johdannaistuotteeseen on tehty asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteen alaluvussa B kuvailtuja tyypipisunnittelun merkittäviä muutoksia, sovelletaan vastaavaa taulukossa 1 ilmoitettua tyypiphyväksyntätodistuksen ja rajoitetun tyypiphyväksyntätodistuksen maksua.

Taulukko 3: Lisätyyppihyväksyntätodistukset (asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteen alaluvussa E tarkoitetut)

(EUR)

	Kiinteä maksu ⁽¹⁾		
	Vaativa	Vakio	Yksinkertainen
<i>Kiinteäsiipiset ilma-alukset</i>			
Yli 150 000 kg	25 000	6 000	3 000
Yli 50 000 kg ja enintään 150 000 kg	13 000	5 000	2 500
Yli 22 000 kg ja enintään 50 000 kg	8 500	3 750	1 875
Yli 5 700 kg ja enintään 22 000 kg	5 500	2 500	1 250
Yli 2 000 kg ja enintään 5 700 kg	3 800	1 750	875
Enintään 2 000 kg	1 600	1 000	500
Erittäin kevyet lentokoneet, moottoripurjelentokoneet, purjelentokoneet	250	250	250
<i>Pyöriväsiipiset ilma-alukset</i>			
Suuret	11 000	4 000	2 000
Keskikokoiset	5 000	2 000	1 000
Pienet	900	400	250
<i>Muut</i>			
Ilmapallot	800	400	250
<i>Käyttövoima</i>			
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on yli 25 KN tai lentoonlähtöteho yli 2 000 kW	12 000	5 000	2 500
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on enintään 25 KN tai lentoonlähtöteho enintään 2 000 kW	5 800	2 500	1 250
Muut kuin turbiinimoottorit	2 800	1 250	625
Muut kuin turbiinimoottorit CS 22 H, CS VLR App. B	1 400	625	300
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on yli 5 700 kg	2 000	1 000	500
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on enintään 5 700 kg	1 500	750	375

⁽¹⁾ Jos lisätyyppihyväksyntätodistukseen on tehty asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteen alaluvussa B määriteltyjä merkittäviä muutoksia, sovelletaan vastaavaa taulukossa 1 ilmoitettua tyyppihyväksyntätodistuksen ja rajoitetun tyyppihyväksyntätodistuksen maksumaa.

Taulukko 4: Suuret muutokset ja suuret korjaukset (asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteen alaluvuissa D ja M tarkoitetut)

(EUR)

	Kiinteä maksu ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Vaativa	Vakio	Yksinkertainen
<i>Kiinteäsiipiset ilma-alukset</i>			
Yli 150 000 kg	20 000	6 000	3 000
Yli 50 000 kg ja enintään 150 000 kg	9 000	4 000	2 000
Yli 22 000 kg ja enintään 50 000 kg	6 500	3 000	1 500
Yli 5 700 kg ja enintään 22 000 kg	4 500	2 000	1 000
Yli 2 000 kg ja enintään 5 700 kg	3 000	1 400	700
Enintään 2 000 kg	1 100	500	250
Erittäin kevyet lentokoneet, moottoripurjelentokoneet, purjelentokoneet	250	250	250
<i>Pyöriväsiipiset ilma-alukset</i>			
Suuret	10 000	4 000	2 000
Keskikokoiset	4 500	2 000	1 000
Pienet	850	400	250
<i>Muut</i>			
Ilmapallot	850	400	250
<i>Käyttövoima</i>			
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtöyöntövoima on yli 25 KN tai lentoonlähtöteho yli 2 000 kW	5 000	2 000	1 000
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtöyöntövoima on enintään 25 KN tai lentoonlähtöteho enintään 2 000 kW	2 500	1 000	500
Muut kuin turbiinimoottorit	1 300	600	300
Muut kuin turbiinimoottorit CS 22 H, CS VLR App. B	600	300	250
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on yli 5 700 kg	250	250	250
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on enintään 5 700 kg	250	250	250

⁽¹⁾ Jos suuriin muutoksiin liittyy asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteen alaluvussa B määriteltyjä merkittäviä muutoksia, sovelletaan vastaavaa taulukossa 1 ilmoitettua tyyppihyväksyntätodistuksen ja rajoitetun tyyppihyväksyntätodistuksen maksua.

⁽²⁾ Apuvoimalaitteeseen (Auxiliary Power Unit, APU) tehtävistä muutoksista ja korjauksista veloitetaan vastaavasti kuin samantehoisiin moottoreihin tehtävistä muutoksista ja korjauksista.

Taulukko 5: Pienet muutokset ja pienet korjaukset (asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteen alaluvuissa D ja M tarkoitetut)

(EUR)

	Kiinteä maksu ⁽¹⁾ ⁽²⁾
<i>Kiinteäsiipiset ilma-alukset</i>	
Yli 150 000 kg	500
Yli 50 000 kg ja enintään 150 000 kg	500
Yli 22 000 kg ja enintään 50 000 kg	500
Yli 5 700 kg ja enintään 22 000 kg	500
Yli 2 000 kg ja enintään 5 700 kg	250
Enintään 2 000 kg	250
Erittäin kevyet lentokoneet, moottoripurjelentokoneet, purjelentokoneet	250
<i>Pyöriväsiipiset ilma-alukset</i>	
Suuret	500
Keskikokoiset	500
Pienet	250
<i>Muut</i>	
Ilmapallot	250
<i>Käyttövoima</i>	
Turbiinimoottorit	500
Muut kuin turbiinimoottorit	250
Potkuri	250

⁽¹⁾ Tässä taulukossa ilmoitettuja maksuja ei sovelleta sellaisiin pieniin muutoksiin ja korjauksiin, jotka toteuttaa suunnitteluorganisaatio asetuksen (EY) N:o 1702/2003 liitteessä olevan alaluvun J kohdan 21A.263(c)(2) mukaisesti.

⁽²⁾ Apuvoimalaitteeseen (Auxiliary Power Unit, APU) tehtävistä muutoksista ja korjauksista veloitetaan vastaavasti kuin samantehoisiin moottoreihin tehtävistä muutoksista ja korjauksista.

Taulukko 6: EASA:n tyyppihyväksyntätodistusten ja rajoitettujen tyyppihyväksyntätodistusten ja muiden asetuksen (EY) N:o 1592/2002 mukaisesti hyväksytyiksi katsottujen tyyppihyväksyntätodistusten haltijoiden vuosimaksu

(EUR)

	Kiinteä maksu ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
	EU:ssa suunniteltu	EU:n ulkopuolella suunniteltu
<i>Kiinteäsiipiset ilma-alukset</i>		
Yli 150 000 kg	270 000	90 000
Yli 50 000 kg ja enintään 150 000 kg	150 000	50 000
Yli 22 000 kg ja enintään 50 000 kg	80 000	27 000
Yli 5 700 kg ja enintään 22 000 kg	17 000	5 700
Yli 2 000 kg ja enintään 5 700 kg	4 000	1 400
Enintään 2 000 kg	2 000	670
Erittäin kevyet lentokoneet, moottoripurjelentokoneet, purjelentokoneet	900	300
<i>Pyöriväsiipiset ilma-alukset</i>		
Suuret	65 000	21 700
Keskikokoiset	30 000	10 000
Pienet	3 000	1 000
<i>Muut</i>		
Ilmapallot	900	300
<i>Käyttövoima</i>		
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on yli 25 KN tai lentoonlähtöteho yli 2 000 kW	40 000	13 000
Turbiinimoottorit, joiden lentoonlähtötyöntövoima on enintään 25 KN tai lentoonlähtöteho enintään 2 000 kW	6 000	2 000
Muut kuin turbiinimoottorit	1 000	350
Muut kuin turbiinimoottorit CS 22 H, CS VLR App. B	500	250
Potkuri, joka on tarkoitettu käytettäväksi ilma-aluksissa, joiden suurin sallittu lentoonlähtöpaino on yli 5 700 kg	750	250
<i>Osat</i>		
Arvo yli 20 000 EUR	2 000	700
Arvo 2 000–20 000 EUR	1 000	350
Arvo alle 2 000 EUR	500	250

(1) Ilma-aluksen rahtiversioihin, joilla on oma tyyppihyväksyntätodistus, sovelletaan kerrointa 0,85 maksuun, joka peritään saman ilma-aluksen matkustajaversiosta.

(2) Tyyppihyväksyntätodistusten ja/tai rajoitettujen tyyppihyväksyntätodistusten haltijoilta perittävää vuosimaksua alennetaan seuraavan taulukon mukaisesti, jos on kyse toisesta tai sitä seuraavista tyyppihyväksyntätodistuksista tai rajoitetuista tyyppihyväksyntätodistuksista samassa tuoteluokassa.

Tuote samassa luokassa	Kiinteään maksuun sovellettava alennus
1.	0 %
2.	10 %
3.	20 %
4.	30 %
5.	40 %
6.	50 %
7.	60 %
8.	70 %
9.	80 %
10.	90 %
11. ja sitä seuraavat tuotteet	100 %

(3) Jos on kyse ilma-aluksesta, jolla on rekisteröitynä maailmassa enää alle 50 kappaletta, lentokelpoisuuden ylläpitoon liittyvistä toimista veloitetaan liitteessä olevassa II osassa ilmoitetun tuntitaksan mukaan siten, että maksu on enimmillään asianomaiseen tuoteluokkaan sovellettava maksu. Jos on kyse tuotteista, osista ja laitteista, jotka eivät ole ilma-aluksia, rajoitusta sovelletaan niiden ilma-alusten lukumäärään, joihin kyseinen tuote, osa tai laite on asennettu.”

4) Korvataan II osan 2 kohta seuraavasti:

”2) Tehtävän mukaiset tuntimäärät:

Suunnittelupätevyyden osoittaminen muulla tavoin	Todellinen tuntimäärä
Tuotanto ilman tuotanto-organisaation hyväksyntää	Todellinen tuntimäärä
Vaihtoehtoiset menetelmät lentokelpoisuusmäärysten täyttämiseksi	Todellinen tuntimäärä
Validointituki (ulkomaiset viranomaiset hyväksyvät EASA-todistukset)	Todellinen tuntimäärä
Ulkomaisten viranomaisten pyytämä tekninen apu	Todellinen tuntimäärä
MRB-raporttien (Maintenance Review Board Reports) hyväksyttäminen EASA:lla	Todellinen tuntimäärä
Todistusten siirtäminen	Todellinen tuntimäärä
Lento-olosuhteiden hyväksyminen ilmailulupaa varten	3 tuntia
Asiakirjojen hallinnollinen uudelleenmyöntäminen	1 tunti
CS 25 -luokan ilma-aluksen lentokelpoistodistus vientiä varten	6 tuntia
Muiden ilma-alusten lentokelpoistodistus vientiä varten	2 tuntia”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELyllä TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1357/2008/EY,

tehty 16 päivänä joulukuuta 2008,

elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta tehdyn päätöksen N:o 1720/2006/EY
muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja
erityisesti sen 149 artiklan 4 kohdan ja 150 artiklan 4 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽²⁾

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Marraskuun 15 marraskuuta 2006 tehdyllä Euroopan
parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o
1720/2006/EY ⁽³⁾ perustettiin elinikäisen oppimisen toi-
mintaohjelma vuosiksi 2007–2013.

(2) Päätöksen N:o 1720/2006/EY 9 artiklan 2 kohdassa sää-
detään, että muista kuin 1 kohdassa luetelluista ohjelman
täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä pääte-
tään kyseisen päätöksen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoi-
tettua menettelyä noudattaen eli menettelystä komissiolle
siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä
kesäkuuta 1999 tehdyssä neuvoston päätöksessä
1999/468/EY ⁽⁴⁾ säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä
noudattaen.

(3) Tämä päätöksen N:o 1720/2006/EY sanamuoto merkit-
see muun muassa, että muihin kuin kyseisen päätöksen
9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin valintapäätöksiin
sovelletaan neuvoa-antavaa menettelyä ja että Euroopan
parlamentilla on valvontaoikeus.

(4) Tällaiset menettelysäännöt pidentävät avustusten myöntä-
mismenettelyä kahdella–kolmella kuukaudella hakijoiden
osalta. Ne aiheuttavat lukuisia viivästyksiä edunsaajille ja
suhteettoman rasitteen ohjelman hallinnolle eivätkä ne
tuota myönnettyjen avustusten luonteen vuoksi lisäarvoa.

(5) Valintapäätösten nopeamman ja tehokkaamman täytän-
töönpanon mahdollistamiseksi on siis tarpeen korvata
neuvoa-antava menettely komission velvoitteella tiedottaa
Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille viipymättä kai-
kista toimista, jotka on toteutettu päätöksen N:o
1720/2006/EY täytäntöönpanemiseksi ilman komitean
avustusta,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 1720/2006/EY seuraavasti:

1) Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio ilmoittaa 10 artiklassa tarkoitetulle komite-
alle ja Euroopan parlamentille kaikista muista valintapäätök-
sistä, jotka se on tehnyt tämän päätöksen täytäntöönpane-
miseksi, kahden työpäivän kuluessa kyseisten päätösten teke-
misestä. Näihin tietoihin on sisällyttävä vastaanotettujen ha-
kemusten kuvaukset ja analyysi, arviointi- ja valintamenette-
lyn kuvaus sekä luettelot rahoitettavaksi ehdotettavista hank-
keista sekä hankkeista, joiden osalta rahoitus on eväetty.”

2) Kumotaan 10 artiklan 3 kohta.

2 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kerto-
muksen tämän päätöksen vaikutuksista viimeistään 30 päivänä
kesäkuuta 2010.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 115.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. syyskuuta 2008 (ei vielä
julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. marras-
kuuta 2008.

⁽³⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. LE MAIRE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1358/2008/EY,**tehty 16 päivänä joulukuuta 2008,****aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi vuosina 2007–2013 toteutettavasta Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1904/2006/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 151 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Joulukuun 12 päivänä 2006 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1904/2006/EY ⁽²⁾ perustettiin Kansalaisten Eurooppa -ohjelma vuosiksi 2007–2013.
- (2) Päätöksen N:o 1904/2006/EY 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että muista kuin 2 kohdassa luetelluista ohjelman täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään kyseisen päätöksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen eli menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdystä neuvoston päätöksessä 1999/468/EY ⁽³⁾ säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
- (3) Tämä päätöksen N:o 1904/2006/EY sanamuoto merkitsee muun muassa, että muihin kuin kyseisen päätöksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin valintapäätöksiin sovelletaan neuvoa-antavaa menettelyä ja että Euroopan parlamentilla on valvontaoikeus.
- (4) Nämä valintapäätökset koskevat kuitenkin lähinnä määrältään vähäisiä avustuksia eivätkä ne edellytä poliittisesti arkaluonteisten päätösten tekemistä.

(5) Tällaiset menettelysäännöt pidentävät avustusten myöntämismenettelyä kahdella–kolmella kuukaudella hakijoiden osalta. Ne aiheuttavat lukuisia viivästyksiä edunsaajille ja suhteettoman rasitteen ohjelman hallinnolle eivätkä ne tuota myönnettyjen avustusten luonteen vuoksi lisäarvoa.

(6) Valintapäätösten nopeamman ja tehokkaamman täytäntöönpanon mahdollistamiseksi on siis tarpeen korvata neuvoa-antava menettely komission velvoitteella tiedottaa Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille viipymättä kaikista toimista, jotka on toteutettu päätöksen N:o 1904/2006/EY täytäntöönpanemiseksi ilman komitean avustusta,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 1904/2006/EY seuraavasti:

1) Korvataan 8 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio ilmoittaa 9 artiklassa tarkoitetulle komitealle ja Euroopan parlamentille kaikista muista valintapäätöksistä, jotka se on tehnyt tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi, kahden työpäivän kuluessa kyseisten päätösten tekemisestä. Näihin tietoihin on sisällyttävä vastaanotettujen hakemusten kuvaukset ja analyysi, arviointi- ja valintamenettelyn kuvaus sekä luettelot rahoitettavaksi ehdotettavista hankkeista sekä hankkeista, joiden osalta rahoitus on eväty.”

2) Kumotaan 9 artiklan 3 kohta.

2 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. marraskuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. LE MAIRE

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2008/977/YOS,

tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,

rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 30 ja 31 artiklan sekä 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

vuttamista edistetään osaltaan rikollisuuden ehkäisemisessä ja torjunnassa käsiteltävien henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa koskevilla yhteisillä normeilla.

(4) Eurooppa-neuvoston 4 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymässä Haagin ohjelmassa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamisesta Euroopan unionissa korostettiin, että tarvitaan innovoiva lähestymistapa lainvalvontatietojen valtioiden rajat ylittävään vaihtoon siten, että samalla noudatetaan tiukasti tietosuojaan liittyviä keskeisiä edellytyksiä, ja kehoitettiin komissiota esittämään asiaa koskevia ehdotuksia vuoden 2005 loppuun mennessä. Tämän vuoksi laadittiin neuvoston ja komission toimintasuunnitelma vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamiseen Euroopan unionissa tähtäävän Haagin ohjelman toteuttamiseksi ⁽²⁾.

(1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää unionia vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa korkea turvallisuuden taso on määrä varmistaa jäsenvaltioiden välisellä yhteisellä toiminnalla poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä rikosasioissa.

(2) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen poliisiyhteistyön yhteinen toiminta ja 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa koskeva yhteinen toiminta edellyttävät asiaa koskevien tietojen käsittelyä, jossa olisi otettava huomioon asianmukaiset henkilötietojen suoja koskevat säännökset.

(3) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston alaan kuuluvalla lainsäädännöllä olisi edistettävä poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön tehokkuutta ja lainmukaisuutta sekä perusoikeuksien, erityisesti yksityisyyttä ja henkilötietojen suoja koskevien oikeuksien noudattamista. Molempien tavoitteiden saa-

(5) Henkilötietojen vaihtoa poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä rikosasioissa, erityisesti tietojen vaihtoa, joka tapahtuu Haagin ohjelmassa määritellyn tietojen saatavuutta koskevan periaatteen mukaisesti, olisi tuettava selkeillä (...) säännöksillä, jotka lisäävät toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä luottamusta ja joilla varmistetaan asiaa koskevien tietojen suojaaminen siten, että siihen ei sisälly minkäänlaista syrjintää kyseisen jäsenvaltioiden välisen yhteistyön suhteen ja että siinä samalla kunnioitetaan täysin asianomaisten henkilöiden perusoikeuksia. Voimassa olevat eurooppalaiset välineet eivät tähän riitä. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽³⁾ ei sovelleta henkilötietojen käsittelyyn silloin, kun toiminta ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa tarkoitettu toiminta, eikä missään tapauksessa tietojen käsittelyyn, joka koskee yleistä turvallisuutta, maanpuolustusta, valtion turvallisuutta tai rikosoikeuden alalla tapahtuvaa valtion toimintaa.

⁽¹⁾ EUVL C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

⁽²⁾ EUVL C 198, 12.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (6) Tätä puitepääöstä sovelletaan ainoastaan tietoihin, joita toimivaltaiset viranomaiset keräävät tai käsittelevät rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi. Puitepääöksessä pitäisi jättää jäsenvaltioiden määriteltäväksi tarkemmin kansallisesti, mitä muita tarkoituksia on pidettävä yhteensopimattomina sen tarkoituksen kanssa, johon henkilötiedot alun perin kerättiin. Tietojen käsittelyn historiallisia, tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten ei yleensä pitäisi katsoa olevan yhteensopimatonta käsittelyn alkuperäisen tarkoituksen kanssa.
- (7) Puitepääöksen soveltamisala rajoittuu jäsenvaltioiden keskenään siirtämien tai saataville asettamien henkilötietojen käsittelyyn. Soveltamisalan rajoittamisesta ei pitäisi tehdä johtopäätöksiä unionin toimivallasta antaa säädöksiä, jotka liittyvät henkilötietojen keräämiseen ja käsittelyyn kansallisella tasolla, eikä siitä, onko unionin tarkoituksenmukaista antaa sellaisia tulevaisuudessa.
- (8) Tietojen vaihdon helpottamiseksi unionissa jäsenvaltiot aikovat varmistaa, että kansallisessa tietojenkäsittelyssä saavutettu tietosuojan taso vastaa tässä puitepääöksessä edellytettyä tietosuojan tasoa. Kansallisen tietojenkäsittelyn osalta tämä puitepääös ei estä jäsenvaltioita antamasta henkilötietojen suojaamiseksi säännöksiä, jotka ovat tässä puitepääöksessä säädettyjä tiukempia.
- (9) Tätä puitepääöstä ei pitäisi soveltaa henkilötietoihin, jotka jäsenvaltio on saanut tämän puitepääöksen soveltamisalan rajoissa ja jotka ovat peräisin kyseisestä jäsenvaltiosta.
- (10) Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentäminen ei saisi johtaa lainsäädännöllä turvattavan tietosuojan heikentymiseen, vaan sillä olisi päinvastoin pyrittävä varmistamaan tietosuojan korkea taso unionissa.
- (11) On tarpeen määrittää tietosuojan tavoitteet poliisi- ja oikeudellisessa toiminnassa sekä antaa henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta koskevat säännökset sen varmistamiseksi, että kaikki mahdollisesti vaihdettavat tiedot on käsitelty lainmukaisesti ja tietojen laatuun liittyviä peruseriaatteita noudattaen. Samalla ei saisi haitata poliisi-, tulli- ja oikeusviranomaisten sekä muiden toimivaltaisten viranomaisten lainmukaista toimintaa millään tavalla.
- (12) Tietojen oikeellisuuden periaatetta on sovellettava ottaen huomioon asianomaisen käsittelyn luonne ja tarkoitus. Esimerkiksi erityisesti oikeudenkäyntimenettelyissä tiedot perustuvat yksilöiden subjektiiviseen havaintoon eivätkä joissakin tapauksissa ole lainkaan todennettavissa. Näin ollen oikeellisuuden vaatimus ei voi koskea lausunnon oikeellisuutta, vaan ainoastaan sitä tosiseikkaa, että tietty lausunto on annettu.
- (13) Erilliseen tiedostoon arkistoinnin pitäisi voida olla sallittua vain, jos tietoja ei enää tarvita ja käytetä rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen. Erilliseen tiedostoon arkistoinnin pitäisi voida olla sallittua myös, jos arkistoidut tiedot tallennetaan tietokantaan muiden tietojen kanssa sellaisella tavalla, että niitä ei voida enää käyttää rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen. Arkistointiajan asianmukaisen pituuden pitäisi riippua arkistoinnin tarkoituksista ja rekisteröityjen oikeuteista eduista. Jos arkistoinnilla on historiallisia tarkoituksia, arkistointiaika voi olla hyvin pitkä.
- (14) Tiedot voidaan myös poistaa tuhoamalla tietoväline.
- (15) Jos toiselle jäsenvaltiolle siirretyt tai sen saataville asetetut tiedot, joita käsitellään edelleen tuomioistuintyyppisissä viranomaisissa eli viranomaisissa, joilla on valtuudet tehdä oikeudellisesti sitovia päätöksiä, ovat virheellisiä tai puutteellisia tai eivät ole enää ajan tasalla, tietojen oikaiseminen, poistaminen tai suojaaminen olisi suoritettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (16) Luonnollisten henkilöiden henkilötietojen korkeatasoisen suojan varmistaminen edellyttää yhteisiä säännöksiä toimivaltaisten viranomaisten muissa jäsenvaltioissa käsittelemien tietojen lainmukaisuuden ja laadun määrittämiseksi.
- (17) On suotavaa määrittää Euroopan tasolla, millä edellytyksillä jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saisivat siirtää muilta jäsenvaltioilta saatuja henkilötietoja jäsenvaltioiden viranomaisille ja yksityisille tahoille sekä asettaa niitä näiden saataville. Monissa tapauksissa se, että oikeusviranomainen, poliisi tai tulli siirtää henkilötietoja yksityisille tahoille, on välttämätöntä rikoksen syytteen panemiseksi tai yleistä turvallisuutta koskevan välittömän ja vakavan uhkan estämiseksi tai yksilöiden oikeuksiin kohdistuvien vakavien vahinkojen ehkäisemiseksi, esimerkiksi tekemällä pankeille ja luottolaitoksille ilmoituksia arvopaperiväärennyksistä tai ajoneuvorikosten alalla ilmoittamalla henkilötiedot vakuutusyhtiöille varastettujen moottoriajoneuvojen laittoman kaupan ehkäisemiseksi tai varastettujen moottoriajoneuvojen ulkomailta takaisin saamista koskevien edellytysten parantamiseksi. Tämä ei merkitse poliisin eikä lainkäyttötehtävien siirtoa yksityisille tahoille.

- (18) Tämän puitepäättöksen säännöt siitä, että oikeusviranomainen, poliisi tai tulli siirtää henkilötietoja yksityisille tahoille, eivät koske tietojen luovuttamista yksityisille tahoille (esimerkiksi puolustusasianajajille ja uhreille) rikos-oikeudellisen menettelyn yhteydessä.
- (19) Euroopan tasolla olisi annettava yhteiset säännökset, jotka koskevat toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saatujen tai sen saataville asettamien henkilötietojen edelleen käsittelyä, varsinkin kyseisten tietojen siirtämistä edelleen tai asettamista muiden saataville.
- (20) Jos henkilötietoja voidaan käsitellä edelleen sen jälkeen, kun jäsenvaltio, jolta tiedot on saatu, on antanut siihen suostumuksensa, kunkin jäsenvaltion pitäisi voida määrittellä kyseistä suostumusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt antamalla esimerkiksi tietoluokkia tai jatkokäsittelyn luokkia koskevan yleisen suostumuksen.
- (21) Jos henkilötietoja voidaan käsitellä edelleen hallinnollisia menettelyjä varten, menettelyihin kuuluvat myös sääntely- ja valvontaelinten suorittamat toimet.
- (22) Poliisin, tullin, oikeusviranomaisen tai muun toimivaltaisen viranomaisen lainmukainen toiminta saattaa edellyttää tietojen toimittamista kolmansien valtioiden viranomaisille tai kansainvälisille elimille, joilla on rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen liittyviä velvoitteita.
- (23) Jos henkilötietoja siirretään jäsenvaltiosta kolmansille valtioille tai kansainvälisille elimille, näiden henkilötietojen olisi periaatteessa saatava riittäväntasoista suojaa.
- (24) Jos henkilötietoja siirretään jäsenvaltiosta kolmansille valtioille tai kansainvälisille elimille, siirron olisi periaatteessa tapahduttava vasta sen jälkeen, kun jäsenvaltio, jolta tiedot on saatu, on antanut suostumuksensa niiden siirtämiseen. Kunkin jäsenvaltion pitäisi voida määrittellä tällaista suostumusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, muun muassa antamalla esimerkiksi tietoluokkia tai tiettyjä kolmansia valtioita koskevan yleisen suostumuksen.
- (25) Tehokkaan lainvalvontayhteistyön edun mukaista on, että jos jäsenvaltion tai kolmannen valtion yleiseen turvallisuuteen kohdistuu niin välitön uhka, että on mahdotonta saada etukäteistä suostumusta ajoissa, toimivaltaisen viranomaisen pitäisi voida siirtää asian kannalta merkittävät henkilötiedot asianomaiselle kolmannelle valtiolle ilman etukäteistä suostumusta. Samaa voitaisiin soveltaa myös silloin, kun jäsenvaltion muut yhtä tärkeät olennaiset edut ovat vaarassa, esimerkiksi jos jäsenvaltion kriittiseen infrastruktuuriin voisi kohdistua välitön ja vakava uhka tai jos jäsenvaltion rahoitusjärjestelmä voisi häiriintyä vakavasti.
- (26) Saattaa olla tarpeellista tiedottaa rekisteröidyille heitä koskevien tietojen käsittelystä, etenkin jos heidän oikeuksiinsa on vakavasti loukattu salaisten tiedonkeruutoimenpiteiden seurauksena, jotta rekisteröidyille voidaan taata mahdollisuus tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rekisteröidylle ilmoitetaan, että henkilötietoja voidaan kerätä, käsitellä tai siirtää toiseen jäsenvaltioon tai kerätään, käsitellään tai siirretään parhaillaan toiseen jäsenvaltioon rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi. Kansallisessa laissa pitäisi määrittellä rekisteröidyn tiedonsaantioikeutta ja sitä koskevia poikkeuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Tämä voidaan tehdä yleisessä muodossa, esimerkiksi laissa tai julkaisemalla luettelo käsittelytoimista.
- (28) Henkilötietojen suojan varmistamiseksi rikostutkinnan tarkoitusta vaarantamatta on tarpeen määrittää rekisteröidyn oikeudet.
- (29) Joissakin jäsenvaltioissa rekisteröidyn tietojensaantioikeus rikosasioissa on toteutettu järjestelmällä, jossa kansallisella valvontaviranomaisella on rekisteröidyn puolesta rajoittamaton pääsy kaikkiin tätä koskeviin henkilötietoihin ja jossa se voi myös oikaista, poistaa tai päivittää virheelliset tiedot. Mainitunlaisessa välillisen pääsyn tapauksessa kyseisten jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä voidaan säätää, että kansallinen valvontaviranomainen ilmoittaa rekisteröidylle vain, että kaikki tarvittavat tarkistukset on tehty. Kyseisissä jäsenvaltioissa säädetään kuitenkin myös rekisteröidyn mahdollisuudesta suoraan pääsyyn erityistapauksissa, esimerkiksi oikeudesta tutustua oikeudellisiin asiakirjoihin, jäljennösten saamiseksi omasta rikosrekisteristä tai omaa poliisi kuulustelua koskevista asiakirjoista.
- (30) On suotavaa vahvistaa yhteiset säännökset, jotka koskevat käsittelyn luottamuksellisuutta ja turvallisuutta, viranomaisten lainvastaisesta tietojen käytöstä aiheutuvaa vastuuta ja seuraamuksia sekä rekisteröidyn käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja. On kuitenkin kunkin jäsenvaltion tehtävä määrittää vahingonkorvaussääntöjensä samoin kuin kansallisten tietosuojasäännösten rikkomisiin sovellettavien seuraamusten luonne.
- (31) Tämän puitepäättöksen mukaan julkisuusperiaate voidaan ottaa huomioon pantaessa täytäntöön tässä puitepäättöksessä vahvistettuja periaatteita.

- (32) Kun on tarpeen suojella henkilötietoja sellaisen käsittelyn yhteydessä, joka laajuutensa tai luonteensa vuoksi sisältää erityisiä riskejä perusoikeuksien ja -vapauksien kannalta, esimerkiksi käytettäessä uutta tekniikkaa tai uusia mekanismeja tai menettelyjä, on asianmukaista varmistaa, että toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia kuullaan ennen tällaisten tietojen käsittelyyn tarkoitettujen rekistrien perustamista.
- (33) Täysin riippumattomien valvontaviranomaisten perustaminen jäsenvaltioihin on olennainen osa jäsenvaltioiden keskinäisen poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön yhteydessä käsiteltävien henkilötietojen suojaamista.
- (34) Direktiivin 95/46/EY mukaisesti jäsenvaltioihin jo perustettujen valvontaviranomaisten olisi myös voitava ottaa vastatakseen tämän puitepäättöksen nojalla perustettavien kansallisten valvontaviranomaisten tehtävistä.
- (35) Kyseisillä valvontaviranomaisilla olisi oltava tarvittavat keinot tehtäviensä suorittamiseksi, mukaan lukien tutkinta- ja toimintavaltuudet, erityisesti henkilöiden valittaessa, tai asianosaisvaltuus. Näiden valvontaviranomaisten olisi edistettävä tietojenkäsittelyn avoimuutta jäsenvaltiossaan. Niiden valtuudet eivät kuitenkaan saisi olla ristiriidassa rikosoikeudellisia menettelyjä koskevien sääntöjen tai tuomioistuinten riippumattomuuden kanssa.
- (36) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 47 artiklassa määrätään, että mitkään sopimuksen määräykset eivät vaikuta Euroopan yhteisöjen perustamissopimukseen taikka niiden muuttamisesta tai täydentämisestä myöhemmin tehtyihin sopimuksiin tai asiakirjoihin. Tämä puitepäättös ei näin ollen vaikuta yhteisön oikeuden mukaiseen henkilötietojen suojaan, varsinkaan sellaisena kuin siitä säädetään direktiivissä 95/46/EY, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽²⁾.
- (37) Tämä puitepäättös ei vaikuta tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä 24 päivänä helmikuuta 2005 tehdystä neuvoston puitepäättöksestä 2005/222/YOS ⁽³⁾ tarkoitettuun tietojen lainvastaiseen käyttöön liittyvien sääntöjen soveltamiseen.
- (38) Tämä puitepäättös ei vaikuta kolmansien valtioiden kanssa tehtyjen kahden- ja/tai monenvälisen sopimusten mukaisiin jäsenvaltioiden tai unionin velvoitteisiin ja sitoumuksiin. Tulevien sopimusten olisi oltava tietojenvaihtoa kolmansien valtioiden kanssa koskevien sääntöjen mukaisia.
- (39) Useissa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla annetuissa säädöksissä on erityisiä säännöksiä kyseisten säädösten nojalla vaihdettujen tai muuten käsiteltävien henkilötietojen suojelusta. Joissakin tapauksissa säännökset muodostavat kokonaisen ja johdonmukaisen säännösten kaikista tietosuojan olennaisista näkökohdista (tietojen laatua koskevat periaatteet, tietoturvaa koskevat säännöt, määräykset rekisteröityjen oikeuksista ja suojasta, valvonnan järjestämisestä ja vastuusta), ja niillä säännellään näitä asioita yksityiskohtaisemmin kuin tällä puitepäättöksellä. Tämä puitepäättös ei saisi vaikuttaa kyseisten säädösten asiaankuuluviin tietosuojasäännöksiin, erityisesti Europolin, Eurojustin, Schengenin tietojärjestelmän (SIS) ja tullitietojärjestelmän (TTJ) toimintaa koskeviin säännöksiin, eikä niihin säännöksiin, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden viranomaisten suoran pääsyn toisten jäsenvaltioiden tiettyihin tietojärjestelmiin. Sama pätee sellaisiin tietosuojasäännöksiin, jotka koskevat DNA-tunnisteiden, sormenjälkitietojen ja kansallisten ajoneuvorekisteritietojen automatisoitua siirtämistä jäsenvaltioiden välillä rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi 23 päivänä kesäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/615/YOS ⁽⁴⁾ nojalla.
- (40) Muissa tapauksissa ovat tietosuojaa koskevat säännökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston perusteella annetuissa säädöksissä soveltamisalaltaan rajoitettuja. Niissä asetetaan usein henkilötietoja sisältäviä tietoja toisista jäsenvaltioista vastaanottavalle jäsenvaltiolle erityisiä ehtoja sen tarkoituksen osalta, johon se voi käyttää kyseisiä tietoja, mutta viitataan muiden tietosuojaa koskevien näkökohtien osalta yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä 28 päivänä tammikuuta 1981 tehtyyn Euroopan neuvoston yleissopimukseen tai kansalliseen lainsäädäntöön. Siltä osin kuin kyseisten säädösten säännökset, joissa vastaanottaville jäsenvaltioille asetetaan henkilötietojen käyttäminen tai edelleen siirtämistä koskevia ehtoja, ovat rajoitettavampia kuin tämän puitepäättöksen vastaaviin säännöksiin sisältyvät ehdot, ensiksi mainittujen säännösten olisi säilyttävä muuttumattomina. Kaikkien muiden näkökohtien osalta olisi kuitenkin sovellettava tässä puitepäättöksestä asetettuja sääntöjä.
- (41) Tämä puitepäättös ei vaikuta yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksen, kyseisen yleissopimuksen 8 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn lisäpöytäkirjan tai rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevien Euroopan neuvoston yleissopimusten soveltamiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.⁽³⁾ EUVL L 69, 16.3.2005, s. 67.⁽⁴⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1.

- (42) Tämän puitepäättöksen tavoitetta, joka on poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön yhteydessä käsiteltävien henkilötietojen suojaamista koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen, ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toimenpiteen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä puitepäättöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (43) Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu tähän puitepäättökseen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY 8 artiklan 2 kohdan nojalla ⁽¹⁾.
- (44) Irlanti osallistuu tähän puitepäättökseen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan ja Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽²⁾ 6 artiklan 2 kohdan nojalla.
- (45) Islannin ja Norjan osalta tällä puitepäättöksellä kehitetään Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa ⁽³⁾ tarkoitettuja Schengenin säännösten sellaisia määräyksiä, jotka kuuluvat tietyistä kyseisen sopimuksen yksityiskohteisista soveltamissäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY ⁽⁴⁾ 1 artiklan H ja I kohdan soveltamisalaan.
- (46) Sveitsin osalta tällä puitepäättöksellä kehitetään Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä tehdyssä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽⁵⁾ tarkoitettuja Schengenin säännösten

sellaisia määräyksiä, jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan H ja I kohdassa, luettuna yhdessä mainitun sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta tehdyn neuvoston päätöksen 2008/149/YOS ⁽⁶⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

- (47) Liechtensteinin osalta tällä puitepäättöksellä kehitetään Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten niitä määräyksiä, jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan H ja I kohdassa, luettuna yhdessä kyseisen pöytäkirjan allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta tehdyn neuvoston päätöksen 2008/262/YOS ⁽⁷⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (48) Tässä puitepäättöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita ⁽⁸⁾. Tällä puitepäättöksellä pyritään varmistamaan, että perusoikeuskirjan 7 artiklassa tarkoitettua oikeutta yksityisyyteen ja 8 artiklassa tarkoitettua oikeutta henkilötietojen suojaan kunnioitetaan täysin,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tällä puitepäättöksellä on tarkoitus varmistaa korkeatasoinen suoja luonnollisten henkilöiden perusoikeuksille ja perusvapauksille ja erityisesti heidän oikeudelleen yksityisyyteen henkilötietojen käsittelyssä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa edellytetyssä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä rikosasioissa sekä taata samalla yleisen turvallisuuden korkea taso.

2. Jäsenvaltiot suojaavat tämän puitepäättöksen mukaisesti luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja perusvapauksia ja erityisesti heidän oikeuttaan yksityisyyteen, kun rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi

a) henkilötietoja siirretään tai on siirretty tai asetetaan tai on asetettu saataville jäsenvaltioiden kesken;

⁽¹⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ EUVL L 83, 26.3.2008, s. 5.

⁽⁸⁾ EUVL C 303, 14.12.2007, s. 1.

- b) jäsenvaltiot siirtävät tai ovat siirtäneet henkilötietoja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla perustetuille viranomaisille tai perustettuihin tietojärjestelmiin taikka asettavat tai ovat asettaneet henkilötietoja kyseisten viranomaisten tai tietojärjestelmien saataville; tai
- c) henkilötietoja siirretään tai on siirretty jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai asetetaan tai on asetettu niiden saataville Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tai Euroopan yhteisön perustamissopimuksen nojalla perustetuilta viranomaisilta tai perustetuista tietojärjestelmistä.

3. Tätä puitepääöstä sovelletaan henkilötietojen osittain tai kokonaan automatisoituun tietojenkäsittelyyn sekä sellaisten henkilötietojen manuaaliseen käsittelyyn, jotka muodostavat rekisterin osan tai joiden on tarkoitus muodostaa rekisterin osa.

4. Tämä puitepääös ei vaikuta olennaisesti kansallisiin turvallisuustietoihin eikä kansallisen turvallisuuden alan erityisiin tiedustelutoimiin.

5. Tämä puitepääös ei estä jäsenvaltioita antamasta kansallisen tasolla kerättyjen tai käsiteltyjen henkilötietojen suojaamiseksi säännöksiä, jotka ovat tässä puitepääöksessä säädettyjä tiukempia.

2 artikla

Määritelmät

Tässä puitepääöksessä tarkoitetaan

- a) 'henkilötiedoilla' kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä ('rekisteröity') koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilönumeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella;
- b) 'henkilötietojen käsittelyllä' ja 'käsittelyllä' kaikenlaisia sellaisia toimintoja tai toimintojen kokonaisuuksia, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muutoin, kuten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, muokkaaminen tai muuttaminen, tiedon haku, kysely, käyttö, luovuttaminen siirtämällä, levittämällä tai asettamalla muutoin saataville, yhteensovittaminen tai yhdistäminen taikka suojaaminen, poistaminen tai tuhoaminen;
- c) 'suojaamisella' tallennettujen henkilötietojen merkitsemistä tarkoituksin rajoittaa niiden myöhempää käsittelyä;
- d) 'henkilörekisterillä' ja 'rekisterillä' kaikenlaisia sellaisia järjestettyjä henkilötietojen kokoelmia, joista tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli kokoelma sitten keskitetty, hajautettu tai toiminnallisin tai maantieteellisin perustein jaettu;
- e) 'henkilötietojen käsittelijällä' mitä tahansa elintä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun;

- f) 'vastaanottajalla' mitä tahansa elintä, jolle tietoja luovutetaan;
- g) 'rekisteröidyn suostumuksella' kaikenlaista vapaaehtoista, yksilöityä ja tietoista tahdonilmaisua, jolla rekisteröity hyväksyy henkilötietojensa käsittelyn;
- h) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla antamalla säädöksillä perustettuja virastoja ja elimiä sekä jäsenvaltioiden poliisi-, tulli-, oikeus- ja muita toimivaltaisia viranomaisia, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla toimivalta käsitellä henkilötietoja tämän puitepääöksen soveltamisalan puitteissa;
- i) 'rekisterinpitäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, julkista viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen ja keinot;
- j) 'tunnuksella varustamisella' tallennettujen henkilötietojen merkitsemistä ilman, että tavoitteena on niiden myöhemmän käsittelyn rajoittaminen;
- k) 'anonymisoinnilla' henkilötietojen muuttamista siten, että yksittäiset tiedot henkilökohtaisista tai tosiasioihin liittyvistä olosuhteista eivät ole enää tai ovat vain suhteettoman suuren ajan, kustannusten ja työvoiman käytön avulla yhdistettävissä tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön.

3 artikla

Lainmukaisuuden, suhteellisuuden ja käyttötarkoituksen periaatteet

1. Toimivaltaiset viranomaiset saavat kerätä henkilötietoja vain tiettyä nimenomaista ja lainmukaista tehtäviinsä kuuluvaa tarkoitusta varten, ja tietoja saadaan käsitellä ainoastaan samaa tarkoitusta varten, johon ne on kerätty. Tietojen käsittelyn on oltava lainmukaista ja asianmukaista, olennaista eikä liian laajaa siihen tarkoitukseen nähden, johon ne on kerätty.

2. Tietoja voidaan käsitellä edelleen jotain muuta tarkoitusta varten edellyttäen, että

- a) käsittely ei ole yhteensopimatonta niiden tarkoitusten kanssa, joihin tiedot kerättiin;
- b) toimivaltaisilla viranomaisilla on toimivalta käsitellä mainittuja tietoja tällaiseen muuhun tarkoitukseen sovellettavien säännösten mukaisesti; ja
- c) käsittely tähän muuhun tarkoitukseen on tarpeellista ja oikeasuhteista.

Tämän lisäksi toimivaltaiset viranomaiset saavat edelleen käsitellä siirrettyjä henkilötietoja historiallisia taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot huolehtivat asianmukaisista suojatoimista, kuten tietojen anonymisoinnista.

4 artikla

Oikaiseminen, poistaminen ja suojaaminen

1. Henkilötiedot on oikaistava, jos ne ovat virheellisiä, ja mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa niitä on täydennettävä tai ne on päivitettävä.
2. Henkilötiedot on poistettava tai anonymisoitava, kun ne eivät enää ole tarpeen niitä tarkoituksia varten, joihin ne on lainmukaisesti kerätty tai joita varten niitä on lainmukaisesti käsitelty edelleen. Tämä säännös ei vaikuta kyseisten tietojen arkistointiin erilliseen tiedostoon asianmukaisesti ajaksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Henkilötietoja ei saa poistaa, jos on perusteltua syytä uskoa, että niiden poistaminen haittaisi rekisteröidyn oikeutettuja etuja, vaan ne on suojattava. Suojattuja tietoja saa käsitellä ainoastaan siinä tarkoituksessa, joka esti niiden poistamisen.
4. Jos henkilötiedot sisältyvät tuomioistuimen päätökseen tai tuomioistuimen päätöksen antamiseen liittyvään merkintään, oikaiseminen, poistaminen tai suojaaminen on suoritettava oikeudenkäyntiä koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

5 artikla

Tietojen poistamiseen ja tarkistamiseen sovellettavien määräaikojen asettaminen

Henkilötietojen poistamista tai niiden tallentamisen tarpeellisuuden säännöllistä tarkistamista varten on asetettava asianmukaiset määräajat. Määräaikojen noudattaminen on varmistettava menettelysäännöillä.

6 artikla

Erityisten tietoluokkien käsittely

Sellaisten henkilötietojen käsittely, joista ilmenee rotu tai etninen alkuperä, poliittisia mielipiteitä, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiliiton jäsenyys tai jotka koskevat terveyttä tai seksuaalista käyttäytymistä, voidaan sallia vain, jos se on ehdottoman välttämätöntä ja jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään riittävistä suojatoimista.

7 artikla

Automaattiset yksittäispäätökset

Sellainen päätös, jolla on rekisteröidyn kannalta kielteinen oikeusvaikutus tai joka vaikuttaa häneen merkittäväällä tavalla ja joka on tehty yksinomaan tietojen automaattisen käsittelyn perusteella, ja jonka tarkoitus on arvioida rekisteröidyn tiettyjä henkilökohtaisia ominaisuuksia, on sallittu vain, jos se on sellaisen lain mukainen, jolla määritellään myös rekisteröidyn oikeutetut edut takaavat toimenpiteet.

8 artikla

Siirrettyjen tai saataville asetettujen tietojen laadun varmentaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet huolehtiakseen siitä, että henkilötietoja, jotka

ovat virheellisiä tai puutteellisia tai jotka eivät ole enää ajantasaisia, ei siirretä eikä aseteta saataville. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on varmennettava mahdollisuuksien mukaan henkilötietojen laatu ennen niiden siirtämistä tai saataville asettamista. Kaikkiin tietojensiirtoihin on mahdollisuuksien mukaan lisättävä käytettävissä olevia tietoja, joiden avulla vastaanottava jäsenvaltio voi arvioida tietojen oikeellisuutta, täydellisyyttä, ajantasaisuutta ja luotettavuutta. Jos henkilötietoja on siirretty pyytämättä, vastaanottavan viranomaisen on tarkistettava viipymättä, tarvitaanko niitä siihen tarkoitukseen, jota varten ne on siirretty.

2. Jos ilmenee, että on siirretty virheellisiä tietoja tai että tietoja on siirretty lainvastaisesti, on asiasta ilmoitettava viipymättä vastaanottajalle. Tiedot on oikaistava, poistettava tai suojattava viipymättä 4 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Määräajat

1. Tietoja siirtävä viranomainen voi tietoja siirtäessään tai saataville asettaessaan kansallisen lainsäädäntönsä ja 4 ja 5 artiklan mukaisesti ilmoittaa tietojen säilyttämiselle määräajat, joiden päättyessä vastaanottajan on poistettava tai suojattava tiedot tai tarkistettava, ovatko ne vielä tarpeen. Tätä velvoitetta ei sovelleta, jos näiden määräaikojen päättyessä tietoja tarvitaan käynnissä olevaa tutkintaa tai rikoksesta syyttämistä tai rikosoikeudellisen seuraamuksen täytäntöönpanoa varten.
2. Jos tiedot siirtänyt viranomainen ei ole ilmoittanut määräaikaa 1 kohdan mukaisesti, sovelletaan 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja tietojen säilyttämiselle vastaanottavan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä asetettuja määräaikoja.

10 artikla

Kirjaaminen ja dokumentointi

1. Kaikki henkilötietojen siirrot on kirjattava tai dokumentoitava tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden varmentamista, omaehtoista valvontaa sekä asianmukaisen tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden varmistamista varten.
2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laaditut kirjaamistiedot tai asiakirjat toimitetaan tietosuojan valvontaa varten toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tämän pyynnöstä. Toimivaltainen valvontaviranomainen saa käyttää näitä tietoja ainoastaan tietosuojan valvomiseksi sekä asianmukaisen tietojenkäsittelyn sekä tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden varmistamiseksi.

11 artikla

Toiselta jäsenvaltiolta saatujen tai sen saataville asettamien henkilötietojen käsittely

Toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saatuja tai sen saataville asettamia henkilötietoja saa 3 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti käsitellä edelleen – niiden tarkoitusten lisäksi, joita varten ne alun perin siirrettiin tai asetettiin saataville – vain seuraavia tarkoituksia varten:

- a) muiden rikosten kuin niiden, joita varten tiedot siirrettiin tai asetettiin saataville, torjunta, tutkinta, selvittäminen tai niistä syyttäminen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpano;
- b) muut oikeudelliset ja hallinnolliset menettelyt, jotka liittyvät suoraan rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoon;
- c) yleistä turvallisuutta koskevan välittömän ja vakavan uhkan estäminen; tai
- d) muussa tarkoituksessa ainoastaan henkilötiedot siirtäneen jäsenvaltion etukäteisellä suostumuksella tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti annetulla rekisteröidyn suostumuksella.
- b) kolmannen valtion vastaanottava viranomainen tai vastaanottava kansainvälinen elin vastaa rikosten torjumisesta, tutkimisesta, selvittämisestä tai niistä syyttämisestä tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemisesta;
- c) jäsenvaltio, jolta tiedot on saatu, on antanut suostumuksensa siirtoon kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti; ja
- d) asianomainen kolmas valtio tai kansainvälinen elin varmistaa riittäväntasoisien suojan aiotussa tietojenkäsittelyssä.

Toimivaltaiset viranomaiset saavat edelleen käsitellä siirrettyjä henkilötietoja myös historiallisia taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot huolehtivat asianmukaisista suojaustoimista, kuten esimerkiksi tietojen anonymisoinnista.

12 artikla

Tietojen käsittelyä koskevien kansallisten rajoitusten noudattaminen

1. Jos tiedot siirtävän jäsenvaltion lainsäädännössä tietojen käsittelylle asetettuja erityisiä rajoituksia sovelletaan erityisissä olosuhteissa kyseisessä jäsenvaltiossa toimivaltaisten viranomaisten väliseen tietojenvaihtoon, tiedot siirtävän viranomaisen on ilmoitettava rajoituksista vastaanottajalle. Vastaanottajan on varmistettava, että kyseisiä käsittelyrajoituksia noudatetaan.

2. Soveltaessaan 1 kohtaa jäsenvaltiot eivät saa soveltaa tietojen siirtoa muille jäsenvaltioille tai Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla perustetuille virastoille tai elimille koskevia muita rajoituksia kuin vastaavanlaisiin kansallisiin tietojen siirtoihin sovellettavia.

13 artikla

Siirto kolmansien valtioiden toimivaltaisille viranomaisille tai kansainvälisille elimille

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten siirtämät tai saataville asettamat henkilötiedot saa siirtää kolmansille valtioille tai kansainvälisille elimille vain, jos

- a) se on tarpeen rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi;

2. Siirtäminen ilman 1 kohdan mukaista etukäteissuostumusta on sallittua vain, jos tietojen siirto on olennaisen tärkeää jäsenvaltion tai kolmannen valtion yleistä turvallisuutta tai jäsenvaltion olennaisia etuja koskevan välittömän ja vakavan uhkan estämiseksi eikä etukäteissuostumusta voida saada ajoissa. Suostumuksen antamisesta vastaavalle viranomaiselle on ilmoitettava viipymättä.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, henkilötietoja saa siirtää, jos

- a) se on tietoja siirtävän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista

i) rekisteröidyn oikeutettujen erityisten etujen vuoksi; tai

ii) oikeutettujen vallitsevien etujen, erityisesti tärkeiden yleisten etujen vuoksi; tai

- b) kolmas valtio tai vastaanottava kansainvälinen elin huolehtii suojaustoimista, jotka asianomainen jäsenvaltio katsoo lainsäädäntönsä mukaisesti riittäviksi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua suojan tason riittävyyttä on arvioitava kaikkien siirtoon tai siirtojen ryhmään liittyvien olosuhteiden osalta. Erityisesti on otettava huomioon tietojen luonne, suunnitellun käsittelyn tai suunniteltujen käsittelyjen tarkoitus ja kestoaika, alkuperävaltio ja tietojen lopullisena kohteena oleva valtio tai kansainvälinen elin, kyseisessä kolmannessa valtiossa tai kansainvälisessä elimessä voimassa olevat yleiset ja alakohtaiset oikeussäännöt sekä sovellettavat ammattisäännöt ja turvatoimet.

14 artikla

Siirto yksityisille tahoille jäsenvaltioissa

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saatuja tai sen saataville asettamia henkilötietoja saa siirtää yksityisille tahoille vain, jos

- a) sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jolta tiedot saatiin, on antanut siirtoon suostumuksen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti;
- b) mikään rekisteröidyn oikeutettu erityinen etu ei estä siirtoa; ja
- c) erityisissä tapauksissa siirto on tiedot yksityiselle taholle siirtävän toimivaltaisen viranomaisen kannalta olennaisen tärkeitä
- i) sille lainmukaisesti annetun tehtävän suorittamiseksi;
- ii) rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi;
- iii) yleistä turvallisuutta koskevan välittömän ja vakavan uhan estämiseksi; tai
- iv) yksilöiden oikeuksiin kohdistuvien vakavien vahinkojen ehkäisemiseksi.

2. Tiedot yksityiselle taholle siirtävän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tälle tarkoitukset, joihin tietoja saa yksinomaaisesti käyttää.

15 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä annettavat tiedot

Tietojen vastaanottajan on annettava sille toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on siirtänyt henkilötiedot tai asettanut ne saataville, pyynnöstä tietoja saatujen tietojen käsittelystä.

16 artikla

Rekisteröidylle ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat rekisteröidylle henkilötietojen keruusta tai käsittelystä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
2. Kun jäsenvaltioiden välillä on siirretty tai saatettu saataville henkilötietoja, kukin jäsenvaltio voi 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisen lainsäädäntönsä säännösten mukaisesti pyytää, että toinen jäsenvaltio ei ilmoita rekisteröidylle. Tällaisessa tapauksessa viimeksi mainittu jäsenvaltio ei saa ilmoittaa rekisteröidylle ilman toisen jäsenvaltion etukäteistä suostumusta.

17 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Jokaisella rekisteröidyllä on oltava oikeus kohtuullisin väliajoin esitetystä pyynnöstä saada vapaasti ja ilman aiheutonta viivytystä tai aiheuttomia kustannuksia
- a) ainakin vahvistus rekisterinpitäjältä tai kansalliselta valvontaviranomaiselta siitä, onko häntä koskevia tietoja siirretty tai

asetettu saataville vai ei, sekä tiedot tietojen vastaanottajista tai vastaanottajaryhmistä, joille tiedot on luovutettu, sekä ilmoitus käsiteltävistä tiedoista; tai

- b) ainakin vahvistus kansalliselta valvontaviranomaiselta siitä, että kaikki tarvittavat varmennukset on tehty.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädäntötoimia, joilla rajoitetaan 1 kohdan a alakohdan mukaista tiedonsaantioikeutta, jos tällainen rajoitus on asianomaisen henkilön oikeutetut edut asianmukaisesti huomioon ottaen välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide:

- a) virallisten tai laillisten tiedustelujen, tutkintojen tai menettelyjen estämisen välttämiseksi;
- b) jotta vältetään tuottamasta haittaa rikosten torjumiselle, selvittämiseksi, tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi, tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanolle;
- c) yleisen turvallisuuden suojelemiseksi;
- d) kansallisen turvallisuuden suojelemiseksi;
- e) rekisteröidyn suojelemiseksi tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojelemiseksi.

3. Jos tietojen antamisesta kieltäydytään tai tietojen antamista rajoitetaan, asiasta on ilmoitettava kirjallisesti rekisteröidylle. Samassa yhteydessä hänelle on annettava tiedoksi myös ne seikat tai oikeudelliset syyt, joihin tällainen päätös perustuu. Tästä tiedoksi antamisesta voidaan luopua, jos 2 kohdan a–e alakohdan mukainen syy on olemassa. Kaikissa näissä tapauksissa rekisteröidylle on ilmoitettava, että hän voi valittaa toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle, oikeusviranomaiselle tai tuomioistuimelle.

18 artikla

Oikeus tietojen oikaisemiseen, poistamiseen tai suojaamiseen

1. Rekisteröidyllä on oikeus edellyttää, että rekisterinpitäjä noudattaa tämän puitepäätöksen 4, 8 ja 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan oikaista, poistaa tai suojata henkilötiedot. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, voiko rekisteröity vaatia tätä oikeutta suoraan rekisterinpitäjältä vai toimivaltaisen kansallisen valvontaviranomaisen välityksellä. Jos rekisterinpitäjä kieltäytyy oikaisemisesta, poistamisesta tai suojaamisesta, kieltäytymisestä on ilmoitettava kirjallisesti rekisteröidylle ja hänelle on ilmoitettava kansallisessa lainsäädännössä säädetyistä valitusmahdollisuuksista tai oikeussuojakeinoista. Kun valitus tai muutoksenhaku on käsitelty, rekisteröidylle on ilmoitettava, toimiko rekisterinpitäjä asianmukaisesti vai ei. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että toimivaltainen kansallinen valvontaviranomainen ilmoittaa rekisteröidylle, että tarkistus on tehty.

2. Jos rekisteröity kiistää henkilötietojen oikeellisuuden eikä tietojen oikeellisuutta tai virheellisyyttä voida todentaa, kyseiset tiedot voidaan varustaa tunnuksella.

19 artikla

Oikeus korvaukseen

1. Jos henkilölle aiheutuu vahinkoa lainvastaisesta käsittelystä tai muusta tämän puitepäätöksen nojalla annettujen kansallisten säännösten vastaisesta menettelystä, hänellä on oikeus saada korvaus aiheutuneesta vahingosta rekisterinpitäjältä tai muulta kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaiselta viranomaiselta.

2. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on siirtänyt henkilötietoja, tietojen vastaanottaja ei voi käyttää siirrettyjen tietojen virheellisyyttä perusteena välttää kansallisen lainsäädännön mukainen vastuunsa vahingon kärsineeseen nähden. Jos tietojen vastaanottaja suorittaa vahingonkorvausta vahingosta, joka on aiheutunut virheellisesti siirrettyjen tietojen käyttämisestä, tiedot siirtäneen toimivaltaisen viranomaisen on korvattava tietojen vastaanottajan suorittama vahingonkorvaus ottaen huomioon mahdolliset vastaanottajan virheet.

20 artikla

Oikeussuojakeinot

Rekisteröidyllä on oltava oikeus käyttää oikeussuojakeinoja, jos sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä hänelle taattuja oikeuksia loukataan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten hallinnollisten suojakeinojen soveltamista, joihin voidaan turvautua ennen asian vireillepanoa oikeudessa.

21 artikla

Käsittelyn luottamuksellisuus

1. Henkilö, jolla on pääsy tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluviin henkilötietoihin, saa käsitellä niitä vain, jos hän on toimivaltaiseen viranomaiseen kuuluva tai toimii sen ohjauksessa, paitsi jos laki siihen velvoittaa.

2. Henkilöitä, jotka toimivat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa, sitovat kaikki samat tietosuojasäännökset kuin kulloinkin kyseessä olevia toimivaltaisia viranomaisia.

22 artikla

Käsittelyn turvallisuus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisa-

toriset toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai lainvastaiselta tuhoamiselta tai vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta, luvattomalta luovuttamiselta taikka saannilta, erityisesti jos käsittely edellyttää tietojen siirtämistä verkossa tai niiden asettamisesta saataville niin, että niihin on suora pääsy, sekä kaikelta muulta lainvastaiselta käsittelyltä ottaen huomioon erityisesti käsittelyn riskit ja suojattavien tietojen luonne. Näillä toimenpiteillä on varmistettava – tekniset toteutusmahdollisuudet ja toimenpiteiden kustannukset huomioiden – asianmukainen turvallisuuden taso suhteessa käsittelyn riskeihin ja suojattavien tietojen luonteeseen.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava automaattisen tietojenkäsittelyn osalta toimenpiteet, joiden tarkoituksena on

- a) evätä asiattomilta pääsy henkilötietojen käsittelyyn käytettäviin laitteisiin (laitteillepääsyn valvonta);
- b) estää asiattomia lukemasta, jäljentämästä, muuttamasta ja poistamasta tietovälineitä (tietovälineiden valvonta);
- c) estää tietojen luvaton tallentaminen järjestelmään sekä järjestelmään tallennettujen henkilötietojen luvaton tarkastelu, muuttaminen ja poistaminen (tallentamisen valvonta);
- d) estää asiattomia käyttämästä automaattisia tietojenkäsittelyjärjestelmiä tietojen välittämislaitteiden avulla (käytön valvonta);
- e) varmistaa, että automaattisen tietojenkäsittelyjärjestelmän käyttöön oikeutetut henkilöt pääsevät ainoastaan niiden toimivaltaan kuuluviin tietoihin (pääsyn valvonta);
- f) varmistaa, että on mahdollista tarkistaa ja todeta, mille elimille henkilötietoja on siirretty tai asetettu saataville tai voidaan siirtää tai asettaa saataville tietojen välittämislaitteiden avulla (tiedonvälityksen valvonta);
- g) varmistaa, että on mahdollista tarkistaa ja todeta jälkikäteen, mitä henkilötietoja on lisätty automaattisiin tietojenkäsittelyjärjestelmiin ja millä hetkellä ja kenen toimesta niitä on lisätty (lisäämisen valvonta);
- h) estää henkilötietojen asiaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen ja poistaminen niitä siirrettäessä tai tietovälineitä kuljetettaessa (kuljetuksen valvonta);
- i) varmistaa, että häiriön tapahtuessa käytetyt järjestelmät voidaan palauttaa entiselleen (toimintakunnon palauttaminen);
- j) varmistaa, että järjestelmä toimii, että toimintavirheistä ilmoitetaan (luotettavuus) ja että virhe toimintajärjestelmässä ei voi vahingoittaa tallennettuja tietoja (eheys).

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että henkilötietojen käsittelijäksi saadaan nimetä vain sellainen, joka antaa takeet 1 kohdassa edellytettyjen teknisten ja organisatoristen toimenpiteiden toteuttamisesta ja 21 artiklan mukaisten ohjeiden noudattamisesta. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava henkilötietojen käsittelijää näiltä osin.

4. Henkilötietojen käsittelijä saa käsitellä henkilötietoja vain säädöksen tai kirjallisen sopimuksen perusteella.

23 artikla

Ennakkokuuleminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia kuullaan ennen kuin käsitellään henkilötietoja, jotka muodostavat osan uutta muodostettavaa rekisteriä, jossa

- a) käsitellään 6 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoluokkia; tai
- b) tietojen käsittely on sen luonteista, että siihen sisältyy muutoin, erityisesti uusien tekniikoiden, mekanismin tai menettelyjen käytön johdosta, erityisiä riskejä rekisteröidyn perusoikeuksien ja -vapauksien ja erityisesti yksityisyyden kannalta.

24 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän puitepäättöksen säännösten täysimääräisen soveltamisen varmistamiseksi ja säädettävä erityisesti tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset määrättäväksi tämän puitepäättöksen nojalla annettujen säännösten rikkomistapauksissa.

25 artikla

Kansalliset valvontaviranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä siitä, että yhden tai useamman viranomaisen tehtävänä on toimia neuvojana ja valvojana jäsenvaltioiden tämän puitepäättöksen nojalla antamien säännösten soveltamisessa sen alueella. Näiden viranomaisten on suoritettava niille annetut tehtävät täysin itsenäisesti.
2. Kullakin viranomaisella on erityisesti oltava
 - a) tutkintavaltuudet, kuten valtuudet saada käsiteltäviä tietoja ja valtuudet kerätä kaikki valvontatehtäviensä suorittamiseksi tarvittavat tiedot;
 - b) tehokkaat toimintavaltuudet, kuten esimerkiksi valtuudet antaa lausuntoja ennen käsittelyn toteuttamista ja varmistaa tällaisten lausuntojen asianmukainen julkistaminen, valtuudet määrätä tietojen suojaamisesta, poistamisesta tai tuhoami-

sesta, kieltää käsittely väliaikaisesti tai lopullisesti, antaa rekisterinpitäjälle varoitus tai huomautus taikka valtuudet saattaa asia kansallisen parlamentin tai muun poliittisen elimen käsiteltäväksi;

- c) asianosaisvaltuus, jos tämän puitepäättöksen nojalla annettuja kansallisia säännöksiä on rikottu, tai valtuudet saattaa tämä rikkominen oikeusviranomaisten tietoon. Valvontaviranomaisen päätöksiin, jotka antavat aihetta valituksiin, voi hakea muutosta tuomioistuimilta.

3. Kuka tahansa henkilö voi esittää valvontaviranomaiselle oikeuksiensa ja vapauksiensa suojelua henkilötietojen käsittelyn osalta koskevan vaateen. Asianomaiselle henkilölle on ilmoitettava vaateen seurauksista.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että valvontaviranomaisen jäseniä ja sen henkilöstöä sitovat kulloiseenkin toimivaltaiseen viranomaiseen sovellettavat tietosuojasäännökset ja että valvontaviranomaisten virkamiehillä ja henkilöstöllä on velvollisuus myös työskentelynsä päättymisen jälkeen pitää salassa luottamukselliset tiedot, joihin heillä on pääsy.

26 artikla

Suhde kolmansien valtioiden kanssa tehtyihin sopimuksiin

Tämä puitepäättös ei vaikuta kolmansien valtioiden kanssa tehtyjen, tätä puitepäättöstä tehtäessä voimassa olevien kahden- ja/tai monenvälisten sopimusten mukaisiin jäsenvaltioiden tai unionin velvoitteisiin ja sitoumuksiin.

Näitä sopimuksia sovellettaessa on toisesta jäsenvaltiosta saatujen henkilötietojen siirtäminen kolmannelle valtiolle suoritettava noudattaen tapauksesta riippuen 13 artiklan 1 kohdan c alakohdasta tai 2 kohtaa.

27 artikla

Arviointi

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 27 päivään marraskuuta 2013 mennessä kansallisista toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet varmistaakseen, että tätä puitepäättöstä noudatetaan täysimääräisesti, ja erityisesti niiden säännösten osalta, joita on jo noudatettava siinä vaiheessa, kun tietoja kerätään. Komissio tarkastelee erityisesti näiden säännösten vaikutuksia 1 artiklan 2 kohdassa säädetyin tämän puitepäättöksen soveltamisalan kannalta.

2. Komissio laatii yhden vuoden kuluessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksista ja liittää tarvittaessa kertomukseen asianmukaisia ehdotuksia tämän puitepäättöksen muuttamiseksi.

28 artikla

Suhde aiemmin annettuihin unionin säädöksiin

Jos säädöksissä, jotka on annettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla ennen tämän puitepäättöksen voimaantulopäivää ja joissa säännellään henkilötietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisien pääsyä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen nojalla perustettuihin tietojärjestelmiin, on otettu käyttöön erityisehtoja, jotka koskevat tällaisten tietojen käyttöä vastaanottavan jäsenvaltion toimesta, nämä ehdot ovat ensisijaisia tämän puitepäättöksen toiselta jäsenvaltiolta saatujen tai toisen jäsenvaltion saataville asettamien tietojen käyttöä koskeviin säännöksiin nähden.

29 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäättöksen säännösten noudattamiseksi ennen 27 päivää marraskuuta 2010.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle edellä mainittuun ajankohtaan mennessä kirjalli-

sina ne säännökset, joilla jäsenvaltioiden tästä puitepäättöksestä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä ilmoitus 25 artiklassa tarkoitetuista valvontaviranomaisista. Neuvosto arvioi komission näitä tietoja käyttäen laatiman kirjallisen kertomuksen perusteella 27 päivään marraskuuta 2011 mennessä, missä määrin jäsenvaltiot ovat noudattaneet tämän puitepäättöksen säännöksiä.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäättös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ALLIOT-MARIE

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2008/978/YOS,

tehty 18 päivänä joulukuuta 2008,

eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosasian käsittelyä varten

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on asettanut itselleen tavoitteeksi vapautteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen ylläpitämisen ja kehittämisen. Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien, ja erityisesti niiden 33 kohdan mukaan, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen pitäisi olla unionin oikeudellisen yhteistyön peruskivi sekä siviilietä rikosoikeudellisissa asioissa.
- (2) Neuvosto hyväksyi 29 päivänä marraskuuta 2000 Tampereen päätelmien mukaisesti toimenpideohjelman rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi ⁽²⁾. Tämä puitepäättös on tarpeen, jotta täydennettäisiin toimenpideohjelman toimenpiteitä 5 ja 6, jotka koskevat todisteiden hankintaan liittyvien päätösten vastavuoroista tunnustamista.
- (3) Marraskuun 4 ja 5 päivänä 2004 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiin sisältyvän Haagin ohjelman ⁽³⁾ 3.3.1 kohdassa korostetaan, että on tärkeää saatua päätökseen kokonaisvaltainen toimenpideohjelma rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöön panemiseksi ja että eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen käyttöönotto on ensisijaisen tärkeää.
- (4) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehty neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS ⁽⁴⁾ oli ensimmäinen konkreettinen toimenpide vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanosta rikosoikeuden alalla.

- (5) Omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyssä neuvoston puitepäättöksessä 2003/577/YOS ⁽⁵⁾ käsitellään päätösten vastavuoroisen tunnustamisen välittömän täytäntöönpanon tarpeellisuutta todistusaineiston tuhoamisen, muuntamisen, liikuttamisen, siirtämisen tai luovuttamisen estämiseksi. Tämä on kuitenkin vain osa rikosasioissa tehtävästä todistusaineistoon liittyvästä oikeudellisesta yhteistyöstä, ja varsinainen todisteiden siirto tapahtuu keskinäisen oikeusavun puitteissa.

- (6) Tämän vuoksi on tarpeen parantaa oikeudellista yhteistyötä soveltamalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta oikeuden päätökseen ja käyttää eurooppalaista luovuttamismääräystä esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosasian käsittelyä varten.

- (7) Eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä voidaan käyttää kaikkien sellaisten esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosasian käsittelyä varten, joista se voidaan antaa. Tämä voi esimerkiksi tarkoittaa kolmansilta osapuolilta saatavia esineitä, asiakirjoja ja tietoja, tilojen etsinnässä saatuja todisteita, mukaan lukien epäillyn yksityistilojen etsinnässä saadut todisteet, tietoja kaikkien mahdollisten palvelujen käytöstä, mukaan lukien rahoitustoimet, olemassa olevia tietoja kuulusteluista, todistajanlausunnoista ja muista lausunnoista, ja muita tietoja sekä erityisten tutkintatekniikoiden tuloksia.

- (8) Vastavuoroisen tunnustamisen periaate perustuu jäsenvaltioiden väliseen vankkaan luottamukseen. Luottamuksen vahvistamiseksi tässä puitepäättöksessä olisi oltava menettelylliset vähimmäistakeet perusoikeuksien suojaamiseksi. Sen vuoksi vain tuomareiden, tuomioistuinten, tutkintatuomareiden, syyttäjien ja jäsenvaltioiden tämän puitepäättöksen mukaisesti määrittelemien tiettyjen muiden oikeusviranomaisten olisi annettava eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys.

- (9) Tämä puitepäättös perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artiklaan, ja se koskee näin ollen kyseisessä määräyksessä tarkoitettua oikeudellista yhteistyötä, jolla pyritään avustamaan todisteiden keräämistä 5 artiklassa määriteltäviä menettelyjä varten. Vaikka muilla viranomaisilla kuin tuomareilla, tuomioistuimilla, tutkintatuomareilla ja syyttäjillä voi olla tällaisten todisteiden keräämisessä jokin tehtävä 2 artiklan c alakohdan ii luetelmakohdan mukaisesti, tämän säädöksen soveltamisala ei kata poliisi-, tulli-, raja- tai hallintoviranomaisten välistä yhteistyötä, jota sääntelevät perussopimusten muut määräykset.

⁽¹⁾ EUVL C 103 E, 29.4.2004, s. 452.⁽²⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 10.⁽³⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45.

- (10) Termin ”etsintä tai takavarikko” määritelmä on tarkoitettu ainoastaan tämän puitepäätöksen soveltamista varten, eikä siihen saisi vedota sovellettaessa muita jäsenvaltioiden kesken sovellettavia säädöksiä ja sopimuksia, erityisesti 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehtyä keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevaa eurooppalaista yleissopimusta ja sitä täydentäviä asiakirjoja.
- (11) Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys olisi annettava vain, jos etsittyjen esineiden, asiakirjojen tai tietojen hankkiminen on tarpeen ja oikeassa suhteessa rikos- tai muun asian käsittelyn tarkoitukseen nähden. Lisäksi eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys olisi annettava vain, jos kyseiset esineet, asiakirjat tai tiedot voitaisiin vastaavassa tapauksessa hankkia määräyksen antaneen valtion kansallisen lainsäädännön nojalla. Vastuun näiden edellytysten noudattamisesta olisi oltava määräyksen antaneella viranomaisella. Tunnustamatta tai täytäntöön panematta jättämisen perusteiden ei näin ollen pitäisi koskea näitä seikkoja.
- (12) Täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen olisi käytettävä etsittyjen esineiden, asiakirjojen tai tietojen hankkimiseksi mahdollisimman lieviä keinoja.
- (13) Täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen olisi pantava eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys täytäntöön ainoastaan lainsäädäntönsä sallimissa rajoissa sellaisten sähköisten tietojen osalta, jotka eivät sijaitse täytäntöönpanovaltiossa.
- (14) Jos määräyksen antaneen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan on 12 artiklan täytäntöönpanon osalta mahdollista, olisi määräyksen antaneen viranomaisen voitava pyytää täytäntöönpanosta vastaavaa viranomaista noudattamaan tiettyjä erikseen määriteltyjä muodollisuuksia ja menettelyjä sellaisten oikeudellisten tai hallinnollisten menettelyjen yhteydessä, joilla voidaan helpottaa pyydettyjen todisteiden hyväksymistä määräyksen antaneessa valtiossa. Näitä voisivat olla esimerkiksi asiakirjan virallinen leimaaminen, määräyksen antaneen valtion edustajan läsnäolo tai kellonaikojen ja päivämäärien tallentaminen todisteluketjun luomiseksi. Tällaiset muodollisuudet ja menettelyt eivät kuitenkaan saisi merkitä pakotoimien käyttämistä.
- (15) Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpano olisi suoritettava mahdollisimman suuressa määrin määräyksen antaneen valtion erikseen osoittamia muodollisuuksia ja menettelyjä noudattaen ja rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisia perustavia menettelytajeita.
- (16) Rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön tehokkuuden varmistamiseksi olisi rajoitettava mahdollisuutta kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä sekä lykkäämästä sen täytäntöönpanoa. Tietynlaisten rikosten osalta eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanosta ei pitäisi voida kieltäytyä sillä perusteella, että teko, jonka perusteella se on annettu, ei ole rikos täytäntöönpanovaltion lainsäädännön nojalla (kaksoisrangaistavuuden vaatimus).
- (17) Eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä pitäisi voida kieltäytyä, jos sen tunnustaminen tai täytäntöönpano täytäntöönpanovaltiossa merkitsisi erioikeuksien tai koskemattomuuden loukkaamista kyseisessä valtiossa. Erioikeuksien tai koskemattomuuden käsitteestä ei ole Euroopan unionissa yhteistä määritelmää, joten näiden käsitteiden täsmällinen sisältö määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaan. Näihin käsitteisiin voi sisältyä suojatoimia, joita sovelletaan terveydenhuolto- ja oikeusalan ammatteihin, mutta käsitteitä ei pitäisi tulkita tavalla, joka on ristiriidassa tiettyjen kieltäytymisperusteiden kumoamista koskevan veloitteen kanssa, josta määrätään keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehtyyn yleissopimukseen liitettävästä, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti laadittavasta pöytäkirjasta 16 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston säädöksen ⁽¹⁾ 7 artiklassa.
- (18) Määräyksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta pitäisi voida kieltäytyä, jos täytäntöönpano vahingoittaisi keskeisiä kansallisia turvallisuusetuja, vaarantaisi tietolähteen tai edellyttäisi erityisiin tiedustelutoimiin liittyvien turvalluskiteitujen tietojen käyttöä. On kuitenkin hyväksyttävää, että mainitunlaista perustetta määräyksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymiselle sovelletaan ainoastaan silloin kun ja siltä osin kuin esineitä, asiakirjoja tai tietoja ei käytettäisi mainituista syistä todisteina vastaavanlaisessa asiassa pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa.
- (19) 13 artiklan 3 kohdassa olevat 13 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohtaa koskevat erityissäännökset eivät vaikuta siihen, miten ja missä määrin 13 artiklan 1 kohdan mukaisia muita kieltäytymisperusteita sovelletaan.
- (20) Määräajat ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että yhteistyö esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosasian käsittelyä varten koko Euroopan unionin alueelta tapahtuu nopeasti, tehokkaasti ja johdonmukaisesti.
- (21) Kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä on oikeussuojakeinoja todisteiden hankkimiseksi tehtyjen päätösten aineellisia perusteita vastaan, mukaan lukien kysymys siitä, onko päätös tarpeen ja oikeasuhteinen, vaikka nämä oikeussuojakeinot voivatkin vaihdella jäsenvaltiokohtaisesti ja niitä voidaan soveltaa asian käsittelyn eri vaiheissa.
- (22) On tarpeen perustaa menettely tämän puitepäätöksen tehokkuuden arvioimiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 326, 21.11.2001, s. 1.

- (23) Tämän puitepäättöksen tavoitetta eli rikosasioissa annettavaan keskinäiseen oikeusapuun perustuvan, jäsenvaltioiden väliseen esineiden, asiakirjojen tai tietojen toimittamiseen tähtäävän järjestelmän korvaamista ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden yksipuolisin toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten neuvosto voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Viimeksi mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä puitepäättöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (24) Tämän puitepäättöksen täytäntöönpanon yhteydessä käsiteltäviä henkilötietoja suojellaan asiaa koskevien säädösten ja sopimusten mukaisesti, mukaan lukien yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä 28 päivänä tammikuuta 1981 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen periaatteet, sekä sen täydentävän suojelun mukaisesti, jota tämä puitepäättös tarjoaa keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ 23 artiklan mukaisesti.
- (25) Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen olisi toimittava nykyisten keskinäisten oikeusapumenettelyjen kanssa rinnakkain, mutta vain väliaikaisesti, kunnes Haagin ohjelman mukaisesti myös tämän puitesopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin todisteiden hankintatapoihin sovelletaan vastavuoroista tunnustamista koskevaa säädöstä tai sopimusta, jonka hyväksymisen jälkeen käytössä olisi täydellinen vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmä, jolla korvataan keskinäistä oikeusapua koskevat menettelyt.
- (26) Jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi taulukoita, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän puitepäättöksen ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja toimittamaan komissiolle nämä taulukot sekä sen kansallisen lain teksti, jolla tämä puitepäättös saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (27) Tässä puitepäättöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, erityisesti sen VI luvussa, huomioon otettuja periaatteita. Tässä puitepäättöksessä ei ole mitään sellaista, joka estäisi kieltäytymästä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanosta, jos on syytä uskoa objektiivisten seikkojen perusteella, että luovuttamismääräys on tehty jonkun henkilön asettamiseksi syytteeseen tai rankaisemiseksi hänen sukupuolensa, rotunsa tai etnisen alkuperänsä, uskontonsa, sukupuolisen suuntau-

tumisensa, kansallisuutensa, kielensä tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi tai että jokin kyseisistä syistä voi vahingoittaa hänen asemaansa.

- (28) Tämä puitepäättös ei estä jäsenvaltioita soveltamasta valtiosääntöön sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, yhdistymisvapautta, lehdistönvapautta ja ilmaisunvapautta muissa tiedotusvälineissä.
- (29) Tällä puitepäättöksellä ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi perustamissopimuksen 33 artiklan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

I OSASTO

EUROOPPALAINEN TODISTEIDEN LUOVUTTAMISMÄÄRÄYS

1 artikla

Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen määritelmä ja velvollisuus panna luovuttamismääräys täytäntöön

1. Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama oikeudellinen päätös, jonka tarkoituksena on esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkiminen toisesta jäsenvaltiosta 5 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä varten.
2. Jäsenvaltiot panevat eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän puitepäättöksen säännösten mukaisesti.
3. Tämä puitepäättös ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa perustamissopimuksen 6 artiklaan sisältyviä perusoikeuksia ja keskeisiä oikeusperiaatteita, eikä niitä koskeviin oikeusviranomaisen velvoitteisiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäättöksessä:

- a) 'määräyksen antaneella valtiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys on annettu;
- b) 'täytäntöönpanovaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueella esineet, asiakirjat tai tiedot sijaitsevat, tai sähköisten tietojen osalta jäsenvaltiota, jossa niihin on suoraan pääsy täytäntöönpanovaltion lainsäädännön nojalla;
- c) 'määräyksen antaneella viranomaisella' tarkoitetaan:

- i) tuomaria, tuomioistuinta, tutkintatuomaria, syyttäjää; tai

⁽¹⁾ EYVL C 197, 12.7.2000, s. 1.

- ii) jotakin muuta määräyksen antaneen valtion määrittelemää oikeusviranomaista, joka erityistapauksessa toimii tutkintaviranomaisena rikosasian käsittelyssä ja jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivalta antaa rajat ylittävissä tapauksissa todisteiden hankkimista koskeva määräys;
- d) 'täytäntöönpanosta vastaavalla viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista, joka panee tämän puitepäätöksen täytäntöön ja jolla kansallisen lainsäädännön mukaan on toimivalta tunnustaa tai panna täytäntöön eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys tämän puitepäätöksen mukaisesti;
- e) 'etsinnän tai takavarikon' katsotaan sisältävän mitkä tahansa rikosasian käsittelyyn liittyvät toimenpiteet, joiden johdosta oikeushenkilöllä tai luonnollisella henkilöllä on oikeudellisen pakon uhalla velvollisuus toimittaa esineitä, asiakirjoja tai tietoja tai osallistua niiden toimittamiseen ja jotka voidaan panna täytäntöön ilman kyseisen henkilön suostumusta ja jotka saattavat johtaa seuraamuksiin, jollei niitä noudateta.
- b) tekemään henkilöntarkastuksia tai ottamaan näytteitä tai biometrisiä tietoja suoraan henkilön kehosta, DNA-näytteet ja sormenjäljet mukaan luettuina;
- c) hankkimaan reaaliaikaisia tietoja esimerkiksi telekuuntelun tai -valvonnan, peitetoimina suoritettavan tarkkailun tai pankkitilien valvonnan avulla;
- d) tekemään olemassa olevia esineitä, asiakirjoja tai tietoja koskevia analyyskejä; ja
- e) hankkimaan yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai julkisen viestintäverkon tarjoajien säilyttämiä viestintätietoja.

3. Rikostuomioita koskevia rikosrekisteritietoja vaihdettaessa noudatetaan rikosrekisteritietojen vaihtamisesta 21 päivänä marraskuuta 2005 annettua neuvoston päätöstä 2005/876/YOS (¹) ja muita asiaan liittyviä säädöksiä ja sopimuksia.

3 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle yksi tai useampi viranomainen, joka on jäsenvaltion lainsäädännön nojalla toimivaltainen 2 artiklan c ja d alakohdan mukaisesti, kun kyseinen jäsenvaltio on määräyksen antanut valtio tai täytäntöönpanovaltio.
2. Jäsenvaltion, joka haluaa käyttää mahdollisuutta nimetä yksi tai useampi keskusviranomainen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on toimitettava nimettyjä viranomaisia koskevat tiedot neuvoston pääsihteeristöön. Nämä tiedot sitovat määräyksen antaneen jäsenvaltion viranomaisia.
3. Neuvoston pääsihteeristö toimittaa saamansa tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja komission saataville.

4 artikla

Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen soveltamisala

1. Jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu, eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys voidaan antaa 7 artiklassa tarkoitettuun edellytykseen esineiden, asiakirjojen tai tietojen hankkimiseksi täytäntöönpanovaltiosta määräyksen antaneeseen valtion 5 artiklassa tarkoitettua menettelyä varten. Eurooppalaiseen todisteiden luovuttamismääräykseen kuuluvat ne esineet, asiakirjat ja tiedot, jotka siinä mainitaan.
2. Eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä ei saa antaa siihen tarkoitukseen, että täytäntöönpanosta vastaava viranomaista pyydetäisiin
- a) kuulustelemaan epäiltyä, kuulemaan todistajia tai asiantuntijoita tai muita osapuolia taikka aloittamaan näiden muuntaminen kuuleminen;

4. Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys voidaan antaa sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen esineiden, asiakirjojen tai tietojen hankkimiseksi, jotka ovat täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen hallussa jo ennen määräyksen antamista.

5. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, ja jos määräyksen antanut viranomainen niin ilmoittaa, eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys koskee myös mitä tahansa muuta esinettä, asiakirjaa tai tietoa, jonka täytäntöönpanosta vastaava viranomainen saa selville luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon aikana ja joilla se katsoo ilman jatkoselvityksiä olevan merkitystä sen menettelyn kannalta, jota varten todisteiden luovuttamismääräys annettiin.

6. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, ja jos määräyksen antanut viranomainen sitä pyytää, eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys voi koskea myös todistajanlausuntojen vastaanottamista henkilöiltä, jotka ovat läsnä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanossa ja joilla on suora yhteys eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen kohteeseen. Kansallisissa tapauksissa sovellettavia täytäntöönpanovaltion asiaan liittyviä sääntöjä sovelletaan myös tällaisten todistajanlausuntojen vastaanottamiseen.

5 artikla

Menettelyt, joita varten eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys voidaan antaa

Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys voidaan antaa:

- a) sellaista rikosasian käsittelyä varten, jonka oikeusviranomainen on pannut tai aikoo panna vireille määräyksen antaneen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisen rikoksen johdosta;

(¹) EUVL L 322, 9.12.2005, s. 33.

- b) sellaisessa menettelyssä, jonka hallintoviranomainen on pannut vireille määräyksen antaneen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavan lainvastaisen teon johdosta, ja jonka osalta asiassa annettava päätös voidaan saattaa erityisesti rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tutkittavaksi; ja
- c) sellaisessa menettelyssä, jonka oikeusviranomainen on pannut vireille määräyksen antaneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavan lainvastaisen teon johdosta, ja jonka osalta asiassa annettava päätös voidaan saattaa erityisesti rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tutkittavaksi; ja
- d) a, b ja c alakohdassa tarkoitetuissa, sellaisia rikoksia tai rikkomuksia koskevilla menettelyillä, joista oikeushenkilö voidaan asettaa vastuuseen tai sille voidaan määrätä rangaistus määräyksen antaneessa valtiossa.

6 artikla

Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen sisältö ja muoto

1. Määräyksen antaneen viranomaisen on täytettävä ja allekirjoitettava liitteessä olevaan lomakkeeseen sisältyvä eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys ja varmennettava sen tiedot oikeiksi.
2. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen antaneen valtion on laadittava se täytäntöönpanovaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä tai käännettävä se tällaisille kielille.

Jäsenvaltio voi tätä puitepääöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa neuvoston pääsihteeristön talletettavassa ilmoituksessa, että se hyväksyy luovuttamismääräyksen tai sen käännöksen yhdellä tai useammalla muulla unionin toimielinten virallisella kielellä.

II OSASTO

MÄÄRÄYKSEN ANTANUTTA VALTIOTA KOSKEVAT MENETTELYT JA TAKEET

7 artikla

Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen antamisedellytykset

Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys annetaan vain kun määräyksen antanut viranomainen on varma siitä, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) Etsittyjen esineiden, asiakirjojen tai tietojen hankkiminen on tarpeen ja oikeassa suhteessa 5 artiklassa tarkoitettun menettelyn tavoitteisiin nähden.
- b) Esineet, asiakirjat tai tiedot olisi vastaavassa tilanteessa mahdollista hankkia määräyksen antaneen valtion lainsäädännön

mukaan, jos ne olisivat saatavilla tämän valtion alueella, vaikka tällöin käytettäisiinkin erilaisia menettelyä koskevia toimenpiteitä.

Näitä edellytyksiä arvioidaan kussakin tapauksessa ainoastaan määräyksen antaneessa valtiossa.

8 artikla

Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen toimittaminen

1. Eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys voidaan toimittaa sellaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa määräyksen antaneen valtion toimivaltainen viranomainen voi kohtuudella uskoa asianomaisten esineiden, asiakirjojen tai tietojen sijaitsevan tai jossa niihin on sähköisten tietojen osalta suoraan pääsy täytäntöönpanovaltion lainsäädännön nojalla. Se toimitetaan määräyksen antaneelta viranomaiselta viipymättä täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle sellaisella tavalla, joka mahdollistaa kirjallisen todisteen esittämisen ja josta täytäntöönpanovaltio voi todeta määräyksen aitouden. Kaiken virallisen yhteydenpidon on jatkossa tapahduttava suoraan määräyksen antaneen viranomaisen ja täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen välillä.

2. Kukin jäsenvaltio voi nimetä keskusviranomaisen tai, jos sen oikeusjärjestelmä sitä edellyttää, useamman kuin yhden keskusviranomaisen avustamaan toimivaltaisia viranomaisia. Jäsenvaltio voi antaa keskusviranomaisensa tai keskusviranomaistensa hallinnolliseksi tehtäväksi eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen sekä kaiken muun siihen liittyvän virallisen kirjeenvaihdon lähettämisen ja vastaanottamisen, jos tämä on jäsenvaltion oikeusjärjestelmän rakenteesta johtuen tarpeen.

3. Määräyksen antanut viranomainen voi halutessaan toimittaa määräyksen Euroopan oikeudellisen verkoston suojatun televiestintäjärjestelmän välityksellä.

4. Jos täytäntöönpanosta vastaava viranomainen ei ole tiedossa, määräyksen antanut viranomainen tekee tarvittavat tiedustelut, muun muassa Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden avulla, hankkiakseen täytäntöönpanovaltiosta tarvittavat tiedot.

5. Jos sillä täytäntöönpanovaltion viranomaisella, joka vastaanottaa eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen, ei ole toimivaltaa tunnustaa määräystä ja toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä sen täytäntöönpanemiseksi, se toimittaa viran puolesta eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle ja ilmoittaa tästä määräyksen antaneelle viranomaiselle.

6. Kaikki eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon edellyttämien asiakirjojen toimittamiseen tai aitouteen liittyvät ongelmat ratkaistaan määräyksen antaneiden ja sen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välisillä suorilla yhteydenotoilla tai tarvittaessa jäsenvaltioiden keskusviranomaisten avustuksella.

9 artikla

Aiemmin annettuun todisteiden luovuttamismääräykseen tai jäädyttämispäätökseen liittyvä eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys

1. Kun määräyksen antanut viranomainen antaa eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen, joka täydentää aiemmin annettua eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä tai joka on jatkoa puitepäätöksen 2003/577/YOS nojalla toimitetulle jäädyttämispäätökselle, tämä seikka on ilmoitettava eurooppalaisessa todisteiden luovuttamismääräyksessä liitteessä olevan lomakkeen mukaisesti.

2. Kun määräyksen antanut viranomainen osallistuu voimassa olevien säännösten mukaisesti määräyksen täytäntöönpanoon täytäntöönpanovaltiossa, se voi esittää aiemmin annettua luovuttamismääräystä täydentävän eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen suoraan täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisessä valtiossa oleskellessaan, sanotun vaikuttamatta 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettuihin ilmoituksiin.

10 artikla

Henkilötietojen käyttöä koskevat ehdot

1. Tämän puitepäätöksen nojalla hankittuja henkilötietoja voidaan käyttää määräyksen antaneessa valtiossa:

- a) niissä menettelyissä, joihin eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä sovelletaan;
- b) muissa oikeudellisissa ja hallinnollisissa menettelyissä, jotka liittyvät suoraan a alakohdassa tarkoitettuihin menettelyihin;
- c) yleistä turvallisuutta koskevan välittömän ja vakavan uhkan estämiseksi.

Tämän puitepäätöksen nojalla hankittuja henkilötietoja voidaan käyttää muihin kuin a, b ja c alakohdassa mainittuihin tarkoituksiin vain täytäntöönpanovaltion etukäteen antamalla luvalla, paitsi jos määräyksen antaneella valtiolla on asianomaisen henkilön lupa.

2. Täytäntöönpanovaltio voi yksittäistapauksessa vaatia sitä jäsenvaltiota, jolle henkilötiedot on toimitettu, antamaan tietoja niiden käyttötarkoituksesta.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta henkilötietoihin, jotka jäsenvaltio on hankkinut tätä puitepäätöstä sovellettaessa ja jotka ovat peräisin kyseisestä jäsenvaltiosta.

III OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTIOTA KOSKEVAT MENETTELYT JA TAKEET

11 artikla

Tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen tunnustaa sille 8 artiklan mukaisesti toimitetun eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen ilman muita muodollisuuksia ja toteuttaa viipymättä tarvittavat toimenpiteet sen täytäntöönpanemiseksi samalla tavalla kuin täytäntöönpanovaltion viranomainen hankkisi kyseiset esineet, asiakirjat tai tiedot, jollei kyseinen viranomainen päättä vedota johonkin 13 artiklassa säädettyyn tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteeseen tai johonkin 16 artiklassa säädettyyn täytäntöönpanon lykkäämisen perusteeseen.

2. Täytäntöönpanovaltio vastaa niiden toimenpiteiden valinnasta, joilla sen kansallisen lainsäädännön nojalla varmistetaan luovuttamismääräyksessä pyydettyjen esineiden, asiakirjojen ja tietojen toimittaminen, ja päättää, onko avun antamiseksi tarpeen käyttää pakkokeinoja. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen mahdollisesti edellyttämät toimenpiteet toteutetaan täytäntöönpanovaltiossa sovellettavien menettelysäännösten mukaisesti.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava,

- i) että toimenpiteet, jotka olisivat käytettävissä täytäntöönpanovaltiossa vastaavassa kansallisessa tapauksessa, ovat käytettävissä myös eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanoa varten,

ja

- ii) että eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanoa varten on käytettävissä toimenpiteitä, mukaan lukien etsintä tai takavarikko, silloin, kun määräys liittyy johonkin 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rikoksista.

4. Jos määräyksen antanut viranomainen ei ole tuomari, tuomioistuini, tutkintatuomari eikä syyttäjä eikä määräystä ole vahvistanut mikään määräyksen antaneen valtion mainituista viranomaisista, täytäntöönpanosta vastaava viranomainen voi erityistapauksessa päättää, ettei määräyksen täytäntöönpanemiseksi saa suorittaa etsintää tai takavarikkoa. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on kuuluttava määräyksen antaneen valtion toimivaltaista viranomaista.

5. Jäsenvaltio voi tätä puitepäätöstä tehtäessä antaa lausuman tai toimittaa myöhemmin neuvoston pääsihteeristölle ilmoituksen, jonka mukaan tällainen vahvistus vaaditaan aina, kun määräyksen antanut viranomainen ei ole tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari eikä syyttäjä ja kun tuomarin, tuomioistuimen, tutkintatuomarin tai syyttäjän olisi vastaavassa kansallisessa tapauksessa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan määrättävä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon edellyttämien toimenpiteiden toteuttamisesta tai valvottava sitä.

12 artikla

Muodollisuudet täytäntöönpanovaltiossa

Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen noudattaa määräyksen antaneen viranomaisen erikseen osoittamia muodollisuuksia ja menettelyjä, jollei tämän puitepäätöksen säännöksistä muuta johdu, edellyttäen, että sellaiset muodollisuudet ja menettelyt eivät ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön perusperiaatteiden vastaisia. Tämä artikla ei velvoita käyttämään pakkokeinoja.

13 artikla

Määräyksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteet

1. Täytäntöönpanovaltio voi kieltäytyä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta:

- a) jos sen täytäntöönpano loukkaisi *ne bis in idem* -periaatetta;
- b) jos 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tapauksista eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys koskee tekoja, jotka täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan eivät olisi rikoksia;
- c) jos eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä ei jossakin erityistapauksessa voida panna täytäntöön täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen käytettävissä 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti olevin toimenpitein;
- d) jos täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä säädetään koskemattomuudesta tai erioikeudesta, jonka vuoksi eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä ei voida panna täytäntöön;
- e) jos eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä ei ole vahvistettu jossakin 11 artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa;
- f) jos eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys koskee rikoksia, jotka
 - i) katsotaan täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan tehdyiksi kokonaan tai huomattavalta tai olennaiselta osaltaan täytäntöönpanovaltion alueella tai sen alueeseen rinnastettavassa paikassa, tai
 - ii) on tehty luovuttamismääräyksen antaneen valtion alueen ulkopuolella eikä täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan ole mahdollista nostaa syytettä kyseisistä rikoksista, jos ne on tehty täytäntöönpanovaltion alueen ulkopuolella;
- g) jos määräyksen täytäntöönpano jossakin erityistapauksessa vahingoittaisi keskeisiä kansallisia turvallisuusetuja, vaarantaisi tietolähteen tai edellyttäisi erityisiin tiedustelutoimiin liittyvien, turvaluokiteltujen tietojen käyttöä; tai
- h) jos liitteessä oleva lomake on täytetty puutteellisesti tai se on selvästi virheellinen eikä sitä ole täydennetty tai korjattu täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen asettaman kohtuullisen määräajan kuluessa.

2. Täytäntöönpanovaltion tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari tai syyttäjä tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen kieltäytyä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanosta tai tunnustamisesta.

Jos eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen on antanut 2 artiklan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu oikeusviranomainen eikä tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari tai syyttäjä ole vahvistanut sitä määräyksen antaneessa valtiossa, päätöksen voi tehdä myös muu täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan toimivaltainen oikeusviranomainen, jos kyseisessä lainsäädännössä niin säädetään.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut toimivaltaiset viranomaiset tekevät 1 kohdan f alakohdan i alakohtaan perustuvan päätöksen, joka koskee osittain täytäntöönpanovaltion alueella tai sen alueeseen rinnastettavassa paikassa tehtyä rikosta, poikkeuksellisesti ja tapauskohtaisesti, ottaen huomioon tapauksen kaikki erityiset olosuhteet ja erityisesti sen, onko huomattava tai olennainen osa kyseisestä rikoksesta tehty määräyksen antaneessa valtiossa, liittyykö eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys sellaiseen tekoon, joka ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan rikos, ja olisiko eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanemiseksi välttämätöntä suorittaa etsintä ja takavarikko.

4. Jos toimivaltainen viranomainen harkitsee 1 kohdan f alakohdan i alakohdassa tarkoitettua kieltäytymisperusteen käyttämistä, sen on kuultava Eurojustia ennen päätöksen tekoa.

Jos toimivaltainen viranomainen ei hyväksy Eurojustin lausuntoa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomainen perustelee päätöksensä ja että asiasta ilmoitetaan neuvostolle.

5. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdan a, g ja h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ennen kuin se tekee päätöksen olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä joko kokonaisuudessaan tai osittain, kuultava määräyksen antaneen valtion toimivaltaista viranomaista asianmukaisin keinoin ja tarvittaessa pyydyttävä sitä toimittamaan tarvittavat tiedot viipymättä.

14 artikla

Kaksoisrangaistavuus

1. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen tunnustaminen tai täytäntöönpano ei edellytä kaksoisrangaistavuuden vaatimuksen täyttymistä, jollei etsinnän tai takavarikon suorittaminen ole tarpeen.

2. Jos todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanemiseksi on suoritettava etsintä tai takavarikko, kaksoisrangaistavuuden vaatimuksen täyttymistä ei missään olosuhteissa vaadita seuraavista rikoksista, sellaisina kuin ne määritellään määräyksen antaneen valtion lainsäädännössä, jos niistä tässä valtiossa voi seurata vapausrangaistus tai vapaudenmenetyksen käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään kolme vuotta:

— rikollisjärjestöön osallistuminen,

— terrorismi,

- ihmiskauppa,
- lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia,
- huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa,
- aseiden, ampuatarvikkeiden ja räjähteiden laitton kauppa,
- lahjonta,
- petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdystä yleissopimuksessa⁽¹⁾ tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos,
- rikoksen tuottaman hyödyn pesu,
- rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen,
- tietoverkkorikollisuus,
- ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien laitton kauppa ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laitton kauppa,
- laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen,
- tahallinen henkirikos, törkeä vammantuottamus,
- ihmisen elinten ja kudosten laitton kauppa,
- ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen,
- rasismi ja muukalaisviha,
- järjestäytynyt tai aseellinen ryöstö,
- kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laitton kauppa,
- petollinen menettely,
- kiristysrikokset,
- tuotteiden laitton jäljentäminen ja väärentäminen,
- hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti niiden väärennöksillä,
- maksuvälineiden väärentäminen,
- hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laitton kauppa,
- ydin- ja radioaktiivisten aineiden laitton kauppa,
- varastettujen ajoneuvojen kauppa,
- raiskaus,

- murhapolito,
- kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat rikokset,
- ilma-aluksen tai aluksen kaappaus,
- tuhotyö.

3. Jos eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys ei liity mihinkään 2 kohdassa mainituista rikoksista ja sen täytäntöönpano edellyttäisi etsintää ja takavarikkoa, eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen tunnustamisen tai täytäntöönpanon edellytykseksi voidaan asettaa kaksoisrangaistavuus.

Kun rikos liittyy vero- tai tulliasioihin taikka valuutta-asioihin, tunnustamista tai täytäntöönpanoa ei voida vastustaa sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä ei säädetä vastaavasta verosta tai maksusta tai että siinä ei ole samanlaista vero-, tulli- tai valuuttasäännöstä kuin määräyksen antaneen valtion lainsäädännössä.

4. Neuvosto tarkastelee 3 kohdassa tarkoitettua kaksoisrangaistavuuden vaatimusta uudelleen sille toimitettujen tietojen perusteella viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2014.

5. Neuvosto voi yksimielisesti ja kuultuaan Euroopan parlamenttia perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa määrätyn mukaisesti päättää lisätä muita rikoksia 2 kohdassa olevaan luetteloon.

15 artikla

Määräyksen tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa sekä todisteiden siirtämisessä noudatettavat määräajat

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä artiklassa asetettuja määräaikoja noudatetaan. Silloin kun määräyksen antanut viranomais on ilmoittanut eurooppalaisessa todisteiden luovuttamismääräyksessä, että menettelyyn liittyvien määräaikojen tai muiden erityisen kiireellisten syiden vuoksi on tarpeen noudattaa lyhyempää määräaika, täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on otettava tämä vaatimus mahdollisuuksien mukaan huomioon.

2. Päätös kieltäytyä määräyksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta on tehtävä mahdollisimman pian ja viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun toimivaltainen täytäntöönpanosta vastaava viranomais on vastaanottanut eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

3. Jos 16 artiklan mukaisia perusteita täytäntöönpanon lykkaamiselle ei ole tai jos etsityt esineet, asiakirjat tai tiedot ovat jo täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen hallussa, täytäntöönpanosta vastaava viranomais ottaa esineet, asiakirjat tai tiedot haltuunsa viipymättä ja viimeistään 60 päivän kuluessa siitä, kun toimivaltainen täytäntöönpanosta vastaava viranomais on vastaanottanut eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 49.

4. Jos toimivaltainen täytäntöönpanosta vastaava viranomais ei pysty erityistapauksessa noudattamaan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua määräaika, sen on ilmoitettava siitä viipymättä määräyksen antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle mitä tahansa keinoa käyttäen, esittäen viivästyksen syyt ja arvion toimien toteuttamiseen tarvittavasta ajasta.

5. Jollei vireillä ole 18 artiklan mukaista oikeussuojakeinoa tai jollei ole olemassa 16 artiklan mukaista perustetta täytäntöönpanon lykkäämiselle, täytäntöönpanovaltion on viivyttämättä siirrettävä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen nojalla hankitut esineet, asiakirjat tai tiedot määräyksen antaneeseen valtioon.

6. Siirtäessään hankitut esineet, asiakirjat tai tiedot täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava, vaatiiko se, että ne on palautettava täytäntöönpanovaltioon heti, kun määräyksen antanut valtio ei enää tarvitse niitä.

16 artikla

Täytäntöönpanon lykkäämisen perusteet

1. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen tunnustamista voidaan lykätä täytäntöönpanovaltiossa, jos:

a) liitteessä oleva lomake on täytetty puutteellisesti tai se on selvästi virheellinen, kunnes lomaketiedot on täydennetty tai korjattu; tai

b) eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä ei ole vahvistettu jossakin 11 artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitetuista tapauksista, kunnes vahvistus on annettu.

2. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanoa voidaan lykätä täytäntöönpanovaltiossa, jos:

a) määräyksen täytäntöönpano saattaisi haitata vireillä olevaa rikostutkintaa tai syytöksiä, täytäntöönpanovaltion kohdulliseksi katsomaan ajankohtaan saakka; tai

b) esineet, asiakirjat tai tiedot ovat jo käytössä muissa menettelyissä, kunnes niitä ei enää tarvita tähän tarkoitukseen.

3. Päätöksen eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen tunnustamisen tai täytäntöönpanon lykkäämisestä 1 tai 2 kohdan nojalla tekee täytäntöönpanovaltion tuomari, tuomioistuim, tutkintatuomari tai syyttäjä. Jos eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen on antanut 2 artiklan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu oikeusviranomais eikä tuomari, tuo-

mioistuim, tutkintatuomari tai syyttäjä ole vahvistanut sitä määräyksen antaneessa valtiossa, päätöksen voi tehdä myös muu täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan toimivaltainen oikeusviranomais, jos kyseisessä lainsäädännössä niin säädetään.

4. Kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on toteutettava viipymättä tarvittavat toimenpiteet eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanemiseksi ja ilmoitettava siitä määräyksen antaneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle tavalla, joka mahdollistaa kirjallisen todisteen esittämisen.

17 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

Täytäntöönpanosta vastaava viranomais ilmoittaa määräyksen antaneelle viranomaiselle:

1) välittömästi mitä tahansa keinoa käyttäen,

a) jos täytäntöönpanosta vastaava viranomais havaitsee eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon yhteydessä lisäselvityksiä tekemättä, että sellaisten tutkintatoimenpiteiden toteuttaminen, joita ei alun perin suunniteltu tai joita ei määräyksen antamisa-jankohtana voitu tarkemmin määritellä, voi olla tarpeen, jotta määräyksen antanut viranomais voi toteuttaa lisätoimia tässä nimenomaisessa tapauksessa;

b) jos täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomais toteaa, että määräystä ei ole pantu täytäntöön täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti;

c) jos täytäntöönpanosta vastaava viranomais toteaa, että se ei yksittäisessä tapauksessa voi noudattaa määräyksen antaneen viranomaisen 12 artiklan mukaisesti erikseen osoittamia muodollisuuksia ja menettelyjä.

Määräyksen antaneen viranomaisen pyynnöstä ilmoitus vahvistetaan viipymättä tavalla, joka mahdollistaa kirjallisen todisteen esittämisen;

2) viipymättä tavalla, joka mahdollistaa kirjallisen todisteen esittämisen:

a) eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen toimittamisesta sen täytäntöönpanosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- b) 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä kieltäytyä eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta, mukaan lukien päätöksen perustelut;
- c) eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon tai tunnustamisen lykkäämisestä, lykkäämisen perusteluista ja mahdollisuuksien mukaan lykkäyksen oletetusta kestosta;
- d) siitä, että eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä ei ole mahdollista panna täytäntöön, koska esineet, asiakirjat tai tiedot ovat kadonneet, ne on tuhottu tai niitä ei löydy luovuttamismääräyksessä ilmoitetusta paikasta, tai koska niiden sijaintia ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti siitä huolimatta, että määräyksen antaneen valtion toimivaltaista viranomaista on kuultu.

18 artikla

Oikeussuojakeinot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että kaikilla asianosaisilla, vilpittömässä mielessä toimineet sivulliset mukaan luettuina, on oikeutettujen etujensa suojelemiseksi käytettävissään oikeussuojakeinot eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen 11 artiklan mukaista tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tässä kohdassa säädetty oikeussuojakeinot tapauksiin, joissa eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys pannaan täytäntöön pakkokeinoja käyttäen. Kanne nostetaan täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
2. Eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen antamisen aineelliset perusteet, 7 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen mukaan luettuna, voidaan riitauttaa ainoastaan määräyksen antaneen valtion tuomioistuimessa nostettavalla kanteella. Määräyksen antaneen valtion on varmistettava, että vastaavassa kansallisessa tapauksessa käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja voidaan soveltaa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määräaikoja 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun kanteen nostamiseksi sovelletaan tavalla, joka takaa asianosaisille mahdollisuuden tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.
4. Jos kanne nostetaan täytäntöönpanovaltiossa, määräyksen antaneen valtion oikeusviranomaiselle on ilmoitettava tästä ja kanteen perusteista, jotta se voi toimittaa tarpeelliseksi katsomansa vastaväitteet. Sille ilmoitetaan kanteen tulos.
5. Määräyksen antaneen viranomaisen ja täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimet helpottaakseen 1 ja 2 kohdassa mainitun kanneoikeuden käyttämistä, erityisesti toimittamalla asianosaisille asianmukaiset tiedot.

6. Täytäntöönpanovaltio voi lykätä esineiden, asiakirjojen ja tietojen siirtämistä, kunnes oikeussuojakeinon soveltamisen lopputulos on tiedossa.

19 artikla

Korvaukset

1. Rajoittamatta 18 artiklan 2 kohdan säännöksiä soveltamista, jos täytäntöönpanovaltio on lainsäädäntönsä mukaisesti vastuussa vahingoista, joita 18 artiklassa tarkoitetuille asianosaisille aiheutuu sille 8 artiklan nojalla toimitetun eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon vuoksi, määräyksen antaneen valtion on korvattava täytäntöönpanovaltiolle määrät, jotka kyseisille asianosaisille on maksettu vahingonkorvauksena edellä tarkoitettua vastuun perusteella, paitsi jos ja siltä osin kuin vahinko tai sen osa johtuu täytäntöönpanovaltion toiminnasta.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei vaikuta luonnollisten tai oikeushenkilöiden vahingonkorvausvaatimuksia koskevaan jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Puitepäätöksen tehokkuuden valvonta

1. Jos jäsenvaltiolla on ollut eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanossa toisessa jäsenvaltiossa toistuvasti ongelmia, joita ei ole voitu ratkaista neuvottelemalla, sen on ilmoitettava siitä neuvostolle auttaakseen tätä arvioimaan tämän puitepäätöksen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa.
2. Neuvosto tarkastelee erityisesti tämän puitepäätöksen säännösten käytännön soveltamista jäsenvaltioissa.

21 artikla

Suhde muihin säädöksiin ja sopimuksiin

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu ja rajoittamatta nykyisten säädösten tai sopimusten soveltamista jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä suhteissa, tätä puitepäätöstä sovelletaan rinnakkain näiden säädösten tai sopimusten kanssa jäsenvaltioiden keskinäisissä suhteissa siltä osin kuin ne koskevat tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluviin todisteisiin liittyviä keskinäisiä oikeusapupyynnöitä.
2. Rajoittamatta 3 kohdan ja 4 kohdan soveltamista, määräyksen antaneiden viranomaisten on käytettävä eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä, kun kaikki täytäntöönpanovaltiolta pyydettävät esineet, asiakirjat tai tiedot kuuluvat tämän puitepäätöksen soveltamisalaan.

3. Määräyksen antaneet viranomaiset voivat käyttää keskinäistä oikeusapua tämän puitepäättöksen soveltamisalaan kuuluvien esineiden, asiakirjojen tai tietojen hankkimiseksi, jos ne ovat osa laajempaa avunpyyntöä tai määräyksen antanut viranomainen katsoo yksittäisessä tapauksessa, että tämä helpottaisi yhteistyötä täytäntöönpanovaltion kanssa.

4. Jäsenvaltiot voivat tämän puitepäättöksen voimaantulon jälkeen tehdä kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä, mikäli niiden avulla voidaan syventää tai laajentaa puitepäättöksen tavoitteita ja mikäli ne entisestään yksinkertaistavat tai muuten helpottavat menettelyjä tämän puitepäättöksen soveltamisalaan kuuluvien todisteiden hankkimiseksi.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettut sopimukset tai järjestelyt eivät missään tapauksessa voi vaikuttaa suhteisiin niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole niiden osapuolina.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle kaikista 4 kohdassa tarkoitetuista uusista sopimuksista tai järjestelyistä kolmen kuukauden kuluessa niiden allekirjoittamisesta.

22 artikla

Siirtymäjärjestelyt

Ennen 19 päivää tammikuuta 2011 vastaanotetut keskinäistä oikeusapua koskevat pyynnot pannaan täytäntöön keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevien nykyisten säädösten ja sopimusten mukaisesti.

23 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäättöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 19 päivään tammikuuta 2011 mennessä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 19 päivään tammikuuta 2011 mennessä neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle kirjallisina ne säännökset, joilla jäsenvaltioiden tästä puitepäättöksestä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3. Jäsenvaltion, joka aikoo saattaa 13 artiklan 1 kohdan f alakohdassa mainitut kieltäytymisperusteet osaksi kansallista lainsäädäntöään, on tehtävä asiasta ilmoitus neuvoston pääsihteeristölle tämän puitepäättöksen tekemisen yhteydessä.

4. Saksa voi ilmoittaa varaavansa itselleen oikeuden asettaa eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöön-

panon 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa terrorismiin, tietoverkkorikollisuuteen, rasismiin ja muukalaisvihaan, tuhotyöhön, kiristysrikoksiin sekä petolliseen menettelyyn liittyvissä tapauksissa riippuvaiseksi kaksoisrangaistavuuden vaatimuksen täyttymisestä, kun eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanemiseksi on tarpeen suorittaa etsintä tai takavarikko, paitsi jos määräyksen antanut viranomainen on ilmoittanut, että kyseiseen rikokseen sovelletaan määräyksen antaneen valtion lainsäädännön nojalla ilmoituksessa tarkoitettuja perusteita.

Jos Saksa haluaa soveltaa tätä kohtaa, sen on tehtävä asiasta ilmoitus neuvoston pääsihteeristölle tämän puitepäättöksen tekemisen yhteydessä. Ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Komissio esittää viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet puitepäättöksen noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet, ja esitetään tarvittaessa uusia lainsäädäntöehdotuksia.

6. Neuvoston pääsihteeristö antaa 6 ja 11 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti annetut ilmoitukset tiedoksi jäsenvaltioille, komissiolle ja Eurojustille.

24 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Kukin jäsenvaltio ilmoittaa neuvostolle ja komissiolle vuosittain ennen 1 päivää toukokuuta vaikeuksista, joita sillä on edellisenä kalenterivuonna ollut eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanossa 13 artiklan 1 kohdan osalta.

2. Saksa ilmoittaa neuvostolle ja komissiolle jokaisen kalenterivuoden alussa niiden tapausten lukumäärän, joissa 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevaa perustetta on sovellettu edellisenä vuonna.

3. Viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2014 komissio laatii kertomuksen 1 ja 2 kohdan mukaisesti saatujen tietojen perusteella ja liittää siihen tarpeelliseksi katsomansa aloitteet. Neuvosto tarkistaa kertomuksen perusteella tämän puitepäättöksen ja harkitsee, pitäisikö seuraavat säännökset kumota tai muuttaa:

— 13 artiklan 1 ja 3 kohta, ja

— 23 artiklan 4 kohta.

*25 artikla***Voimaantulo**

Tämä puitepäättös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

LIITE

EUROOPPALAINEN TODISTEIDEN LUOVUTTAMISMÄÄRÄYS ⁽¹⁾

Tämä on toimivaltaisen oikeusviranomaisen antama määräys. Vaadin hankittavaksi ja siirrettäväksi jäljempänä mainitut esineet, asiakirjat ja tiedot.

(A)

Määräyksen antanut valtio

Täytäntöönpanovaltio

(B)

Oikeusviranomainen on vakuuttunut siitä, että:

- i) ☐ tällä määräyksellä etsittyjen esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkiminen on tarpeen ja oikeassa suhteessa jäljempänä tarkoitetun menettelyn tavoitteisiin nähden;
- ii) ☐ kyseiset esineet, asiakirjat ja tiedot voitaisiin vastaavassa kansallisessa tapauksessa hankkia määräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaan, jos ne olisivat saatavilla kyseisen valtion alueella, vaikka tällöin saatettaisiin käyttää erilaisia menettelyjä.

(C) MÄÄRÄYKSEN ANTANUT OIKEUSVIRANOMAINEN

Virallinen nimi:

.....

Oikeusviranomaisen edustajan nimi:

.....

Tehtävät (virkanimike tai -asema):

.....

Määräyksen antanut oikeusviranomainen:

- ☐ a) tuomari tai tuomioistuin
- ☐ b) tutkintatuomari
- ☐ c) syyttäjä
- ☐ d) jokin muu määräyksen antaneen valtion määrittelemä oikeusviranomainen, joka tässä nimenomaisessa tapauksessa toimii tutkintaviranomaisena rikosasian käsittelyssä ja jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivalta antaa rajat ylittävissä tapauksissa todisteiden hankkimista koskeva määräys
- ☐ Tuomari tai tuomioistuin, tutkintatuomari tai syyttäjä on vahvistanut tämän määräyksen (katso kohdat D ja O).

Asiakirjan viitetiedot:

.....

Osoite:

.....

.....

Puhelin: (maakoodi) (suuntanumero)

.....

Faksi: (maakoodi) (suuntanumero)

.....

Sähköposti:

Kieli tai kielet, jolla tai joilla voidaan asioida määräyksen antaneen viranomaisen kanssa:

Niiden henkilöiden yhteystiedot, joihin otetaan yhteyttä, jos tarvitaan lisätietoja tämän määräyksen täytäntöönpanosta tai joiden kanssa sovitaan esineiden, asiakirjojen ja tietojen siirtämiseen liittyvistä käytännön järjestelyistä (täytetään tarvittaessa):

.....

⁽¹⁾ Määräys on laadittava jollakin täytäntöönpanovaltion virallisella kielellä tai jollakin kyseisen valtion hyväksymällä kielellä tai se on käännettävä tällaiselle kielelle.

(D) MÄÄRÄYKSEN VAHVISTANUT OIKEUSVIRANOMAINEN (TARVITTAESSA)

Jos kohdassa C oleva kohta d on rastitettu ja tämä määräys vahvistetaan, tämän määräyksen vahvistanut oikeusviranomainen:

- ☐ a) tuomari tai tuomioistuin
☐ b) tutkintatuomari
☐ c) syyttäjä

Vahvistaneen viranomaisen virallinen nimi:

.....

Oikeusviranomaisen edustajan nimi:

.....

Tehtävät (virkanimike tai -asema):

.....

Asiakirjan viitetiedot:

.....

Osoite:

.....

.....

Puhelin: (maakoodi) (suuntanumero)

Faksi: (maakoodi) (suuntanumero)

Sähköposti:

(E) JOS MÄÄRÄYSTEN SEKÄ TARVITTAESSA KAIKEN MUUN NIIHIN LIITTYVÄN VIRALLISEN KIRJEENVAIHDON LÄHETTÄMINEN JA VASTAANOTTAMINEN ON ANNETTU KESKUSVIRANOMAISEN HALLINNOLLISEKSI TEHTÄVÄKSI:

Keskusviranomaisen nimi:

.....

Mahdollinen yhteyshenkilö (virkanimike tai -asema sekä nimi):

.....

Osoite:

.....

Asiakirjan viitetiedot:

Puhelin: (maakoodi) (suuntanumero)

Faksi: (maakoodi) (suuntanumero)

Sähköposti

(F) VIRANOMAINEN TAI VIRANOMAISET, JOIHIN VOIDAAN OTTAA YHTEYTTÄ (JOS KOHTA D JA/TAI E ON TÄYDENNETTY):

- ☐ Kohdan C viranomainen

Voidaan ottaa yhteyttä seuraavissa asioissa

- ☐ Kohdan D viranomainen

Voidaan ottaa yhteyttä seuraavissa asioissa

- ☐ Kohdan E viranomainen

Voidaan ottaa yhteyttä seuraavissa asioissa

(G) YHTEYS MAHDOLLISEEN AIEMPAAN MÄÄRÄYKSEEN TAI JÄÄDYTTÄMISPÄÄTÖKSEEN

Tässä kohdassa ilmoitetaan tarvittaessa, täydentääkö määräys aiempaa eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä tai liittyykö se aiempaan jäädäyttämispäätökseen, ja jos näin on, esitetään tiedot, jotka ovat määräyksen tai jäädäyttämispäätöksen yksilöimisen kannalta merkityksellisiä (määräyksen tai päätöksen antamispäivä, viranomainen, jolle se toimitettiin, ja, jos saatavilla, määräyksen tai päätöksen lähettämispäivä ja määräyksen antaneen viranomaisen ja määräyksen täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen viitenumerot).

.....

.....

.....

.....

(H) MENETTELY, JOTA VARTEN MÄÄRÄYS ANNETAAN

Menettely, jota varten määräys annetaan:

- ☐ a) rikosasian käsittely, jonka oikeusviranomainen on pannut tai aikoo panna vireille määräyksen antaneen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisen rikoksen johdosta; tai
- ☐ b) menettely, jonka hallintoviranomainen on pannut vireille määräyksen antaneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavan lainvastaisen teon johdosta, ja jonka osalta asiassa annettava päätös voidaan saattaa erityisesti rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tutkittavaksi; tai
- ☐ c) menettely, jonka oikeusviranomainen on pannut vireille määräyksen antaneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavan lainvastaisen teon johdosta, ja jonka osalta asiassa annettava päätös voidaan saattaa erityisesti rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tutkittavaksi.

(I) PERUSTEET MÄÄRÄYKSEN ANTAMISELLE

1. Määräyksen antaneen viranomaisen tietoihin perustuva yhteenveto tosiseikoista ja kuvaus olosuhteista, joissa eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen perusteena oleva rikos tai rikokset tehtiin, aika ja paikka mukaan lukien:

.....

.....

.....

.....

Eurooppalaiseen todisteiden luovuttamismääräykseen johtavan rikoksen (johtavien rikosten) luonne ja oikeudellinen luokittelu sekä sovellettava säännös/koodi:

.....

.....

.....

.....

.....

2. Tässä kohdassa rastitetaan tarvittaessa yksi tai useampi seuraavista rikoksista, sellaisina kuin ne määritellään määräyksen antaneen valtion lainsäädännössä, joista voi määräyksen antaneessa valtiossa seurata vapausrangaistus tai vapaudenmenetyksen käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäiskesto on vähintään kolme vuotta:

- ☐ rikollisjärjestöön osallistuminen
- ☐ terrorismi ⁽¹⁾;
- ☐ ihmiskauppa
- ☐ lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia
- ☐ huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa
- ☐ aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa
- ☐ lahjonta
- ☐ petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdystä yleissopimuksessa tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos,
- ☐ rikoksesta saatavan hyödyn pesu
- ☐ rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen
- ☐ tietoverkkorikollisuus ⁽¹⁾;
- ☐ ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien laiton kauppa ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- ☐ laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen
- ☐ tahallinen henkirikos, vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ☐ laitton ihmisen elinten ja kudosten kauppa
- ☐ ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen
- ☐ rasismi ja muukalaisviha ⁽¹⁾;
- ☐ järjestäytynyt tai aseellinen ryöstö
- ☐ kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa
- ☐ petollinen menettely ⁽¹⁾;
- ☐ kiristysrikokset ⁽¹⁾;
- ☐ tuotteiden laitton väärentäminen ja jäljentäminen
- ☐ hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti niiden väärennöksillä
- ☐ maksuvälineiden väärentäminen
- ☐ hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa
- ☐ ydin- ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa
- ☐ varastettujen ajoneuvojen kauppa
- ☐ raiskaus
- ☐ murhapolito
- ☐ kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset
- ☐ ilma-aluksen tai aluksen kaappaus
- ☐ tuhotyö ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Siinä tapauksessa, että eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys on osoitettu Saksalle, ja noudattaen eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosasian käsittelyä varten 18 päivänä joulukuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/978/YOS 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehtyä Saksan ilmoitusta määräyksen antanut viranomainen voi lisäksi rastittaa N.1 kohdan sen vahvistamiseksi, että rikos tai rikokset kuuluvat Saksan tämän kaltaisten rikosten osalta ilmoittamien perusteiden piiriin.

3. Yksityiskohtainen kuvaus niistä määräyksen perusteena olevista rikoksista, joita ei mainita 2 kohdassa:

.....

.....

.....

.....

.....

(J) ASIANOSAISTEN HENKILÖLLISYYS

Tiedot niistä (i) luonnollisista henkilöistä tai (ii) oikeushenkilöistä, joita vastaan voidaan ryhtyä/ryhdytään menettelyyn:

(i) Luonnollisten henkilöiden osalta

Nimi:

Etunimi tai -nimet:

Mahdollinen tyttönimi:

Mahdolliset peitenimet:

Sukupuoli:

Kansallisuus:

Henkilötunnus tai sosiaalitytunnus (mikäli mahdollista):

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

Asuinpaikka ja/tai tunnettu osoite tai, jos osoite ei ole tiedossa, viimeisin tunnettu osoite:

.....

Henkilön ymmärtämä kieli tai kielet (jos tiedossa):

(ii) Oikeushenkilöiden osalta

Nimi:

Oikeushenkilön muoto:

Mahdollinen lyhytnimi, yleensä käytetty nimi tai kaupp nimi:

.....

Sääntömääräinen kotipaikka (jos saatavilla):

Rekisterinumero (jos saatavilla):

Oikeushenkilön osoite:

.....

(K) MÄÄRÄYKSELLÄ ETSITTÄVÄT ESINEET, ASIAKIRJAT TAI TIEDOT**1. Kuvaus määräyksen kohteesta (rastitetaan ja täydennetään asianomainen kohta):**

☐ Esineet (ks. tarkemmin jäljempänä):

.....

.....

.....

☐ Asiakirjat (ks. tarkemmin jäljempänä):

.....

.....

.....

☐ Tiedot (ks. tarkemmin jäljempänä):

.....
.....
.....
.....

2. Esineiden, asiakirjojen tai tietojen sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeisin tunnettu sijaintipaikka):

.....
.....
.....

3. Jos henkilö on muu kuin J kohdan (i) tai (ii) kohdassa tarkoitettu, tiedot niistä (i) luonnollisista tai (ii) oikeushenkilöistä, joiden hallussa esineiden, asiakirjojen tai tietojen uskotaan olevan (täytetään tarvittaessa):

(i) Luonnollisten henkilöiden osalta:

Nimi:

Etunimi tai -nimet:

Mahdollinen tyttönimi:

Mahdolliset peitenimet:

Sukupuoli:

Kansallisuus:

Henkilötunnus tai sosiaaliturvatunnus (mikäli mahdollista):

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

Asuinpaikka ja/tai tunnettu osoite tai, jos osoite ei ole tiedossa, viimeisin tunnettu osoite:

.....

Henkilön ymmärtämä kieli tai kielet (jos tiedossa):

.....

(ii) Oikeushenkilöiden osalta

Nimi:

Oikeushenkilön muoto:

Mahdollinen lyhytnimi, yleensä käytetty nimi tai kaupp nimi:

.....

Sääntöääräinen kotipaikka (jos saatavilla):

Rekisterinumero (jos saatavilla):

Oikeushenkilön osoite:

.....

Muu osoite tai muut osoitteet, joissa yritys toimii:

.....

(L) MÄÄRÄYKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

1. Määräyksen täytäntöönpanoon liittyvät määräajat on vahvistettu neuvoston puitepäätöksessä 2008/978/YOS (1). Jos määräyksen täytäntöönpanolla on erityisen kiire, ilmoitetaan aikaisempi määräaika rastittamalla asianomainen kohta ja perustellaan se:

Aiempi määräaika: (pp/kk/vvvv)

Perustelut:

[] menettelyyn liittyvät määräajat

[] muut kiireelliset erityispiirteet (määritellään):

2. Rastitetaan ja täydennetään tarvittaessa

☐ Edellytetään, että täytäntöönpanoviranomainen noudattaa seuraavia muodollisuuksia ja menettelyjä (2)

.....

☐ Tämä eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys koskee myös mitä tahansa muuta esinettä, asiakirjaa tai tietoa, jonka täytäntöönpanoviranomainen saa selville pannesaan sen täytäntöön ja joilla se katsoo ilman jatkoselvityksiä olevan merkitystä sen menettelyn kannalta, jota varten tämä eurooppalainen todisteiden luovuttamismääräys annettiin.

☐ Pyydetään, että täytäntöönpanoviranomainen vastaanottaa todistajalausuntoja henkilöiltä, jotka ovat läsnä tämän eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpanossa ja joilla on suora yhteys tämän eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen kohteeseen.

(M) OIKEUSSUOJAKEINOT

1. Oikeussuojakeinot, jotka määräyksen antaneessa valtiossa ovat tarjolla asianosaisille, myös vilpittömässä mielessä toimineille sivullisille, sekä tarvittavat toimenpiteet:

.....

2. Tuomioistuin, jossa kanne voidaan nostaa

.....

3. Henkilöt, joilla on oikeus nostaa kanne

.....

4. Kanneoikeuden käyttämisen määräaika

.....

5. Määräyksen antaneen valtion viranomainen, joka voi antaa lisätietoja oikeussuojakeinojen käyttämiseen liittyvistä menettelyistä määräyksen antaneessa valtiossa sekä siitä, onko saatavilla oikeusapua sekä tulkkaus- ja käännöspalveluja:

Nimi:

Yhteyshenkilö (tarvittaessa):

Osoite:

Puhelin: (maakoodi) (suuntanumero)

Faksi: (maakoodi) (suuntanumero)

Sähköposti:

(1) EUVL L 350, 30.12.2008, s. 72.

(2) Täytäntöönpanoviranomaisen oletetaan noudattavan määräyksen antaneen viranomaisen ilmoittamia muodollisuuksia ja menettelyjä, jolleivät nämä ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön perusperiaatteiden vastaisia. Tämä artikla ei kuitenkaan velvoita toteuttamaan pakkokeinoja.

(N) LOPPUMÄÄRÄYKSET JA ALLEKIRJOITUS**1. Vain Saksan osalta annettava valinnainen tieto.**

- ☐ Ilmoitetaan, että määräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti kyseessä oleva rikos (tai kyseessä olevat rikokset) kuuluu Saksan neuvoston puitepäättöksen 2008/978/YOS 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamassa ilmoituksessa ⁽¹⁾ mainittujen perusteiden piiriin.

2. Muut tapaukseen liittyvät tiedot, mikäli niitä on:

.....
.....

3. Tapa, jolla esineet, asiakirjat tai tiedot pyydetään toimittamaan:

- ☐ sähköpostitse
☐ faksitse
☐ alkuperäiskappale postitse
☐ muulla tavoin (miten):

.....

4. Määräyksen antaneen oikeusviranomaisen ja/tai sen edustajan allekirjoitus, jolla hän varmentaa, että eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen sisältö on asianmukainen:

.....

Nimi:

Tehtävät (virkanimike tai -asema)

Päiväys:

Virallinen leima (jos käytössä):

(O) VAHVISTANEEN VIRANOMAISEN ALLEKIRJOITUS JA TIEDOT (JOS D KOHTAAN ON TEHTY MERKINTÖJÄ)

.....

Nimi:

Tehtävät (virkanimike tai -asema)

.....

Päiväys:

.....

Virallinen leima (jos käytössä):

⁽¹⁾ EUVL L 350, 30.12.2008, s. 72.

SAKSAN LIITTOTASAVALLAN ILMOITUS

Kun eurooppalaisen todisteiden luovuttamismääräyksen täytäntöönpano eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä esineiden, asiakirjojen ja tietojen hankkimiseksi rikosoikeudenkäyntejä varten /2008/978/YOS tehdyn neuvoston puitepäättöksen 18 päivänä joulukuuta 2008 mukaisesti edellyttää etsintää tai takavarikointia ⁽¹⁾, Saksan liittotasavalta varaa itselleen oikeuden asettaa kyseisen puitepäättöksen 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti luovuttamismääräyksen täytäntöönpanon puitepäättöksen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa terrorismiin, tietoverkkorikollisuuteen, rasismiin ja muukalaisvihaan, tuhotyöhön, kiristysrikoksiin sekä petolliseen menettelyyn liittyvissä tapauksissa riippuvaiseksi kaksoisrangaistavuuden vaatimuksen täyttymisestä, ellei määräyksen antanut viranomainen ole ilmoittanut, että kyseiseen rikokseen sovelletaan seuraavia määräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisia perusteita:

Terrorismi:

- Toiminta, joka on ydinterrorismin torjumisesta 13 päivänä huhtikuuta 2005 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa tai terrorismin rahoituksen torjumisesta 9 päivänä joulukuuta 1999 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa tarkoitettu ja niissä määritelty, tai jossakin jälkimmäisen yleissopimuksen liitteessä luetelluista yleissopimuksista tarkoitettu rangaistava teko, tai
- toiminta, joka on terrorismin torjumisesta 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/475/YOS mukaan rikollista ⁽²⁾, tai
- toiminta, joka on 14 päivänä syyskuuta 2005 hyväksytyn Yhdistyneiden Kantakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1624 (2005) mukaan kiellettyä.

Tietotekniikkarikollisuus:

Tietoverkkorikollisuus sellaisena kuin se on määritelty tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä 24 päivänä helmikuuta 2005 ⁽³⁾ tehdyssä neuvoston puitepäättöksessä 2005/222/YOS tai 23 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn tietoverkkorikollisuutta koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen I jakson 1 osastossa.

Rasismi ja muukalaisviha:

Rasismi ja muukalaisviha sellaisina kuin ne on määritelty rasismin ja muukalaisvihan vastaisesta toiminnasta 15 päivänä heinäkuuta 1996 ⁽⁴⁾ hyväksytyssä neuvoston yhteisessä toiminnassa 96/443/YOS.

Tuhotyö:

Toiminta, jolla laittomasti ja tarkoituksella aiheutetaan julkishallinnon rakennuksille, muille julkisille rakennuksille, julkiselle liikennejärjestelmälle tai muulle infrastruktuurille merkittävää vahinkoa, joka aiheuttaa tai todennäköisesti aiheuttaa huomattavia taloudellisia menetyksiä.

Kiristysrikokset:

Omaisuuksien, lupausten tai tulojen vaatiminen taikka allekirjoituksen vaatiminen asiakirjaan, joka sisältää velvoitteen, omaisuuden luovutuksen tai vapautumisen vastuusta tai johtaa johonkin näistä, käyttäen uhkailua, voimakeinoja tai muita pelottelun muotoja.

Petollinen menettely:

Henkilö käyttää väärää nimeä, esittää asemansa harhaanjohtavasti tai muutoin käyttää petollisin keinoin väärin ihmisten luottamusta tai hyväuskoisuutta anastaakseen itselleen jotakin toiselle henkilölle kuuluvaa.

⁽¹⁾ EUVL L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ EYVL L 185, 24.7.1996, s. 5.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.